

ハイスクール D×D

8

アクマのおしごと

石踏一榮
ICHIHISIBUMI

ファンタジア文庫

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 08 – Công việc của một con Quỷ

- **Minh Hoạ**
- **Life 1 - Công việc của một con quỷ**
- **Life 2 - Yêu cầu của thuộc hạ**
- **Life 3 - Ký ức về vếu**
- **Life 4 - Cuộc thi Tennis Vếu**
- **Life 5 - Azazel, Giáo viên của địa ngục**
- **Life 6 - 300 Ise**
- **Extra Life - Một Gia Tộc Gremory vui nhộn**

ハイスクール デビルXデビル

8

アクマのおしごと

石踏一榮
ICHIHISHIBUMI

ファンタジア文庫

石踏一榮

●いしづみいちえい

1981年生まれ。生粋の千葉県民。
D×D初の短編集です。7.5から8
になりました。ドラマが初登場の回
から連載決定後のものまででんこ盛
り！ おっぱいドラゴン誕生秘話も
載ってます。いま流行りの武将ガ
ールから魅惑の雪女まで登場！ 頭を
からっぽにして読もう！ 余談です
がポケモンBWにハマってます。
イッシュ地方は魔境です。

ハイスクール D×D 8

アクマのおしごと

石踏一榮
ICHIKI TESHIBUNO

F

石踏一榮

ファンタジア文庫

イラスト・みやま電
カバーデザイン・元良志和

F

ファンタジア文庫

使用禁止

おおおおおっ!!?

ドゴゴッ!

ハイスクール デビルXデビル

8

アクマのおしごと

魅惑のボディが俺のいろいろな
ところを刺激してくれる！

スリットから

のぞかせる白い太もも！

脚線美が素晴らしい！

ユニコーンは
清楚な処女だし
心を許さない

朱乃さんに

ユニコーンが近づくのを

「……イッセー？」

部長をうしろから

抱きしめながら俺は言った。

「俺は部長のことを

一度もダメだなんて

思ったことはありません」

9784829135938

1920193005806

ISBN978-4-8291-3593-8

C0193 ¥580E

定価：本体580円（税別）

富士見書房

ハイスクールD×D8

アクマのおしごと

ファンタジア文庫

石踏一榮作品集

ハイスクールD×D1 旧校舎のディアボロス

ハイスクールD×D2 戦闘校舎のフェニックス

ハイスクールD×D3 月光校舎のエクスカリバー

ハイスクールD×D4 停止教室のヴァンパイア

ハイスクールD×D5 異界合宿のヘルキャット

ハイスクールD×D6 体育館裏のホーリー

ハイスクールD×D7 放課後のラグナロク

ハイスクールD×D8 アクマのおしごと

俺、兵藤一誠は、目の前の部長のおっぱいに困惑していた。

「私の胸、触ってみる？」

トドメの一言キタ——っ！

女子に言われてみたいセリフ上位の言葉を囁かれ、頭の中がピンク色となった俺へ、部長がにこやかに言う。

「契約をひとつ取ってみなさい」

部長のおっぱいを触るため、悪魔の仕事を開始する俺。そして俺が召喚されて行った先には、武者鎧を着込んだ女子留學生が!?

グレモリー眷属たちの、愉快な日常を綴ったショートストーリーが満載。学園ラブコメバトル（+エロ）ファンタジー快走！

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 1 - Công việc của một con quỷ

Phần 1

Đột ngột, tôi bối rối với việc phải làm gì với thứ trước mặt mình. Oppai đang ở trước mặt tôi. Vâng, đó là oppai. Nói chắc chắn là vưu rồi. Hai thứ to lớn mềm mại đó đang ở trước mắt tôi. Tôi nên mút nó không...? Không, trước tiên tôi sẽ giải thích vì sao mọi chuyện như vậy. Trong giờ thể dục, tôi thấy không được khoẻ nên tôi đến phòng y tế. Thật không may là cô ý tá đã đi vắng nên tôi ngủ trên giường cho đến khi cô ấy trở lại...Hình như tôi đã đánh một giấc ngắn. Và khi tôi mở mắt ra thì có bộ ngực trắng như tuyết trước mắt. Tôi đã quá quen thuộc với bộ ngực này rồi. Ngoài mẹ tôi, đây là bộ ngực thật sự tôi được thấy tận mắt. Tôi nhìn lên một chút để xác nhận chữ nhân của bộ ngực.

“.....ZZZZZZZZZZZZ”

Người đang ngủ là Hội trưởng, người có mái tóc đỏ. Cô ấy là “Onee-sama” của tôi.

....Nhưng sao Hội trưởng lại ở cùng giường với mình...và chị ấy cũng khoả thân nữa...Ý tôi là, đôi cánh đen đang lộ ra ở sau lưng chị ấy. Chị ấy trở nên không phòng vệ vì chị ấy đang ngủ ư? Không lâu trước đó, đã có những lần Hội trưởng đã cùng nằm chung giường với tôi. Tôi sẽ không giải thích nó nữa, nhưng nó đã xảy ra. Lần đó, Hội trưởng cũng khoả thân, và tôi đã lưu những hình ảnh đó vào đầu mình rồi. Vâng, nó đã được lưu vĩnh viễn! Thi thoảng, tôi dùng nó để

giải phóng “chất trẻ” trong tôi! Nhưng tôi không thể tưởng tượng rằng lại được ngủ với chị ấy như nhanh như vậy... Có vẻ chị ấy vừa ngủ vừa ôm đầu tôi... Tôi có thể nghĩ thấy oppai của chị ấy từ mũi....Oppai thật tuyệt vời! Chúng thật mềm mại! Chết tiệt! Nước mắt tôi không ngừng chảy rồi! Cả một kho báu trước mặt tôi, nhưng tôi không thể chạm vào nó được! Tôi chỉ có hưởng thụ nó bằng mũi thôi sao!? Trong khi tôi còn suy nghĩ, có vẻ Hội trưởng đã thức và mở mắt.

“.....Ara, Ise. Fuaaaaa.”

Hội trưởng ngáp.

“...Hô...Hội trưởng....Um....Tình huống này...là gì vậy...?”

Tôi hỏi chị ấy trong khi tim đập thành thịch. Hội trưởng trả lời trong khi vỗ nhẹ đầu tôi, thứ chị ấy đang ôm.

“Chị thấy hơi mệt. Chị định ngủ ở phòng y tế và em cũng đang ngủ nữa. Nên chị đã tự mời mình vào luôn.”

“M...mời vào...”

Tôi không chắc những gì đang nói. Đó là lời giải thích của chị ấy! Có vài thứ như thế xảy ra khi tôi ngủ ư!

“Chị gây khó chịu cho em à?”

“Không! Nó là tuyệt nhất! Không, không đâu! Ummm, em không biết diễn tả nó như thế nào...”

Làm phiền à!? Tuyệt đối không đâu! Tôi kích thích đến nỗi nước mắt không ngừng rơi, Hội trưởng-sama!

“Nh...nhưng ngủ khoả thân có một chút...Hơi quá?”

“Chị không thể ngủ mà không khoả thân được. Nó sẽ rất tuyệt vời nếu chị có một cái gối ôm hoặc búp bê mà chị có thể ôm.”

Gối...gối ôm. Bú...Búp bê. Ra vậy à. Tôi thay thế cho búp bê à. Không, không. Nó đủ tốt mà! Hội trưởng nhìn vào mặt tôi. Có chuyện gì vậy Hội trưởng?

“...Ise. Em có thích ngực của con gái không?”

“Vâng, em yêu chúng.”

Tôi trả lời ngay lập tức. Chuyện đó thật rõ ràng mà. Đó là những cảm xúc thật của tôi. Đó là những thứ duy nhất tôi không thể nói dối được. Tôi là nam sinh cao trung sống nhờ vào ero. Nghe thế, Hội trưởng nở nụ cười tinh nghịch. Chị ấy ghé đầu sát tai tôi. Tôi có thể ngửi thấy mùi thơm từ mái tóc đỏ của chị ấy. Mùi hương ấy là não tôi kích thích. Sau đó chị ấy tung đòn cuối.

“Em có muốn chạm vào ngực chị không?”

...!! Có một thứ kỳ lạ chạy xuyên cơ thể sau khi tôi nghe một số thứ con trai muốn nghe từ con gái. Tôi muốn chạm vào nó! Tôi muốn mò mẫm nó! Tôi muốn mút nó! Đó là một trong những giấc mơ của những đứa con trai! Trong khi đầu tôi vẫn còn lân lân, Hội trưởng nói với tôi.

“Vậy em sẽ lắng nghe yêu cầu của chị chứ?”

“Vâng ạ.”

Yêu cầu đó là gì? Tôi sẽ làm mọi thứ để được chạm vào ngực chị, Onee-sama! Em sẽ đáp ứng mọi yêu cầu! Sau đó, Hội trưởng nói với tôi tron khi đầu tôi trải toàn màu hồng.

“Vậy em hãy cố gắng hoàn thành một hợp đồng nhé.”

Phần 2

“Chúng tôi đã trở về.”

Asia chào mọi người với giọng nói năng động. Asia và tôi đến thẳng phòng câu lạc bộ ngay sau giờ học.

“Ara-ara, Ise-kun. Asia-kun. Các em đến sớm thật đấy. Các em có muốn uống trà không?”

Akeno-san chào bọn tôi với khuôn mặt tươi cười. Mái tóc đen óng mượt của chị vẫn tuyệt như mọi khi, Akeno-san ạ. Và ngực của chị vẫn to như mọi khi.

“Vâng ạ.”

Ngay khi nghe câu trả lời, chị ấy bắt đầu rót trà ra tách. Có lẽ mọi người đã ở đây rồi. Hội trưởng cũng uống trà một cách thanh lịch.

“Này, Koneko-chan.”

Tôi chào cô gái bé nhỏ đang đứng trong góc phòng.

“...Chào anh.”

Fufufu. Nếu tôi có thể thêm hai cô gái với Hội trưởng và Asia, bạn sẽ có thể tạo nên một đội tuyệt sắc giai nhân. Hội nghiên cứu những điều huyền bí đầy rẫy những cô gái đẹp! Đây là nơi làm việc tuyệt nhất! Tôi không nói quá nếu tôi nói tôi chỉ đến đây để được bên cạnh họ. Aaah. Tôi thật sung sướng khi gia nhập câu lạc bộ này! Ngay cả oxy ở đây cũng trong lành và có vị thật ngon!

“Hi.”

Một chàng trai đưa tay chào tôi...Đó là Kiba. Một tên đẹp mã, khuôn mặt tươi tỉnh của hắn là tôi thấy bức thật. Cậu ta là kẻ thù của tất cả con trai trong trường. Chi. Tên đẹp mã trời đánh thánh vật.

“Aaaaah, Vàng, vàng.”

Tôi vẫy tay cộc cằn với đôi mắt lim dim.

“Vây là mọi người đã tập hợp rồi. Bắt đầu thảo luận này.”

Hội trưởng nói sau khi đã xác nhận mọi người đều có đủ mặt. Mọi người và tôi ngồi trên sofa xung bàn. Người ngồi ở ghế cao nhất là Hội trưởng tóc đỏ – sama của chúng tôi. Vây là cuộc họp của Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí đã bắt đầu.

Phần 3

“Tôi sẽ đi với Ise như là người giám sát.”

Khi cuộc họp kéo dài đến đêm trở thành cuộc tranh luận về tôi thì Hội trưởng nói thế. Hoạt động của Hội nghiên cứu các sự việc huyền bí. Mục tiêu của Hội là nghiên cứu về ma và các việc có liên quan đến phép thuật. Nhưng hoạt động thật sự thì khác. Chúng tôi là Quỷ. Khi màn đêm buông xuống, thế giới thật mới thật sự bắt đầu. Công việc của quỷ là được triệu hồi bởi vòng ma thuật triệu hồi và làm hợp đồng. Bằng cách đáp ứng mong ước của họ, chúng tôi sẽ nhận được phần thưởng. Phần thưởng có thể là tiền, hiện vật, hoặc là cuộc sống. Hiện nay không cong nhiều người vẽ vòng tròn ma thuật để triệu hồi quỷ nữa. Nên những con Quỷ hiện nay vẽ vòng ma thuật lên tờ rơi và đưa nó cho những người có ước mong mạnh mẽ nên chúng có thể hoàn thành việc của mình. Trở về với cuộc tranh luận trong cuộc họp, có vẻ như năng suất làm việc của tôi rất tệ. Tôi vẫn chưa có một hợp đồng nào cho riêng mình cả... Tôi thất thật xấu hổ. Không, tôi sẽ làm được công việc này. Đó không phải vấn đề. Nhưng mỗi khi tôi đến nhà khách hàng, những việc kỳ lạ cứ xảy ra và kết

quả là hợp đồng không thể hoàn thành. Tôi đang thân thiện hơn với những người triệu hồi mình... Quỷ thì phải có được hợp đồng, sẽ là vô nghĩa nếu như tôi không thể đáp ứng mong ước của họ kể cả khi tôi trở nên thân thiện với họ. Hội trưởng cũng gặp vấn đề với tôi, thể hiện qua câu nói vừa lúc trước. Vì tôi mà Hội trưởng gặp rắc rối... Tôi thật là một tên vô dụng. Và những người triệu hồi tôi đều là những tên biến thái. Tôi thật sự có thể hoàn thành giấc mơ Harem-King? Vâng, chính nó! Tôi sẽ tiếp tục làm hợp đồng và và nhận được sự thăng cấp từ Ma Vương! Và khi tôi đã trở thành Quỷ cấp cao tôi sẽ tập hợp các cô gái đẹp và lập hậu cung của riêng mình! Để đạt được điều đó, tôi phải vượt qua cuộc sống gặp ghềnh này... Nhưng sự thật thì thật sự phũ phàng. Chết tiệt! Tôi muốn có các cô gái trong cả hai tay của mình và muốn nói về chế độ đa thê!

“...Không cho phép các tưởng tượng thô tục.”

Ouch! Koneko-chan nói thế với cái liếc mắt. Có vẻ như em ấy có thể nhìn thấu suy nghĩ của tôi. Em thường là một cô gái trầm lặng, nhưng thỉnh thoảng lời của em ấy làm trái tim tôi sưng sốt.

“Fufufu. Cậu đã cười rất đậm dăng.”

SNAP.

Một thứ gì đó gãy trong đầu tôi và làm tôi phát tè.

“Immmmm diiiii! Kibaaaaaaaaaaaa! Không như cậu, tôi chỉ có thể nổi tiếng trong tưởng tượng của tôi! Tôi chỉ có thể làm những việc ero trong đầu. Tưởng tượng là của tôi. Khốn khiếp! Tôi cũng muốn được sinh ra là một tên đẹp trai. Tất cả các tên đẹp mã nên biến mất khỏi thế giới này! Mỗi tên linh trưởng có thể lập được hậu cung đều là kẻ thù của tôi!”

Tôi giận dữ nói với đôi mắt đăm lẹ.

“Geez. Đừng khóc. Và linh trưởng? Em cũng coi cả gorilla và tinh tinh là kẻ thù luôn à?”

Hội trưởng thở dài khi vỗ đầu tôi.

“Sob... Nếu em nổi tiếng, em sẽ gõ liên hồi như những gã trong heavy-metal...Tại sao chúng ta không rút ra bài học từ gorilla...”

Tôi bắt đầu nói những thứ phi lo-gic. Nhưng được Hội trưởng vỗ đầu là nhất. Aaah. Được như thế từ người-đẹp-sama là nhất. Nỗi đau trong tim tôi đã biến mất.

FLASH!

Sau đó một vòng ma thuật lớn trên nền nhà sáng lên. Nó làm phòng câu lạc bộ sáng lên với ánh sáng xanh (dương) trắng. Khi vòng ma thuật này phát sáng, điều đó có nghĩa là có một ai đó đang cố triệu hồi Quỷ. Nói một cách khác, chúng tôi đang được gọi bởi con người với khát vọng của họ. Chúng tôi di chuyển tới chỗ của khách hàng bằng vòng ma thuật và thực hiện ước mong của họ. Đó là cách công việc của Quỷ bắt đầu. Akeno-san bước tới trước vòng ma thuật khi lắc lư đuôi tóc của. Chị ấy đưa tay lên và kiểm tra một số thứ. Sau khi làm vậy trong vài giây, chị ấy nhìn vào tôi và Hội trưởng với một nụ cười.

“Hội trưởng. Đó là một mong ước mà ngay cả Ise-kun cũng có thể đáp ứng.”

Hội trưởng gật đầu sau khi nghe thế.

“Mình hiểu. Ise, đi thôi.”

Hội trưởng nắm lấy tay tôi và bước tới trước vòng phép thuật.

“H-Hội trưởng! Chị thật sự đi với em sao?”

Thật là chị ấy giám sát tôi sao! Tôi sẽ ngượng đến mức không làm việc như bình thường được mất! Hội trưởng đauw tay lên má tôi và cười.

“Em là người hầu dễ thương của chị. Chị sẽ chăm sóc em. Nên đi theo chị.”

Uuu...chị thật gian lận. Hội trưởng, Em muốn được làm hư bởi chị nếu chị đã nói vậy.

“Vâng. Hãy chăm sóc cho em.”

Mặt tôi đỏ lên.

“Ise-san! Hãy cố hết sức mình!”

Trong khi nhận được sự cổ vũ của Asia, Hội trưởng và tôi vào vòng ma thuật đang phát sáng.

Phần 4

Khi ánh sáng dừng lại, chúng tôi đang ở trong một căn phòng. Qua vẻ bề ngoài, đây là phòng trong một căn hộ chẳng? Nhìn xung quanh,

phòng có nhiều thứ thuộc thời Sengoku. Thậm chí nó còn có một thanh kiếm trong vỏ được treo trên tường. Phòng có nhiều poster của các lâu đài ở Nhật. Phòng cũng có một câu đối ghi “Fuurin-Kazan”. Trên kệ cong có một mũ giáp tướng quân từ thời Sengoku. Căn phòng thật tối, nhưng có ánh sáng trên đèn.

“Waah!”

Tôi sốc đến nỗi thoát ra thành tiếng. Tất nhiên. Đó là vì có một bộ giáp của tướng quân ngay trước mặt tôi. Man, người ta nói rằng nó rất đắt phải không? Nó trong thật đáng sợ vì nó ở trong căn phòng tối tăm này. Vậy, ai là khách hàng đây? Ai đã gọi tôi và Hội trưởng đến? Tôi nhìn mọi hướng mà chẳng thấy ai.

“Um...mmmm...”

GASHAN.

Bộ giáp tướng quân đi chuyển cũng lúc tôi nghe thấy giọng nói của cô gái.

“Uwaaaa!”

Tôi thấy sốc và la lớn.

“C...Có phải là hai con Quỷ...?”

Tôi có cảm giác mình bị nhì từ phía sau mặt nạ của bộ giáp! Áp lực thật không bình thường! Nhưng trái ngược với áp lực đó, giọng nói cực dễ thương! Có thật sự là một cô gái không...?

“V...Vâng. Chúng tôi là Quỷ.”

Tôi gật đầu trong khi cố che giấu rằng mình đang rất sợ.

“Vậy tôi thật sự đã triệu hồi Quỷ...”

“Th..Thứ lỗi cho tôi, nhưng bạn là nữ?”

Bộ giáp gật đầu.

“Nhưng tôi thật sự sốc...Quỷ có thật...”

Sốc ư? Đó mới là lời của tôi!? Có nơi nào trên Thế giới mà con gái mặc giáp trong phòng không!?

“Tôi tên là Susan. Như các bạn thấy, sở thích của tôi là sưu tập

những đồ thuộc thời Sengoku...”

Susan!? Cô ấy là người ngoại quốc!? Thậm chí tôi bị sốc hơn!

“Tôi xin lỗi khi ăn mặc như thế này...Ban đêm thật đáng sợ nên tôi bảo vệ bản thân bằng cách mặc bộ giáp này...”

Tôi chắc chắn không nên nói cô ấy mới là kẻ nguy hiểm.

“Bước đầu tiên để học tập văn hóa của một đất nước là kết nối với văn hóa đó. Thật tuyệt vời.”

Hội trưởng gật đầu khi nói thế. Không, không. Nó sai rồi.

“Tôi thật sự vui khi những con quỷ dễ nhìn như các bạn đến đây. Nếu là một con Quỷ đáng sợ, tôi sẽ kéo thanh katana này, “Kijin-marukuni-shige”....”

Susan có một thanh kiếm Nhật trong tay. Đáng sợ! Susan thật sự đáng sợ!

“V...Vây lý do gì đã khiến bạn triệu hồi chúng tôi? Bạn triệu hồi chúng tôi vì muốn thỏa mong ước phải không?”

Khi tôi hỏi, cô ấy bắt đầu khóc.

“...Sob...sob...Làm ơn hãy đến trường Đại học mà tôi đang là học sinh trao đổi... Trường Đại học ban đêm thật sự đáng sợ...”

Tôi nghĩ cô mới là kẻ đáng sợ. Tôi không thể nói vậy được.

GASHAN GASHAN.

Nửa đêm, một bộ giáp đang đi bộ trên đường. Thật là một cảnh kỳ quái. Thị trấn của tôi trở thành thị trấn kinh dị rồi. Hội trưởng và tôi chấp nhận mong ước của cô ấy, và chúng tôi đang bảo vệ cô ấy khi cô ấy đi tới trường đại học của cô ấy. Thật sự mà nói thì tôi nghĩ cô ấy không cần vệ sỹ đâu... Susan đang mặc bộ giáp Musha. Và đây là nửa đêm. Có vẻ như cô ấy còn dữ dội hơn hai con Quỷ chúng tôi đây, những hiện thân của màn đêm. Chết tiệt! Người triệu hồi tôi tất cả đều kì lạ! Chúng tôi hỏi cô ấy rằng liệu có ổn không khi chỉ Hội trưởng và tôi đi tới trường và lấy sách cho cô ấy. Nhưng...

[Không, không. Tôi không thể để Quỷ-san đi một mình được. Tôi cũng đi nữa!]

Cô ấy nói thế trong khi khóc và cô ấy đi theo chúng tôi.

“Oooooooooooooooooon...!”

Susan khóc có lẽ vì sợ đi ra ngoài vào ban đêm. Làm ơn đừng khóc với giọng thấp như vậy, nó như đang nguyên rửa vậy. Cảm xúc của cô ấy mãnh liệt đến nỗi làm tôi sợ.

“Thật lãng phí khi cô ấy là con người.”

Hội trưởng nói thế khi chị ấy đang làm cho bầu không khí mà Susan tỏa ra trở nên thú vị. Susan, có những con Quỷ đang nhìn cô đó! Susan là một con mèo đáng sợ, và cô ấy sẽ vung vẩy thanh katana của mình nếu cô ấy thấy sợ thậm chí chỉ một ít thôi. Cô ấy gặp rắc rối vì đã để cuốn vở quan trọng của mình ở trường. Sau đó cô ấy thấy tòi ròi để triệu hồi Quỷ và cuối cùng cô ấy triệu hồi chúng tôi. Chúng tôi đã nhận được phần thưởng. Nó không phải là một mong ước lớn nên chúng tôi cũng không phiền nếu làm nó không công nhưng cô ấy cứ khẳng khẳng muốn trả. Chúng tôi nhận được một mô hình lâu đài Nhật như một phần thưởng. Chúng tôi chỉ có thể để nó trong phòng câu lạc bộ. Có lẽ Akeno-san sẽ vui lắm đây. Chúng tôi đã gửi nó tới phòng câu lạc bộ bằng vòng phép thuật.

“Đừng sợ. Đã có tôi bên bạn rồi, hãy đi với lòng kiêu hãnh.”

“Sob...Cảm ơn...”

Hội trưởng cổ vũ Susan khi cô ấy đi cạnh chị. Hội trưởng, bộ giáp tự đi chuyển thật đáng sợ.

“Nó có nặng không khi vừa đi vừa mặc giáp?”

Đó là thắc mắc của tôi. Bạn cần có thể lực tốt để đi trong khi mặc một bộ giáp như vậy. Cô ấy cũng là con gái nữa. Nó có khó khăn lắm không nhỉ?

“Nó không có vấn đề gì đâu. Thậm chí nhìn như vậy, tôi đã luyện tập mặc bộ giáp này khi tôi chán. Tất nhiên việc luyện tập diễn ra ở trong phòng. Trong lịch sử, Musha đã tung hoành khắp chiến trường trong khi mặc giáp. Thậm chí đến cả tôi cũng có thể làm như vậy.”

Bạn đang ganh đua với cái gì vậy...? Cô thật sự là một người khó hiểu đấy Susan.

Oh, chương trình đi bộ đêm khuya với Musha có vẻ sẽ kết thúc. Tôi đã có thể thấy được đích đến, trường đại học.

“Ah. Đó là trường của tôi... Thấy không? Nó thật đáng sợ phải không?”

Không, cô mời slà người có bầu không khí đáng sợ. Một bộ giáp ngay trước cổng trường vào ban đêm. Nó thật sự đáng sợ.

“Hãy đi vào thôi. Aaaah, thật đáng sợ...”

Một bộ giáp đang đi vào trong trường đại học. chỉ nghĩ đến thế thôi

tôi cũng đã rung cầm cập. Như vậy, chúng tôi hoàn thành công việc.

Chúng tôi trở về phòng của Susan khi đã lấy được quyển vở. Hội trưởng bắt đầu mở vòng ma thuật để trở về phòng câu lạc bộ sau khi xác nhận công việc đã hoàn thành.

“Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ trở về.”

Tôi cười khi tạm biệt Susan. Fufufu. Tôi không thể tự giúp mình ngừng cười được. Dĩ nhiên. Tôi đã hoàn thành công việc an toàn. Nó rất có ý nghĩa. Vâng, tôi đã hoàn thành lời hứa của mình với Hội trưởng! Hoàn thành công việc đồng nghĩa rằng tôi có thể sờ vếu của Hội trưởng rồi! Khi nghĩ đến cảnh tôi được úp mặt vào bộ ngực vĩ đại đó, ham muốn tổng tôi không thể nào ngừng lại được! Aaah, sự kích thích tuổi trẻ đang trỗi dậy trong tôi! Đôi mắt tôi đang nhắm nhìn ngực của Hội trưởng và tôi không thể nhìn đi hướng khác dù chỉ một giây! Yeah, đầu tiên sẽ là ngực bên phải. Tôi sẽ mò mẫm nó trong khi di chuyển tay tôi theo chiều kim đồng hồ! Tôi cũng sẽ tận hưởng ngực trái bằng cách đặt tay trên nó và mò mẫm nó... (Trình mình F.A nên chỉ dịch được đến thế thôi.)

“Um...xin thứ lỗi...”

Susan e then nói với tôi khi tôi đang nghĩ về những thứ ero bằng tất cả tâm hồn. Hm? Cái gì? Thật là đáng con mẹ nó sợ nếu một bộ giáp đang run rẩy...

“...Có lẽ là hơi thất lễ...Có thất lễ lắm không nếu tôi con một mong ước khác nữa cần đáp ứng...”

Mong ước? Cô ấy muốn làm một hợp đồng nữa sao? Huh? Tôi muốn trở về và mò mẫm...

“Điều đó cũng được.”

Tôi xì mặt xuống vì tôi không muốn, nhưng Hội trưởng – người đứng bên cạnh tôi lại đồng ý. Chờ đã Hội trưởng! Chúng ta phải nghe mong ước của cô-gái-mặc-giáp một lần nữa sao!? Không để ý đến đôi mắt đầm lệ của tôi, Hội trưởng dùng vòng ma thuật lại để nghe mong ước của Susan. Sob...Vếu của Hội trưởng đang xa dần... Hội trưởng để tôi một mình trong cơn sốc và nghe mong ước của Susan. Susan đang lo sợ như một trinh nữ và nói.

“Sự thật là... Tôi đang nghĩ tới cảnh đi tới trước một người...người học chung trường đại học với tôi...và nói với cậu ta cảm xúc của mình.”

“Đó có phải là một thách thức tới tên đó hay không? Eh? Tiến tới trước để giết kẻ đó à?”

“K...Không!”

Oh, vậy là không phải rồi. Cô ấy nói tiến tới trước nên tôi nghĩ cô ấy muốn bắt đầu một trận chiến hay một thứ gì đại loại như thế.

“Umm...ummm đó là người con trai tôi thích... Tôi rất chậm trong những việc như thế nhưng tôi muốn tỏ tình với cậu ấy...”

Tôi hiểu rồi. Đó là người cô ấy thích. Tôi nghĩ đó là một bushou từ thời Sengoku với bộ râu cực khủng. Tên con trai mà cô-gái-mặc-giáp thích chắc hẳn là người như vậy. Tên đó chắc chắn cười như thế này “Gahahaha!”. Hội trưởng cười và gật đầu khi nghe Susan.

“Đó là một mong ước thật tuyệt vời. Được rồi, tôi sẽ đáp ứng yêu cầu của bạn.”

“Bạn sẽ đáp ứng ư? Mình vui lắm! Quý-san thật tốt bụng!”

Susan bắt đầu nhảy múa khi nghe lời nói của Hội trưởng. Đừng nhảy máu khi đang mặc giáp chứ! Nó thật đáng sợ!

“Vậy chúng tôi nên làm gì? Bạn có muốn chúng tôi tổ chức một vở kịch hoành tráng? Hay bạn muốn chúng tôi chiếm lấy trái tim người đó bằng sức mạnh quý?”

“Không, không! Nếu có thể, tôi muốn đi dạo cùng cậu ấy bằng cách bày tỏ cảm xúc của mình... Nhưng đây là lần đầu của tôi... Tôi không biết phải bắt đầu từ đâu.”

Hmm. Cô ấy không muốn làm người mình thích yêu mình bằng sức mạnh của quý. Nói cách khác, cô ấy muốn làm việc đó bằng chính sức mình. Nhưng cô ấy không biết làm cách nào. Nên cô ấy cần sự giúp đỡ của chúng tôi, huh.

“Cách nhanh nhất là bày tỏ trực tiếp.”

Susan lắc đầu mạnh khi nghe thấy lời đề nghị của Hội trưởng.

“Tôi không thể làm thế!”

“Vậy còn viết thư thì sao?”

Hội trưởng gật đầu khi nghe thấy lời đề nghị của tôi.

“Vâng, tôi nghĩ thư tình cũng tốt đó. Tôi thật tuyệt với khi tỏ tình qua thư.”

“Tôi hiểu rồi. Tôi sẽ viết nó ngay!”

Susan đi tới góc phòng và bắt đầu tìm thứ gì đó. Sau đó, cô ấy lấy một vài thứ ra. Đó là một bộ viết thư pháp. Cô ấy lấy giấy thư pháp và đặt nó xuống. Sau đó, cô ấy nhúng đầu cọ vào mực.

Bằng cách kết hợp cảnh căn phòng và ngoại hình của Susan, nó có vẻ như một cảnh phim kinh dị khi Susan đang viết. Một bộ giáp đang viết. Cảm giác như thể là cô ấy cố một mối thù sâu nặng vậy... Cô ấy trong như những con ma với oán khí nặng sống trong những căn nhà bị ám vậy. Bộ giáp sáng bóng dưới ánh nến một cách bất thường. Ai đó đã triệu hồi một con ma đáng sợ! Căn phòng này bị nguyên rủa rồi!

“Su... Susan.....Có phải tốt hơn khi dùng bút và giấy thường không? Bạn đang cố viết thứ gì vậy?”

Tôi hỏi cô ấy khi đổ mồ hôi hột.

“Eh? Đây là một lá thư. Một bức thư tình. Tôi viết [Tôi viết thư này cho người. Trong hòa bình.]”

“Đợi một chút! Đó là thứ ngôn ngữ gì vậy!?”

Tôi hỏi vì cô ấy viết một vài câu không đâu từ ngay đầu bức thư.

“Nó là tiếng Nhật. Nó có nghĩa là “Hãy thoải mái đi vì nó không có gì đặc biệt cả”.”

“Không, không. Đừng nghiên cổ như thể cậu không biết tôi nói gì! Không phải điều đó! Không quan trọng là nhìn vào nó bằng cách nào, người ở thế hệ này không hiểu những điều cậu viết đâu! Bây giờ không ai dùng mực nữa! Đây là gì, thời Sengoku ư!? Là thư này cũng giống như thời Sengoku phải không!? Nó thật là lạ khi nói không có gì đặc biệt khi nó được cho là một bức thư tình! Nó không có vẻ là cậu đang cố gắng! Ý tôi alf, nếu cậu không bày tỏ tình yêu của mình, đó chỉ là một lá thư đáng nguyên rủa!”

Susan gục ngã xuống sàn. Có vẻ cô ấy sốc khi nghe những lời tôi nói.

“K...Không...Tôi không thể viết thư bên cạnh đó...”

“Eh!? Cậu đến Nhật như là học sinh trao đổi, nên hãy học cách viết

một lá thư Nhật bình thường! Không, thậm chí tiếng Anh cũng tốt vì cậu là một học sinh trao đổi! Thậm chí người đó cũng cố dịch nó vì cậu ta muốn biết là thư viết gì!”

“Đó không phải là lý do mình đến Nhật! Đàn ông Nhật là hậu duệ của các samurai! Tôi muốn hẹn hò với các Samurai-san để có một mối quan hệ đúng đắn!”

Con người này vô dụng rồi! Tôi cần phải làm việc gì đó nhanh chóng! Cô ấy là một trong những người nước ngoài hiểu sai về Nhật Bản! Nó còn tệ hơn các tên otaku Nhật! Không thể nào cô ấy có thể học văn hóa của chúng tôi được!

“Tôi cũng chưa được gặp một samurai nào kể từ khi tôi đến đây. Tôi đã nghĩ có ít nhất là một người ở thị trấn này.”

Thật tệ! Hội trưởng cũng hiểu lầm luôn rồi! Không có ai đâu! Nhật Bản, một trong những nước hàng đầu thế giới, sẽ không có samurai đi bộ trên đường đâu! Tuy nhiên có người trong phòng này mang kiếm đi vòng vòng trên phố! Vậy tên nào là người mà Susan đang ảo tưởng vậy? Đó là loại chiến binh nào vậy...?

“Nó sẽ không cần thiết nữa.”

Susan thở dài khi kéo dây cung.

“Một bức thư-tên!? Susan! Nếu cậu bắn mũi tên đó trong trang phục như thế này, cậu sẽ bị bắt ngay lập tức đó! Nó sẽ trở thành một rắc rối quốc tế!”

[Bắn thư-tên! Người nước ngoài trong bộ giáp là một học sinh trao đổi!]

Man, tôi đã có thể tưởng tượng ra nó sẽ là trang nhất của báo...

[Tôi muốn bắn vào tim anh ta...]

Tôi thậm chí còn có thể tưởng tượng được những gì cô ấy nói với truyền thông. Nó sẽ ở trên mặt báo vài ngày và được dùng làm trò đùa.

“Nó có...? Tôi nghĩ mũi tên-thư rất bình thường ở Nhật.”

“Vâng. Tôi nghĩ có binh thư vào khoảng mấy trăm năm trước kia. Cậu đang sống nhầm thời rồi. Đây là thời Heisei. Không phải là thời Azuchi-Momoyama. Nếu có cổ máy thời gian, tôi sẽ gửi cậu về

quá khứ ngay bây giờ.”

Cô ấy có vẻ là một người không may mắn khi sinh ra nhầm thời và nhầm luôn đất nước...Tôi đang ôm đầu và Hội trưởng – người ngồi kế bên tôi, thở dài.

“Nó không thể giúp được rồi. Tôi sẽ dành cả đêm nay để dạy cậu cách viết thư tình.”

Cùng qua đêm với một cô gái trong một phòng. Nó có vẻ lãng mạn đó, nhưng bên cạnh tôi là một bộ giáp. Kể cả khi hội trưởng có ở đây, nó... Tôi cảm thấy hơi muốn khóc rồi.

Phần 5

Sau một vài ngày.

Hội trưởng và tôi đang ở trong một công viên nào đó. Có một căn cứ (thời xưa) ngay trước chúng tôi. Xung quang có rất nhiều cờ với biểu tượng gì đó. Và trong trung tâm có một bộ giáp Musha đang ngồi trên ghế. Nó rõ ràng là Susan. Cô ấy đã an toàn hoàn thành khóa học thư tình và cô ấy cũng an toàn đưa nó cho người thương. Tôi muốn cách cô ấy đưa nó, nhưng cô ấy đã đưa nó thành công. Và hôm nay cậu ta sẽ đến công viên này để đáp lại lời tỏ tình của cô ấy. Hội trưởng và tôi đến vì Susan muốn chúng tôi chứng kiến kết quả. Nhưng xây cả một căn cứ ở nơi “tĩnh tòn” như thế này. Thật khó để nói với cô ấy sau khi cô ấy làm đến mức cực đoan như vậy. Man, làm những gì bạn muốn đi.

“Mummy, đó là gì vậy?”

Những đứa trẻ đến công viên hỏi cha mẹ của chúng.

“Không! Con đừng nhìn nó.”

Thậm chí mẹ những đứa trẻ đó rời công viên ngay lập tức sau khi cảm nhận thấy sát ý kì lạ đó. Vâng, giống như mẹ bạn nói. Bạn đừng nhìn. Nếu bạn nhìn thấy những gì như thế, bạn sẽ trở thành một người không có gì tốt.

“Oh trời. Đây có phải là một loại căn cứ thời nội chiến không? Bà nghĩ sao về nó?”

Một cặp đôi già đang ngồi trên ghế nhìn vào chúng tôi, và nghĩ đây chắc là một vở kịch nào đó. Nhưng tôi quan tâm chàng trai sẽ đến đây hơn. Cậu ta sẽ là người như thế nào? Có phải là một chiến binh

từ thời nội chiến không? Mặt kahcs, Susan đang run khi mặc giáp. Cô ấy có vẻ lo lắng, nhưng nó trong thật đáng sợ. Đây là hiện tượng kì quái xảy ra bình minh.

“Có vẻ như cậu ấy ở đây.”

Khi tôi nhìn theo hướng của Hội trưởng, có một người nào đó đang đi tới gần.

GASHAN GASHAN

Âm thanh của kim loại va chạm với nhau. Tôi đã nghe âm thanh như thế trước đó. Người xuất hiện phía đằng xa đang mặc một bộ giáp phương Tây... Cậu ta đang cầm một cây trường thương bằng tay phải và một cái khiên trên tay trái. Đầu cậu ta đội mũ trụ che hết cả mặt nên tôi không thể thất mắt được...Tôi gục ngã xuống sàn và ôm đầu mình. Man, tôi hoàn toàn cảm lạnh! Cái đêch gì thế này! Cái của nợ gì vậy! Đó là một tên hiệp sĩ đáng sợ biến thái với những vũ khí phi pháp!

“Hội...Hội trưởng...Em có thể về nhà bây giờ được không?”

“Không được. Hãy ở lại và xem. Aaah, thật kinh ngạc. Đó là sự kết đôi của một Musha và một hiệp sĩ.”

“Em không muốn xem sự kết đôi như thế!”

Tôi la hét trong khi bên cạnh Hội trưởng đang thích thú với nó. Này, nếu tôi nhìn không lầm thì có một mũi tên cắm vào giáp mũ! Nó trực tiếp bắn vào não! Này, này, này, này! Cậu ta trở thành “Hiệp sĩ trên đầu cắm tên” rồi!

“Susan! Mũi tên! Cậu ta có có một mũi tên cắm trên đầu! Thay vì là Ochi-musha thì đó lại là Ochi-Knight!”

“Vâng. Tôi đã nghĩ rất nhiều về nó...và cách duy nhất tôi có, để đưa là thư, là dùng cách bắn cung.”

“Đưa thư bằng tay chính tay của cậu ấy! Hãy nghĩ thêm nữa đi! Cậu thậm chí có thể thông báo nữa mà! Đó là sự tấn công! Cậu chỉ tấn công cậu ta thôi! Đó là một đòn tấn công đầy sát ý! Một đòn trực diện vào đầu! Đó là sự hành hung. Đó có phải là lý do anh ấy mang theo thương không!?”

“Một cây thương thật lộng lẫy...”

Susan e thẹn nói. Đừng đi yêu vũ khí dùng để xuyên người thế kia. Đó cũng là điểm hấp dẫn mà cậu yêu à!?

“Chết tiệt! Tại sao tất cả khách hàng của tôi đều là những tên kỳ lạ thế này!”

Khi tôi đang suy nghĩ, Hiệp sĩ đi lại gần Susan hơn. Cậu ta vào bên trong căn cứ của Susan trong tiếng kim loại va vào nhau. Dù nhìn như thế nào thì nó cũng giống như là một trận chiến. Hiệp sĩ đứng trước Susan. Susan cũng đứng dậy. Một bầu không khí không bình thường. Vô cùng nặng nề. Cả khu vực bị bao trùm bởi sát ý. Không gian giữa hai người họ có vẻ bị uốn cong bởi vì năng lượng tỏa ra từ họ. Nếu bạn nhìn thấy cảnh đó, không nghi ngờ đó là cảnh tử tình đầu. Bởi vì không quan trọng bạn nhìn nó như thế nào, nó cũng giống như cảnh một trận chiến hơn. Hiệp sĩ đâm mạnh cây thương xuống đất và lấy ra thứ gì đó. Đó là một lá thư.

“...Lá thư này. Mình đã đọc nó...”

“Vâng...”

Musha đang run lên. Đáng sợ quá, làm ơn dừng lại đi. Nó đáng sợ vì cô ấy đang sử xử như một cô gái.

“...Đó là một mũi tên thư tuyệt vời. Làm cho mình không cảnh giác và nhận nó...Nó là một mũi tên-thư tốt...”

Eh...Tuyệt vời ư...? Eh? Hiệp sĩ bị hỏng não chỗ nào à?

“Mình...Mình chỉ đang tưởng tượng cảnh bắn cung...Horie-kun.”

Tưởng tượng về cảnh bắn!? Đó là lời mà người đang cố giết ai đó nói! Chờ đã, Horie-kun!? Chính là nó! Vậy Hiệp sĩ trên đầu cầm tên được gọi là Horie-kun!

“Nếu là mình, mình sẽ rất vui khi ra ngoài với cậu...”

Arararara. Cô ấy nhận được phản hồi tốt. Cậu ta không có ý “ra ngoài” là chiến đấu với nhau phải không? Nhưng đó là điều người khác cảm nhận được.

“Ho...Horie-kun...Sob...Mình vui lắm...Sob.”

Giọng Susan nghẹn trong nước mắt. Tôi không biết vì cô ấy đang đeo mũ trụ, nhưng âm thanh này giống như cô ấy đang khóc vậy.

“Susan...”

Hiệp sĩ phương Tây, Horie-kun, nhẹ nhàng ôm lấy Susan. Họ ôm nhau khi đang mặc giáp nên tôi có thể nghe thấy tiếng kim loại va chạm nhau. Cái đêch gì thế?

“Chúng mình hãy cũng nói về “Quyển sách về năm chiềc nhẫn” mà cậu đã viết trong thư.”

“Vâng. Mình cũng muốn nói về Miyamoto Musashi’s Niten Ichi-ryuu với cậu, Horie-kun...”

Musha và Hiệp sĩ nắm lấy tay nhau và bước đi.

“Cảm ơn hai người rất nhiều!”

Susan vẫy tay về phía Hội trưởng và tôi. Hội trưởng nở nụ cười đáp lại. Thậm chí thấy như vậy mà Hội trưởng vẫn giữ được bình tĩnh. Chỉ thật đáng ngạc nhiên Hội trưởng Rias... Nhưng điều ngạc nhiên hơn cả là sự sinh ra của cặp đôi kì lạ trước mắt tôi.

Phần 6

Sau đó có một ảnh được gửi tới tôi, đó là ảnh của Musha và Hiệp sĩ. Họ có vẻ hợp với nhau. Nhưng một vài ngày trước, một chương trình chuyên về chuyện kì quái đã đưa tin rằng...

[Ở một thị trấn nào đó, vào ban đêm, một bộ giáp Musha và Hiệp sĩ đi bộ trên đường. Thị trấn bị ám bởi những hồn ma đầy hận thù!]

Susan, cô thật sự nên nghiêm túc dừng việc hẹn hò ban đêm lại. Đó là scandal mà tôi không muốn biết. Cái giá tôi nhận được từ kế hoạch tình yêu của Susan là thương của Horie-kun. Nó đang được trưng bày ở trong phòng câu lạc bộ. Thỉnh thoảng, Kiba người quen dùng vũ khí phương Tây, vui vẻ cầm nó. Dù gì tôi cũng vui vì đã hoàn thành hợp đồng an toàn. Tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo nhưng... Nhưng mắt tôi đã luôn tập trung vào vếu của Hội trưởng. Kể từ khi hoàn thành hợp đồng, mắt tôi luôn dõi theo ngực của Hội trưởng. Gufufufu. Cuối cùng1 Cuối cùng tôi có thể sờ mó vếu của Hội trưởng rồi! Tôi có thể chạm vào nó rồi! Tận hưởng nó! Oh, nước dãi của tôi chảy ra... Gufufufu. Nhưng tôi không thể ngừng cười được1 và hôm nay, chỉ có Hội trưởng và tôi ở trong phòng câu lạc bộ! Những thành viên khác không có ở đây. Đây là cơ hội của tôi! Can đảm lên nào, tôi ơi! Tôi xác định rõ và bước tới chỗ Hội trưởng.

“Có chuyện gì à, Ise?”

Hội trưởng cười thanh lịch. Uuu, nếu chị cười với khuôn mặt dễ

thương như thế, tôi chỉ muốn phạm tội thôi... Tôi nuốt nước bọt và tự chuẩn bị!

“Hô...Hội trưởng! Ch...Chuyện về lời hứa đó!?”

“Lời hứa?”

Nghe thấy lời nói của tôi, Hội trưởng nở nụ cười tinh nghịch. Chị ấy biết! Chị ấy biết tôi nói về cái gì! Uuu, chị ấy đang thích thú...

“Đ..Đó! V...v...về!”

“Ufufu. Chị biết. Em không cần làm vẻ mặt nghiêm trọng như thế đâu.

Kể cả khi chị nói thế, nó là chuyện sống với tôi! Hội trưởng đứng dậy từ sofa và đứng trước mặt tôi.

“Được rồi. Chị sẽ đếm tới năm từ bây giờ. Cho đến lúc đó, ngực chị sẽ là của em. Được rồi, chị đếm đây. MỘT.”

Waaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!! Đó là gì vậy!? Đếm tới năm!? Kể cả khi chị nó thế!

“HAI.”

Aaaaaaaaaaaaaah!! Chị ấy đã đếm tới hai rồi! Thật tệ! Chị ấy bắt đầu trước khi tim tôi sẵn sàng! Uwaaaaaaaaaaaaah! Cứ như thế này tôi sẽ không mò được vú của Hội trưởng mất! Tôi hít vào để lấy bình tĩnh. Lên tinh thần nào tôi ơi! Tôi đã chuẩn bị! Sờ! Tôi sẽ được sờ nó! Tôi sẽ được sờ ngực của Hội trưởng!

“BA.”

Đã ba rồi à!? Không còn thời gian nữa rồi! Vếu phải!? Hay vếu trái!? Aaah! Tôi không còn thời gian để nghĩ về chuyện đó nữa! Tôi sẽ sờ cả hai cùng lúc! Tôi chuẩn bị tay để sờ! Và tôi có sờ chúng...

CỬA MỞ

Đột nhiên cửa mở.

“Ise-san. Cậu ở đây trước mình rồi à?”

“Xin lỗi vì đến trễ.”

“...Chào.”

“Xin lỗi, việc làm vệ sinh hơi lâu.”

Asia, Akeno-san, Koneko-chan và Kiba. Thành viên câu lạc bộ đã vào!

“Ara-ara. Các cậu đang làm gì thế?”

Akeno-san nhìn tôi và Hội trưởng với nụ cười.

“Chấm dứt rồi. Thật tệ nhỉ, Ise.”

Những lời cay đắng đến tai tôi! Eeeeeeeeeeeeeeeeeeeh!? Có phải thời gian đã hết khi tôi nhìn các thành viên khác bước vào hay không!? K...Không...Tôi gục ngã trong sự thất vọng...Sob...Bộ ngực đầu tiên của tôi...sob...Các thành viên nhìn tôi với sự ngạc nhiên. Hội trưởng chỉ cười...Aaah. Làm sao lại như thế...Tôi đã vượt qua tất cả mọi thứ của cặp đôi kỳ quặc đó...Và phần thưởng của tôi. Sự ưu đãi của tôi...Hội trưởng quỳ xuống và vỗ đầu tôi.

“Ufufu. Ise thật là một cậu bé thú vị. Em muốn chạm vào ngực chị nhiều đến thế ư?”

“Đĩ nhiên rồi. Sob...”

HUG

Hội trưởng nhẹ nhàng ôm lấy tôi...Vì nó quá bất ngờ, tâm trí tôi đóng băng trong phút chốc.

“Chị sẽ ôm em như thế này một chút.”

Hội trưởng nói thế như thể đang nói với một đứa trẻ. Tôi đỏ mặt vì tôi có thể cảm nhận thấy hơi ấm của chị. Ý tôi, các thành viên khác đang nhìn!

“Hãy cố gắng như thế lần tới. Ise dễ thương của chị.”

Tôi thấy não mình như bị thổi bay khi nghe thế. Aaaaah. Như tôi nghĩ. Chính nó. Hội trưởng là nhất. Tôi sẽ không quên hơi ấm đó. Tôi sẽ thành công dưới sự dẫn dắt của Hội trưởng! Khi có những suy nghĩ đó trong tim, tôi đang được làm hươu trong vòng tay Hội trưởng.

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 2 - Yêu cầu của thuộc hạ

Phần 1

Ngay bây giờ, tôi đang thấy một khung cảnh vô cùng tráng lệ. Trước mắt tôi là cảnh các cô gái đang thay đồ!

VÂNG!

Tôi đang trong phòng thay đồ nữ!

Nhìn thân thể của mấy em năm nhát thật là thích. Nhìn trộm các đàn em đang thay đồ.... Cảm giác tội lỗi càng làm cho tình huống này trở nên kích thích hơn. Ôi trời.... Kể cả khi họ là đàn em của tôi nhưng họ có sự phát triển thật đáng kinh ngạc. Oppai của các em ấy như đang mời gọi kể cả khi họ còn mặc đồ lót.

Eh? Tôi đang nhìn trộm từ đâu à? Fufufu, tôi đang trong một cái tủ sắt có mảnh giấy “Không dùng” trên nó.

Tôi đang tận hưởng một khung cảnh đáng được công nhận là kỳ quan thế giới của UNESCO.

Oh, các em ấy có đôi chân thật đẹp! Cảm ơn người vì đôi chân đẹp đấy !

Đó là những gì mà tôi muốn hét lên bây giờ!

À, nhân tiện, ở đây còn có 2 cái tủ khác với mảnh giấy “không dùng” trên nó. Hai chiến hữu Motoshima và Matsuda của tôi đang trốn bên trong những chiếc tủ đó.

[Tôi đang có một chỗ super VIP. Nó có giá trị ngang bằng với ghế hạng S của một buổi biểu diễn của Idol.]

Có vẻ như nó vừa được nói bởi hai người bạn xấu xa của tôi! Vâng! Nó chắc chắn là ghế hạng SS!

Hmm? Có một cô gái nhỏ nhắn ở kia... Hey, đó là Koneko-chan! Oh, vậy đây chắc là lớp của Koneko-chan. Thật trùng hợp! Uwa, Koneko-chan thật là nhỏ! Theo nhiều nghĩa!

Run rẩy. Tôi có thể cảm nhận một lượng aura thần bí đến từ chỗ của Motohama. Đúng rồi. Nó là một thằng loli-con. Nó không thể giấu sự phấn khích của mình khi thấy Koneko-chan. Ngay bây giờ, nó đang lưu những hình ảnh trước mặt vào đầu.

Có vẻ như mày sẽ bận tối nay rồi Motohama !

Không, Koneko là một đàn em quan trọng của tôi. Tôi không nên có hứng thú với thân thể loli của em ấy... Huh? Có lẽ nó cũng thú vị đấy. Nó thật kì quặc. Tôi không phải là một tên loli-con. Các cô gái rời khỏi phòng thay đồ. Nhưng Koneko-chan thì lại không kể cả khi em ấy đã thay đồ xong. Huh? Chuyện gì đã xảy ra vậy? Thật khó để rời đi bây giờ... Khi chỉ còn Koneko-chan trong phòng, em ấy từ từ đứng dậy và....

DON!

Ooooooooooh!!?

Một cú đâm cực mạnh vào tử. Tôi tránh được nó bằng cách lách người sang bên, nhưng cú đâm của Koneko-chan xiên qua cánh cửa sắt. Đúng như mong đợi từ cô gái có sức mạnh siêu phàm. Thật sợ hãi!

PACHIN! Cái cửa đã bị gạt đi. Không còn cánh cửa sắt nữa. Tôi và Koneko-chan đang đối mặt nhau.

“....H...hey.”

Tôi có cười và giơ tay lên chào Koneko-chan...

“...Anh là tên tôi tệ.”

GOS! DON! DOGA!

“Gufu! Oga! Đợ...! Koneko-chan! Đợi một chút....
GYAAAAAAAAAAAAA!!”

Tôi bị em ấy ngồi lên trong tư thế cười ngửa, và em ấy đâm tôi mà không nói một lời. Tôi sẽ chết! Ouch! Tôi chắc chắn sẽ chết!

Ngày hôm sau, Motohama và Matsuda nói với tôi với bộ mặt tái xanh rằng đó là lần đầu họ thấy một cuộc tắm máu.

Phần 2

Sau giờ học hôm đó.

“Ouch”

“Cậu ổn chứ?”

Bộ mặt thâm tím của tôi đang được Asia chữa trị trong phòng Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Asia có vẻ lo lắng.

“...Gieo nhân nào gặt quả đấy.”

Koneko-chan thì thầm từ bộ sofa đằng xa. Miệng em ấy hình chữ “n” và có vẻ em ấy không được vui cho lắm. Tất nhiên là em ấy sẽ tức giận nếu bị nhìn trộm lúc thay đồ. Nhưng đó là một đòn liên hoàn đâm không ngừng nghỉ. Tôi đã nghĩ mình sẽ chết.

“Geez. Sao em lại...”

Hội trưởng ra vẻ ngạc nhiên.

“Ara ara. Em phải giữ mức độ nhìn lên của mình ở mức nhẹ hơn.”

Akeno-san, người luôn có nụ cười trên môi, rót trà cho tôi.

“Em đã làm quá rồi.”

“Mình sẽ cho cậu xem cảnh thay đồ của mình bất cứ lúc nào.”

Người vừa nói ra câu gay lọ ấy là Kiba.

“Im diiii!! Sao tôi có thể hứng thú khi nhìn con trai thay đồ được! Tôi thậm chí còn không hứng thú khi nhìn trộm cô gái với cơ thể không

phát triển!”

“Không phát triển...”

Lườm. Tôi nhận được cái nhìn sắc như dao của Koneko-chan. A..Anh thật sự xin lỗi Koneko-sama.

“Ise-san. Cậu không nên nhìn trộm con gái thay đồ...N..Nếu như cậu muốn nhìn cảnh khỏa thân của phụ nữ đến thế thì m..mình có thể...”

Asia nói thế khi uốn éo cơ thể một cách xấu hổ.

“Không, không! Cậu không cần như thế đâu Asia! Mình cũng muốn! Nhưng không phải là nó!”

Dạo này cậu ấy đã trở nên bạo dạn hơn. Cậu ấy dễ thương, nhưng tôi sẽ bối rối nếu cô gái tôi nghĩ rằng phải bảo vệ nói thế với tôi.

“Yes. Nếu em muốn thấy cơ thể khỏa thân thì chỉ cần nói với chị, Chị sẽ cho em thấy cơ thể chị bất cứ lúc nào trong bồn tắm và trên giường.”

Hội trưởng-sama ngẫu nhiên nói thế! Tôi đang sống với Hội trưởng. Và chị ấy nói thế với tôi. Tôi rất vô cùng biết ơn! Nước mắt chảy ra từ mắt tôi. Hội trưởng luôn làm những việc ero với tôi, nên cơ thể tôi không thể chịu đựng nó! Nhưng tôi không thể làm bất cứ việc gì vì tôi đang sống với cha mẹ mình. Và cũng....

“.....”

NHÉO. Như thế, Asia âm thầm nhéo má tôi với một vẻ mặt khó chịu....

Phần 3

“Một người hầu....?”

Tôi trả lời với giọng nghi ngờ, và Hội trưởng gật đầu.

“Đúng, người hầu. Cả em và Asia vẫn chưa có người hầu nào.”

Người hầu. Một thực thể trở thành tay chân thân tín của quý. Tôi còn được nghe nói rằng chúng còn giúp ích cho công việc của quý. Thông thường, phát tời rơi là công việc của các người hầu. Phát tời rơi cũng là công việc của người mới. Tôi đã từng phát tời rơi như điên khi đang đạp xe...

BON!

Một con dơi đỏ xuất hiện trên lòng bàn tay của Hội trưởng sau khi âm thanh phát ra.

“Đây là người hầu của chị.”

Con dơi có cùng màu với màu tóc của Hội trưởng. Chỉ như vậy thôi, nó đã có một phong thái quý phái rồi.

“Còn đây là của chị.”

Vật mà Akeno-san triệu hồi có kích thước khoảng lòng bàn tay Oni... Ko-oni ? (con quỉ nhỏ)

“...Đây là Shiro.”

Koneko-chan đang ôm một chú mèo. Vì tên em ấy là Koneko nên người hầu của em ấy là mèo luôn. Thật dễ thương.

“Của tôi là...”

“Ah. Cậu không cần phải nói cho tôi biết đâu.”

“Cậu thật lạnh lùng.”

Kiba cười cay đắng vì lời từ chối thẳng thừng của tôi nhưng cậu ấy triệu hồi con chim nhỏ trên vai. Tôi hiểu rồi. Mọi người trừ tôi và Asia đều đã có người hầu. Con dơi của Hội trưởng bay vòng vòng trên đầu tôi.

“Người hầu là thứ cơ bản mà quỉ cần có. Chúng có thể giúp cho chủ nhân. Chúng có thể dùng để truyền tin. Chúng cũng có thể dùng cho do thám. Em và Asian cũng cần có người hầu vì chúng có thể dùng cho những tình huống phát sinh.”

Hội trưởng vừa nói vừa vỗ về má tôi. Aaah, được nựng má bởi Hội trưởng đã làm cho những đau đớn tôi chịu hôm nay bị thổi bay. Onee-sama của tôi...

Tôi cảm thấy đang đi vào một mê hoặc bởi nó, nhưng sau đó vòng tròn ma thuật bắt đầu phát sáng. Chuyện gì đã xảy ra?

“Hội trưởng, chuẩn bị hoàn tất.”

Akeno-san báo lại với Hội trưởng. Chuẩn bị hoàn tất? Cả tôi và Asia ngạc nhiên, nhưng Hội trưởng nở nụ cười và nói

“Bây giờ, cùng đi bắt người hầu nào.”

Nói là làm. Đó là chủ nhân của tôi.

Phần 4

Khi ánh sáng của vòng ma thuật dịch chuyển ngừng, tôi đang ở một khu rừng.

“Ở khu rừng này có nhiều người hầu mà quý có thể sử dụng. Hôm nay, chị sẽ cho em và Asia bắt người bắt người hầu của mình.”

Khu rừng của người hầu.

Haa. Ra là thế. Những cây lớn xung quanh nên có ít ánh nắng có thể vào trong. Dù gì mắt của quý có thể nhìn rõ trong bóng tối nên nó không thành vấn đề.

Khu rừng thật rậm rạp. Tôi không thể cảm thấy chút nắng ấm quanh đây, cho nên không lạ khi có thứ gì bất ngờ xuất hiện.

“Thu phục chúng.” (Edit: cứ như Pokémon ấy =)))

“Cái gì!”

“Kyaa!”

Woah! Asia và tôi bị bất ngờ bởi giọng nói to và nó là chúng tôi giật nảy. Asia thậm chí còn trốn sau lưng tôi. Một người đàn ông trẻ mặc trang phục béo nhều xuất hiện trước chúng tôi.

“Ta tên là Satooji từ thị trấn Madara. Ta là quý huấn luyện, mong muốn trở thành Bạc thầy huấn luyện người hầu!” (parody của Pokemon)

Nggn, một tên kỳ lạ bất thành linh xuất hiện. Quý? Hửn ấy à...? Hmm...

“Satooji-san, tôi mang đến người mà tôi đã nhắc đến đây.”

Sau đó Hội trưởng giới thiệu chúng tôi với người được gọi là Bạc thầy huấn luyện người hầu.

“Hee. Một tên mặt thộn và một người đẹp tóc vàng tóc vàng huh. Được rồi! Để đây cho tôi! Nếu là tôi thì bất cứ người hầu nào cũng ngay lập tức ‘bị thu phục!’”

Hmm, hẳn ta chắc chắn nhấn mạnh từ “bị”. Và đừng gọi tôi là là mặt thộn!

“Ise. Asia. Ông ấy là người rất chuyên nghiệp trong khía cạnh người hầu đó. Hôm nay chúng ta sẽ bắt người hầu trong khu rừng này với sự những lời khuyên của ông ấy. Được không?”

“ “Vâng” ”

Asia và tôi gật đầu với Hội trưởng.

Tôi biết. Tôi cũng sẽ có được một người hầu. Hmm, tôi không biết mình sẽ được người hầu nào đây. Trong khi suy nghĩ, Satooji-san thân thiện nói với hỏi chúng tôi.

“Bây giờ, các bạn muốn loại người hầu nào? Mạnh? Nhanh? Hay loại có độc?”

“Đừng nói những thứ đáng sợ như độc một cách thành linh như thế. Ông có thể gợi ý với chúng tôi một số loại hay không?”

Satooji-san cười khi nghe câu hỏi của tôi và ông ấy lấy ra một cuốn catalogue. Ông ấy chỉ một con vật dữ tợn được vẽ tròn trong một trang.

“Đây là loại tôi đề nghị. Một trong những Dragon-Kings! Chaos Karma Dragon, Tiamat! Nó là một con rồng huyền thoại! Nó cũng là con rồng cái duy nhất trong Dragon-Kings! Kể cả tận bây giờ, chưa có con quỷ nào bắt được cô ấy cả! Thật rõ ràng! Vì người ta cho rằng cô ấy mạnh như Maou!”

Thậm chí không bắt được, đó là cấp độ Maou rồi! Ông điên rồi! Dù tôi nhìn nó với bất cứ góc độ nào, nó vẫn trông như trùm cuối trong game RPG!

“Nó trông như không phải cấp độ người hầu bình thường! Nó giống như là Super boss! Trùm cuối đấy! Và chứ ai bắt được nó cả!? Ông có biết nghĩa của từ “gợi ý” hay không!? Cảm giác như vừa bị ném vào cái mê cung cuối vậy!”

“Nghe hay đấy. Có vẻ họ sẽ hòa hợp với nhau vì cả hai đều là các con rồng huyền thoại cả, Ise. Em là người hầu yêu quý của chị cho nên nó có thể chấp nhận được nếu em thắng được nó.”

Lời cổ vũ của Hội Trưởng-sama nói thật là tỉnh. Có phải chị đang cố giết người hầu yêu quý của chị không!? Tất nhiên sức mạnh của

Sekiryuutei đang trú ngụ trong tay trái của em, nhưng em chắc chắn sẽ bị giết!

“Không thể nào đâu, Hội trưởng! Em có thể nói chúng em không thể hòa thuận với nhau thậm chí kể cả khi nhìn trong cuốn sách đó.”

“Đó chỉ là tưởng tượng của cậu thôi, Ise-kun. Yeah, cậu có thể mà.”

“Im đi, Kibaaaaaaa!, Cậu tự mình đi và săn nó đi, chết tiệt!”

Tôi đã có khởi đầu tồi tệ khi mới bắt đầu! Tôi bình tĩnh lại và hỏi một lần nữa.

“Umm, tôi không cần một người hầu như thế đâu, có loại nào mà nó thân thiện và dễ bắt hơn không?”

“Hahaha! Tôi hiểu rồi, còn về con này thì sao? Hydra!”

Tôi được cho xem bức ảnh vẽ một con rắn lớn với nhiều đầu.

...Hmm! Tôi không thể cảm thấy sự thân thiện của nó ngay cả trong bức minh họa. Kể cả khi nhìn như thế, biết đâu được nó có thể may vá và pha trà thì sao?

Nó có con mắt sắc lẹm, những cái nanh bén ngót và có mô tả chất độc bằng hình đầu lâu trong ảnh minh họa... Đợi đã ở đó thật sự có xương quanh con rắn đó ở tranh minh họa.

“Nó thật tuyệt vời! Nó có chất độc chết người! Không con quỷ nào trên thế giới có thể chịu được chất độc của nó cả! Hơn thế nữa, nó bất tử! Sinh vật ghê tởm nhất trên thế giới thậm chí có thể giết chủ nhân của mình! Thấy không? Khá hữu dụng phải không?”

.....

Chết tiệt, tôi không thể chịu đựng nổi nữa.

“Em có thể đâm hần? Hội trưởng, em có thể đâm tên này không?”

“Bình tĩnh nào, Ise. Hydra rất hiếm nên nó sẽ rất tuyệt. Theo chị nhớ, nó ở sâu trong khu rừng này...Chúng ta sẽ có thể trở về vào cuối ngày.”

Hội trưởng nhìn vào trong sâu khu rừng. Chị ấy thật sự háo hức bắt nó đến vậy sao!? Tôi không thể nào còn sống trở về nữa!! Tôi sẽ thua và biến mất ngay bây giờ! Nếu có bất kỳ sai lầm nhỏ nào, kết thúc sẽ là cảnh tôi nằm trong bụng con Hydra “thân thiện” và “hữu dụng”

đó!

Satooji-san giở ngón tay cái của mình lên.

“Hahaha, cậu nên trải nghiệm chuyến phiêu lưu này đi!”

“Đừng đùa với tôi! Tôi không cần con quái vật mạnh hơn cả tôi!”

“Cậu trai này chắc chắn có nhiều yêu cầu đây. Vậy, cậu muốn loại nào?”

Satooji-san đang làm lộn xộn cả lên. Vâng, tôi muốn giết chết gã này với con rồng bên trong tôi.

“Có loại người hầu nào dễ thương không? Kiểu con gái ấy.”

Vâng, nếu bạn nghĩ về nó, nó sẽ tồn tại. Satooji-san tặc lưỡi với vẻ mặt không hài lòng.

“Đó là vì sao người mới không hiểu biết gì cả. Nghe chưa? Cậu nên bắt một người hầu mạnh mẽ. Và một con với khả năng khác nữa. Nếu cậu đang cố trở thành Bậc thầy thuần phục người hầu, cậu phải nhiều người hầu cùng một loại, sau đó chọn con mạnh nhất của giống đực và cái trong chúng. Cậu sẽ cho chúng ghép đôi và sinh sản ra con non với khả năng mạnh. Và cũng—“

Có vẻ như ông ấy đang bắt đầu nói về logic của người hầu rồi. Chết tiệt, ông ta thật phiền phức.

“Tôi cũng muốn có một người hầu dễ thương.”

Asia nói khi núp sau lưng tôi.

“Được, tôi hiểu rồi.”

Satooji-san dừng thuyết giảng và trả lời với nụ cười...Thế loại gì vậy? Có vẻ như còn cả một con đường dài phía trước để có được một người hầu.

Phần 5

“Nghe đây, có rất nhiều tinh linh xung quanh hồ này.”

Satooji-san nói điều đó với giọng thì thầm.

Một cái hồ to đùng trước mắt chúng tôi. Nó thật lộng lẫy và dường như nó là hồ thần. Chúng tôi đang núp trong bóng gần hồ để giấu đi sự hiện diện.

“Vâng, thủy tinh linh, Undine, sống trong hồ này không tự xuất hiện trước mặt chúng ta đâu.”

Theo Satooji-san, thủy tinh linh Undine là trinh nữ với trái tim thuần khiết và body cực chuẩn. trên cả những điều đó họ chữa lành những trái tim tan vỡ!

Oh, thật tuyệt vời! Một trinh nữ! Thuần khiết! Xinh đẹp! Asia có tất cả những thứ trên và vẫn luôn ở bên tôi, những nghĩ về viễn cảnh có một người hầu như Asia làm tôi thấy thật háo hức!

Fufufu, có vẻ tôi đã tiến gần hơn việc thực hiện giấc mơ harem của mình. Trên tất cả, tôi sẽ có một cô gái dễ thương làm người hầu cho mình. Tôi chắc chắn nó sẽ mặc áo xuyên thấu và là một tinh linh mảnh mai với mái tóc xanh nhạt.

Aaah, Undine! Undine của tôi! Vâng, tôi sẽ bảo cô ấy cho tôi gối đầu lên đùi trước tiên! Sau đó tôi sẽ bảo cô ấy làm sạch tai tôi! S-sau cùng là v-v-vếuuuuuuu!!

Man! Tôi không thể chờ nữa rồi!

“H-hội trưởng, khi em có một người hầu, em có thể làm bất cứ điều gì với nó đúng không?”

Tôi cố gắng nhận sự xác nhận của Hội trưởng. Đừng nói với em có luật chống quấy rối tình dục cho người hầu?

“Ừ, cứ làm những gì em muốn. Dù gì nó cũng trở thành người hầu của em.”

Hội trưởng trả lời tôi như thế, tôi rơi những giọt nước mắt hạnh phúc khi nghe nó. Sớm thôi, sẽ có cô gái mà tôi muốn làm bất cứ điều gì cũng được! Tôi không thể nào diễn tả cảm xúc của mình ngoại trừ rơi nước mắt.

“Oh, hồ bắt đầu phát sáng rồi. Undine sắp xuất hiện rồi.”

Satooji-san chỉ về phía hồ. Oh cuối cùng! Sau đó tôi nhìn theo hướng Satooji-san chỉ, với niềm vui vô bờ. Bây giờ, hãy đem tôi đến Thế giới của những giấc mơ đi!

Và một người xuất hiện với mái tóc xanh nhạt rực rỡ như ánh sáng, mặc áo xuyên thấu bên ngoài.... Cơ thể lực lưỡng. (Nhỏ cho anh).

Cơ thể cường tráng một cách lố bịch, bắp chân còn to hơn cả hông của tôi, và ngực thì như có kim loại trong nó, và như một chiến binh kỷ cựu nó có cả tá sẹo trên mặt.

Bởi vì sự đột ngột đó, tôi không thể tin vào mắt của mình nữa. Tôi dụi mắt mình nhiều lần. hy vọng nó chỉ là sự hư cấu.

.....

Cái đ** gì thế nàyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy!!?

“Đó là Undine.”

Những từ thô bạo của Satooji-san truyền đến tai tôi. Nó như một sự tưởng tượng đi theo một hướng khác vậy!

“Không không không! Bất kể nhìn bằng cách nào đi nữa, nó có luyện võ đó. Nhìn đi, những bắp thịt đó dành cho hủy diệt cơ thể con người đó. Có vẻ như nó có thể thống trị thế giới này chỉ bằng nắm đấm. Kể cả nó ăn mặc như thế nào, thì nó vẫn là một tên đàn ông cục súc.”

“Yeah, Udine luôn có những trận đấu trong khi tranh giành lãnh thổ. Nếu nó không mạnh, nó sẽ không chiếm được cái hồ. Thế giới của tinh linh cũng là thế giới của sức mạnh. Nhưng nó chắc chắn là một tinh linh mạnh mẽ. Nó khá hiếm đấy. Tôi khuyên cậu nên bắt nó. Một thủy tinh linh thiên về đánh đấm chắc chắn không tồi đâu.”

Udine thiên về đánh đấm!? Đó là những miêu tả mà tôi không muốn nghe! Tôi không muốn nghe những lời nguy hiểm đó!

“Nó thật tệ! Sau tất cả nó không phải là loại trị thương! Nó giống như loại giết chóc vậy! Tôi không cần một tinh linh trị thương với nắm đấm đầy sức mạnh như vậy!”

Tôi òa khóc. Thật tồi tệ! Tôi chưa bao giờ nghe những thứ tồi tệ như thế trước đây!

“Nhưng, nó là nữ đó cậu biết không? Và nó cũng khá là tiềm năng đó.”

“Tôi cũng không muốn nghe về điều đó!”

Tôi che mặt mình lại và bắt đầu khóc! Oooooooooo! Ông nói với tôi đó nữ à? Aaaagh, sự thật thật phũ phàng!

“Ise, Thế giới thay đổi từng ngày.”

Hội trưởng nói thế trong khi đặt tay lên vai tôi và gật đầu. Tôi không muốn nó thay đổi như thế!

“Nhưng cô ấy có một đôi mắt thuần khiết. Mình chắc chắn cô ấy cũng có một trái tim thuần khiết.”

Asia nói như thế với một nụ cười. Umm, Asia, cậu có thể gọi “thứ đó” là nữ sao. Huh? Thật kì lạ. Cuối cùng, nước mắt của tôi cũng

không ngừng chảy.

“Ah, một con nữa đã xuất hiện.”

Tôi nghe Akeno-san nói thế, và tôi cũng hy vọng rằng lần này sẽ là.....

.....Và thứ xuất hiện là một tinh linh tóc xanh nhạt với thân hình lực sĩ.

.....Sob.....T-Tại sao.....!

“U...Uoooooooooooooooooooooooooooooooooh.....!”

“I...Ise-kun, cậu biết không tôi nghĩ đó không phải là thứ sẽ làm cậu khóc nhiều như thế?”

“Kibaaaa. Tôi luôn có một giấc mơ trong tưởng tượng. Tôi đang đi tìm vẻ đẹp cho Thế giới. Đó là bởi vì Hội trường là một con quỷ cực đẹp. Cậu nên có hy vọng vào sự tưởng tượng. Nhưng, đó là thứ gì vậy? Tại sao tôi phải thấy một võ sư xuất hiện!? Tôi ghét nó! Tôi ghét tưởng tượng!”

“Nó cũng được đấy. Tôi chắc chắn sẽ có sự tưởng tượng lấp đầy ước mơ của cậu.”

Trong khi xoa lưng tôi Kiba an ủi. Cậu ấy là một tên đẹp mã mà tôi thật sự ghét, nhưng lúc này cậu ta là một chàng trai tốt.

“Oh, nhìn kia.”

Satooji-san chỉ về phía hồ. Khi tôi nhìn theo, hai Undine (nữ) to lớn đang lờm nhau. Bạn có thể cảm nhận sự thù địch giữa chúng, và khoảng trống giữa chúng bị bẻ cong với “Touki” của chúng.

Sau đó....

HIT! HIT! HIT!

Nắm đấm to đùng của chúng nện vào bụng của đối phương, hoặc cú đấm móc đã làm vỡ cằm đối phương. Một cú đá dưới vào bắp chân đối phương tạo ra âm thanh bùng nổ, và một cú đấm thẳng được tung thẳng vào mặt đối phương.

Cả hai cơ thể bắt đầu chảy máu. Chúng bắt đầu một trận đấu tay đôi hạng nặng. Hồ thần bây giờ trở thành sàn đấu.

.....Không, đó không phải là điều quan trọng. Eh? Những cô gái đó đang làm gì thế?

“Đó là cuộc chiến giành lãnh thổ. Cả hai người họ có vẻ là các chiến binh đầy kinh nghiệm.”

Satooji-san bắt đầu gật gù và có vẻ rất thích thú chuyện đó.

“Đấu vì lãnh thổ...Họ có nên đấu theo hướng “tưởng tưởng” hơn không? Không có ma thuật được sử dụng bởi tinh linh à?”

“Sau tất cả, bạo lực là câu trả lời.”

“Hội trưởng, em có thể về nhà không? Em đang định khóc đây chị biết không?”

Thật sự là tôi đang khóc! Tôi muốn về nhà! Tôi muốn về nhà với Asia! Kể cả khi bắt được thứ đó, nó cũng không có vẻ gì là sẽ sử dụng được ma thuật! Có vẻ như nắm đấm của nó còn mạnh hơn cả ma thuật mà nó sử dụng và làm sao thân thể lực sĩ to đùng đó có thể hữu dụng trong các nhiệm vụ được cơ chứ! Nó thậm chí không thể núp trong bóng tối!

“Hahaha! Nhìn đi, kẻ thắng sẽ là người hầu của cậu! Một trận đấu đỉnh cao của Undine! Nó thật sự là chuyến phiêu lưu tuyệt vời! Oh! Bọn chúng hẳn đã cho thấy cách đánh đấm hiểm thấy!”

Satooji-san nói điều đó với sự thích thú trong khi đặt vai tôi.

“Hahaha...Có lẽ! Thôi ngay với chuyến phiêu lưu khỉ gió đi! Tôi không muốn kiểu phiêu lưu như thế này!”

“Còn về việc chúng ta đ-đặt tên cho Udine là Dine-chan thì sao?”

Asia nói thế khi đang xem và sợ hãi trận chiến trước mặt chúng tôi.

Eh! Có phải cô ấy thật sự muốn bắt chúng không!?

“Asia, không quan trọng là cậu nhìn nó như thế nào, Dine-chan đó là quá nhiều đối với chúng ta. Nếu nó là người hầu của cậu, cậu sẽ mang thai nếu cứ ở bên cạnh cô ta.”

“Mình sẽ mang thai nếu đó là con của Ise-san.”

Asia nói điều đó vô cùng rõ ràng.

“Yeah. Cậu nói cái gì thế? Đó không phải là vấn đề!.....Eh!? Cậu

thực sự mang thai con của mình ư? Không, nó không phải là chuyện con cái! Quên Dine-chan đi! Cậu không thể điều khiển nó được đâu Asia!”

“N-Những, mình chắc rằng Dine-chan rất cô đơn...Mình rõ điều đó.”

Hmmm, theo cách nào đó cậu ấy hiểu rõ thứ đó. Bây giờ có vẻ sẽ nguy hiểm hơn, nên tôi đặt hai tay lên vai Asia và nói với cậu ấy trong khi nở một nụ cười.

“Kể cả khi trong trường hợp đó, cô gái đó có thể tự mình mà sống được. Nhìn xem, cô ấy đã thành công trong việc luyện được một thân hình có thể hạ gục cả đối thủ của mình. Hãy từ bỏ Dine-chan đi. Khoan đã, ai là Dine-chan vậy!? Đừng đặt tên cho cô ta chứ! Hơn nữa, người nào mới là Dine-chan!?”

“Này, cậu trai! Dine-chan đang khủng hoảng này! Cô ấy vừa nhận một đòn vật vai này.”

“Satoooooooooji! Ông im bà nó diiiiiiiii!”

“Haaaaaa....Được rồi. Hãy chuyển đến chỗ khác nào. Cứ tình trạng này, chúng ta sẽ không có sự tiến triển nào.”

Hội trưởng nói điều đó khi thở dài.

Giống như chúng ta đã từ bỏ Dine-chan và chuyển đến nơi khác.

Phần 6

“Sprite Dragon (Blue-lightning dragon)?”

“Vâng, Sprite Dragon. Như tên của nó, đó là con rồng sử dụng tia sét xanh.”

Chúng tôi đã bỏ lại cảnh chiến đấu của Undine phía sau và nói chuyện về loài rồng hiếm trên đường đi.

Hình như, ngay bây giờ có một con rồng siêu hiếm đã bay vào sâu trong rừng. Satooji-san đã đề nghị bây giờ là thời điểm tốt để bắt nó.

Nhưng, chúng tôi đã được nghe nói về một con rồng nguy hiểm có vẻ là trùm cuối được gọi là Tiamat trước đó. Tôi bắt đầu run rẩy vì cái tên đáng sợ đó.

“Đó có phải là một con rồng cực mạnh?”

Tôi hồi khi đang run, Satooji-san cười.

“Hình như nói vẫn là một con non. Nếu cậu muốn bắt nó thì bây giờ là thời điểm thích hợp. Cậu chắc chắn sẽ không bắt được khi nó đã trưởng thành. Nó không mạnh như Dragon-Kings nhưng nó cũng thuộc hàng top của loại rồng.”

Một con rồng con. Có lẽ chúng ta sẽ bắt được nó? Hmm, điều này chắc chắn làm tôi lo lắng. Một con rồng thuộc hàng top. Tôi cũng có sức mạnh của Sekiryuutei, nên khả năng tương thích của chúng tôi có lẽ sẽ tốt. Hơn thế nữa “rồng” nghe có vẻ cool và mạnh mẽ.

Nhưng, tôi vẫn thích người hầu nữ hơn....Hmmm, tôi chắc chắn phải suy nghĩ kĩ! Nó hẳn nhiên phải thế! Vếuuuu hay là rồng....

Trong khi tôi đang suy nghĩ một cách nghiêm túc, Satooji-san gây ra âm thanh lớn khi thốt lên “Owa!”. Khi tôi nhìn để xem đó là gì...

Lớp vảy rực sáng ánh sáng xanh...

Một sinh vật có hình dáng như là rồng lớn bằng đại bàng đang nghỉ trên cành cây.

“Sprite Dragon! Là nó đấy!”

Satooji-san đã cường điệu nó quá nhiều.

...Oh...oooooooo! Đ-Đó là rồng sao!? Wow, đây là lần đầu tiên tôi được nhìn một con rồng thật sự! Nó nhỏ thật, nhưng trong thật tuyệt. Mắt của nó thật đáng yêu.

“Sprite Dragon. Đây cũng là lần đầu tiên tôi thấy. Lớp vảy thật đẹp làm sao. Nó tỏa ra ánh sáng xanh như viên kim cương xanh vậy.”

Hội trưởng nhìn nó như thể chị ấy đã bị hút hồn. Đó cũng là lần đầu tiên Hội trưởng gặp nó. Nó chắc hẳn phải rất hiếm. Bây giờ, tôi đã quyết định rồi! Người hầu dễ thương sẽ tốt, nhưng một con rồng hiếm cũng tốt không kém! Nên, ta chọn người!

-Sau đó nó xảy ra khi tôi có lựa chọn.

“Kyaa!”

Tiếng hét của Asia. Khi tôi quay lại...

Một thứ nhớp nháp đang tấn công Asia!

“Đ-Đây là!!”

Tiếng hét của Hội trưởng! Oh, những thứ đó cũng có ở trên người chị ấy!

Khi tôi nhìn, tất cả các cô gái đều bị tấn công bởi thứ nhớp nháp đó.

FALL!SPLASH!

Gel nhầy đang rơi xuống từ trên trời. Nó rơi ra từ cái cây chẳng? Gel đang đi chuyển! Một vật sống? Một loại sinh vật? Nó còn sống không!?

“Slime.”

Kiba nói thế. Vậy đây là slime! Tôi biết nó nhờ vào game!

Đội đã! Nó không có độc chứ? Tôi nghĩ là nó nguy hiểm như thế, nhưng trong thoáng chốc sau suy nghĩ đó đã biến mất.

“Đ-Đồ của mình đang...bị tan ra!”

Như Asia vừa hét, sinh vật gel này bắt đầu làm tan chảy đồng phục của các cô gái!

Tất cả đồng phục bị tan chảy và đồ lót của họ bắt đầu lộ ra!

Buu! Tôi bắt đầu chảy máu cam! Một sự kiện thật tuyệt vời!

Sự tấn công của slime vẫn không dừng lại, và nó cũng bắt đầu làm tan chảy đồ lót của họ nữa! Uoooooooo! Một cảnh mà mắt tôi không thể rời đi, nó đang diễn ra trước mắt tôi.

HIT!

Koneko-chan đánh tôi khi đang che những phần nhạy cảm!

“Gufu!”

“....Xin đừng nhìn mà.”

K-Kể cả khi nói như thế....Những con slime đó có lẽ nguy hiểm...Ah, tôi cũng được nhìn Hội trưởng, Asia và Akeno-san nữa. Lưu vào đầu. Lưu vào đầu.

Kiba có vẻ không được ổn, nên cậu ta nhìn đi chỗ khác. Cậu đứng chết một quý ông. Tôi sẽ nhìn mà không một chút chần chừ.

Sau đó thứ gì đó như xúc tu xuất hiện từ các thân cây và nó bắt đầu quấn quanh các cô gái. (Edit: TENTACLE !!!!!!!)

“K-khôngggggggggg!”

Asia hét lên. Xúc tu quấn quanh chân Asia và tiến xa hơn. Nó đi vào trong vết rách trên áo của cô ấy và bắt đầu di chuyển. Chân của Asia! Véo! Hông! Chúng đang bị xâm phạm!

Khi tôi nhìn, Hội trưởng và các cô gái khác cũng có những phản xạ cảm bị quấn bởi xúc tu. N-Nhưng kể cả khi nó không thích hợp thì nó có vẻ là một tình huống tuyệt vời! Satooji-san người có cái nhìn đúng đắn về chúng nói khi đang chảy máu cam.

“Loài này vẫn chưa có tên, và đây là slime làm tan chảy quần áo. Và kia cũng chỉ là xúc tu. Bọn chúng thường hợp tác với nhau khi tấn công con mồi. Kể cả khi chúng được gọi là quái vật thì slime chỉ nhắm tới quần áo và xúc tu nhắm tới mồ hôi (bản eng dùng secretions nghĩa là chất tiết nhưng mình ko biết đưa vào câu sao cho trôi chảy nên mình để là mồ hôi luôn) của nữ giới nên chúng chúng nó vô hại....”

—!

....C...Cái..gì? Tôi không thể tin vào tai mình nữa rồi. Slime làm tan chảy quần áo!? Xúc tu ăn mồ hôi của phụ nữ!?

“Nó không phải là loài slime hay xúc tu hiếm, và nó chỉ gây phiền hà khi ta khám phá khu rừng. Để loại bỏ chúng tốt nhất nên dùng lửa-”

“Hội trưởng, slime và xúc tu sẽ là người hầu của em! Làm tan chảy

quần áo và ăn mô hôi! Đó là những gì em tìm kiếm!”

Tôi tuyên bố như thế với đôi mắt sáng rực khi cắt ngang lời giải thích của Satooji-san!

Fufufu. Tìm ra rồi. Cuối cùng tôi đã tìm ra rồi! Người hầu của tôi. Những người hầu duy nhất của tôi! Hội trưởng thở dài khi đốt những con slime và xúc tu bằng lửa. Khôngggggggg, slime-chan và xúc tu-chan của tôi! Chúng đang bị đốt cháyyyyyyyyy!

“Em biết không, Ise. Người hầu rất quan trọng đối với quý okay? Nghĩ kĩ vào.”

“Em hiểu.”

Tôi nhắm mắt và bắt đầu nghĩ.

.....

“Như em đã nghĩ, chúng sẽ là người hầu của em!”

“Ise, chỉ mới có giây trôi qua khi em bắt đầu nghĩ.”

Theo sau Hội trưởng, Akeno-san đang đốt slime và xúc tu!
Aaaaaaaaah! ...Của tôi! Người hầu-chan của tôi đang được gửi lên thiên đàng! Nó bị cháy rất nhanh!

Koneko-chan cũng đang xé và quăng chúng đi như thể em ấy xem chúng là thú cưng vậy.

Xin đừng làm như thế nữa! Đừng bắt nạt xúc tu-chan của anh nữa!

“Tránh qua một bên đi Ise. Em phải đốt những sinh vật vô dụng này đi. Em đang cản đường đấy.”

Hội trưởng không có một sự thông cảm nào. Chị ấy thật tệ!

“Hell no! Hell no! Em sẽ nhận những con slime và xúc tu này làm người hầu!”

Tôi lắc đầu khi bảo vệ slime và xúc tu trên người Asia.

“Em sẽ bảo vệ chúng với cả mạng sống của em! Bọn chúng là đồng đội quan trọng của em! Bạn! Người hầu là bạn của chúng ta! Chúng là đồng đội của em, Hội trưởngggggg!”

Những người hầu dâm dăng như chúng! Tôi sẽ không bao giờ có cơ

hội bắt chúng lần nữa!

“Chúng là thứ mà em đang tìm kiếm! Em muốn bay về lãnh thổ sử dụng chúng! Em muốn nhắm đến mục đích cao!”

Chúng chắc chắn sẽ hữu dụng trong việc tạo ra harem! Nó rõ ràng sẽ trở nên hữu dụng trong các tình huống khiêu dâm!

“Ise-san, umm...cậu đang ôm mình...”

Mặt Asia đỏ lên.Xin hãy mang nó, Asia. Mình muốn bảo vệ những con slim và xúc tu này. Đây là thứ mình phải bảo vệ!

“Sob, Surataro.....Shokushumaru....Những đồng đội quan trọng của tôi...Tôi chắc chắn sẽ bảo vệ các cậu...”

Tôi ôm chúng nhẹ nhàng cùng Asia trong khi rơi nước mắt.

“Ara ara, có vẻ em ấy đã đặt tên cho chúng luôn rồi.”

Akeno-san nói với vẻ phấn khởi. Vâng, tôi đã đặt tên cho nó.

“...Đây là lần đầu tôi thấy một con quỷ khao khát những con slime và xúc tu đó như vậy...Nó thật sự làm tôi ngạc nhiên. Thế giới này thật rộng lớn, phải không Gremory-san?”

Satooji-san nói thế trong khi ông ta thật sự ngạc nhiên.

“Tôi xin lỗi...Cậu bé này rất thành thật với mong muốn của mình, nên cậu ấy không suy nghĩ kĩ...”

Hội trưởng có vẻ buồn. Nó có vẻ chị ấy đang nhìn vào thứ gì đó đáng khinh.

Sob. Tôi sẽ không về nhà cho tới khi chúng là người hầu của tôi!

Tôi sẽ không đi chuyển dù chỉ một inch, và tôi nghe tiếng một vật đang bay về hướng này. Khi tôi nhìn...đó là con rồng con vảy xanh đang lượn trên không trung. Sprite Dragon. Nó đến đây khi vào vậy?

BUZZ BUZZ

Một dòng điện xanh bắt đầu chạy xuyên qua cơ thể con rồng con.

...Eh? Đừng nói với tôi đó là...

SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK

Không có thời gian để tránh nó, một dòng điện mạnh chạy qua cơ thể tôi!

Aggggggggggggggggggggggh!!

Cả cơ thể tôi bị tê liệt... Nếu đây là hoạt hình, tôi có lẽ rằng xương của tôi sẽ được nhìn thấy.

“U-Umm, Ise-san...? Cậu có ổn không?”

...Asia, người tôi đang ôm có, vẻ ổn...Cái đ** gì thế này...

“Sprite Dragon chỉ gây damage tới những kẻ nó xem là kẻ thù. Nó nghĩ cô gái không phải là kẻ thù của nó.”

Satooji-san người bị đốt cháy đen bên cạnh tôi giải thích. Ông cũng nhận một ít damage từ nó. Khoan đã, từ lời giải thích của ông ta, có một điều chắc chắn nó xem tôi và ông là kẻ thù! Kiba cũng bị bỏng một ít. Cậu ta đang cười nhưng tôi có thể cảm nhận rằng cậu ta muốn giết con rồng đó.

Haa! Khi tôi nhìn, slime và xúc tu trên người Asia đều thành tro cả! Không thể nào! Đồng đội của tôi! Người hầu-chan của tôi!

“Suratarooooooooo! Shokushumaruuuuuuuuu! Uwaaaaaaaaaaaaah!!”

Tôi khóc khi ôm chặt xác của chúng. Sao mọi việc lại trở thành như thế này! Thế giới này thật không công bằng!

“Có vẻ như nó loại bỏ những con slime và xúc tu đang tấn công Asia. Con rồng đó có lẽ là đực. Tôi được kể rằng rồng đực bị thu hút bởi giống cái khác loài.”

Hội trưởng nói khi vỗ đầu con rồng con. Con rồng chắc chắn rất thành thật với cảm xúc của nó.

Nhưng thật xấu xa. Surataro và Shokushumaru của tôi...đã qua đời rồi...

Tôi thấy sốc. Shit! Nó là rồng và nó thật âm đáng! Đó là vì sao các cô gái không bị gì và Kiba cũng bị bỏng!.... Thực sự nó đã làm rất tốt trong việc làm Kiba trở nên đen tối! Nhưng tôi vẫn không thể tha thứ được! Surataro và Shokushumaru có thể âm đáng nhưng chúng không xấu xa! Có lẽ thế! Chúng sống một cuộc đời rất đúng đắn!

Tôi lau nước mắt và đứng dậy. Rồi tôi đứng trước mặt rồng con.

“...Surataro và Shokushumaru. Chúng là những người tốt...Đồng đội số một của tôi...Và người biến chúng thành tro...”

Tôi bắt đầu run lên vì giận. Vâng, tao sẽ không tha thứ cho mày. Tôi sẽ là kẻ báo thù cho bọn chúng!

“Gaa”

Rồng con thở dài.

SNAP

Có thứ gì đó trong tôi phát ra âm thanh và tôi bùng nổ (Mình không biết dịch từ snapped như thế nào nên sử dụng từ bùng nổ). Một dòng aura bắt đầu bao trùm lấy tôi. Thậm chí những thành viên khác bị đẩy đi vì những xúc cảm mãnh liệt dị thường này.

“Tôi vô cùng tức giận ngay bây giờ. Sprite Dragooooon!”

Trong khi phát ra lượng aura dữ dội, tôi hướng nắm đấm của mình về phía nó. Cây cối xung quanh bắt đầu rung xào xạc vì aura của tôi.

“Thật tuyệt vời. Sức mạnh quý mạnh đến mức chị chưa từng cảm thấy thứ nào như nó trước đó! Ise-kun vẫn còn nhiều sức mạnh đang ngủ say trong cơ thể. Chị chưa bao giờ nghĩ nó sẽ bị đánh thức với những việc như thế này!”

“Một aura quá mạnh! Ise, sao em không sử dụng sức mạnh đó cho những việc hữu ích hơn!”

Akeno-san và Hội trưởng cảm thấy sốc và ngạc nhiên. Em xin lỗi hai Onee-sama. Vì ham muốn và khát khao bị lấy đi, cơn giận đã thức tỉnh em.

“Ham muốn dâm dăng và khát khao làm tình mãnh liệt. Nhưng mong đợi bị phản bội, cơn giận đã thúc đẩy Ise-kun.”

Kiba cố bình tĩnh phân tích tình hình. Đúng đấy Casanova! Không ai có thể ngăn cơn giận của tôi được nữa!

“....Chỉ có sự bùng nổ siêu biến thái.”

Đúng đấy Koneko-chan. Câu trả lời của em rất chính xác!

Sprite Dragon! Tao sẽ không tha thứ cho mày! Slime làm tan chảy quần áo, Surataro! Xúc tu ăn mồ hôi, Shokushumaru!

Những người tao yêu từ cái nhìn đầu tiên. Và người...

“Đỉnh cao! Bất bại! Sức mạnh rồng của tôi được nói là mạnh nhất trên Thế giới! Hãy nhận lấy và đi chết đi!”

Tôi nói lại lời của Raiser Phoenix, và đắm đắm được bao quanh bởi sức mạnh quý về phía con rồng...

HUG

“Cậu không thể bắt nạt nó.”

Asia nói như thể trách mắng tôi trong khi ôm con rồng.

...Tôi ngừng nắm đắm trước khi nó chạm tới con rồng.

Sob. Nếu là Asia người như em gái của tôi nói thế, tôi sẽ không thể làm bất kỳ điều gì nữa...

Tôi đang nhìn trừng trừng vào con rồng, nhưng có vẻ nó đã kết nối với Asia và bị làm hư hỏng bởi cô ấy.

“Tôi nghe nói rằng Spite Dragon đón nhận những trái tim thuần khiết. Có vẻ nó rất gắn bó với cô gái đó.”

Satooji-san giải thích. Nên có nghĩa là nó đã hoàn toàn gắn bó với Asia. Well, Asia luôn có một trái tim thuần khiết. Dù sao cậu ấy cũng là một cô gái tốt.

“Có vẻ như Ise đã thất bại.”

Hội trưởng cười khi đặt tay lên vai tôi.

Haa...Sức mạnh quý của tôi biến mất và tôi thở phào.

“U-ummm, em có thể nhận nó làm người hầu được không?”

Asia hỏi.

“Chỉ đoán là nó tùy thuộc vào Ise. Thế nào, Ise?”

Hội trưởng hỏi tôi. Mọi người đều nhìn tôi. Uu, có vẻ như tôi là kẻ hung ác ở đây. Không. Tôi không phải là kẻ ác. Tôi làm điều điên rồ đó vì ham muốn tình dục của tôi. Đó không phải là lỗi của con rồng. Thay vào đó, nó đã giúp khi Asia bị tấn công bởi slime và xúc tu...

“Vâng, em sẽ để Asia quyết định.”

Surataro, Shokushumaru, tao không thể trả thù được rồi. Những giọt lệ hối tiếc của tôi rơi.

Phần 7

“...Nhân danh của A-Asia Argento, ta yêu cầu người! N-Người sẽ trở thành người hầu của ta và đáp ứng giao ước của ta!”

Chúng tôi trở lại lối vào rừng. Asia mở một vòng ma thuật xanh (lá) trước mặt chúng tôi. Sprite Dragon đang ngồi trong chính giữa vòng ma thuật và lễ giao ước giữa Asia và người hầu đang diễn ra.

Tất nhiên, vì Asia là người mới nên Akeno-san sẽ hỗ trợ cậu ấy. Nhưng có vẻ buổi lễ đang diễn ra rất tốt. Akeno-san cũng có vẻ bớt căng thẳng. Asia rất có tài năng khi được hồi sinh là quý, không như tôi.

“Thông thường Sprite Dragon sẽ không cam kết với quý nhưng có vẻ như cô gái đó có trái tim rất thuần khiết. Việc như vậy chưa bao giờ xảy ra, nhưng có lẽ buổi lễ sẽ kết thúc tốt đẹp.”

Satooji-san nói.

Hmm, Asia đã thành công trong việc bắt được một con rồng hiếm theo một cách hiếm thấy hử. Cậu ấy thật tuyệt.

Ánh sáng từ vòng ma thuật bắt đầu nhạt dần. Vì giao ước được thiết lập, rồng con bay về phía Asia và chơi đùa với cậu ấy.

“Ufufu. Cậu đang làm mình nhột đấy. Rasse-kun.”

“Rasse?”

Khi tôi trở nên tò mò về việc đặt tên cho rồng con, Asia nói với tôi như thế.

“Vâng. Em ấy là một con rồng sử dụng sấm và mình cũng sử dụng tên của Ise-san nữa. Mặc dù em ấy sử dụng sấm nhưng mình muốn em ấy cũng giống Ise-san vậy...Điều đó có phiền cậu không?”

“Không, nó ổn mà...Well, ai quan tâm chứ. Cũng chơi nào Rasse—”

Khi tôi cố tới gần nó, cơ thể nó bắt đầu phát ánh sáng xanh...

BUZZ! SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK SHOCK!

“Agaaaaaaaaaah, Gggggggggga!”

...Gough...U-Umm, Rasse-kun tôi tự hỏi tại sao tôi bị giật điện vậy...

“Tôi quên không nói, nhưng rồng được ghét các giống được khác loài.”

Satooji-san cũng bị cháy đen trong khi giải thích. Phía sau ông, Kiba cũng đã chuyển sang màu đen trong khi nở một nụ cười sáng khoái

Nên nếu là nam, họ đều như nhau với Rasse-san?

“Rasse thật nghịch ngợm.”

Nó quá nghịch ngợm đấy, Hội trưởng...

“Ufufu. Về phần ghét con trai, cậu ấy chắc chắn giống với Ise-kun.”

Oh, có nghĩa là nó ghét những kẻ cùng giới, đúng không Akeno-san...?

“...Như em nghĩ, em vẫn thích Surataro và Shokushumaru hơn.....”

Kể cả khi tôi hối hận thì bọn chúng cũng không trở về được. Sob, sao các cậu lại bỏ tôi lại và chết vậy!?

“...Biến thái nên chết đi.”

Vâng, nó chính xác như lời của em nói Koneko-sama.

Có vẻ như con đường để có một người hầu của tôi vẫn còn rất xa.

Well, vì Asia đã có được một người hầu, nó có lẽ là một “Good End”.

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 3 - Ký ức về vếu

MIIN-MIIN

Đã vào đầu hè. Bên ngoài bầu ve đang than khóc âm ỉ. Tôi đang ngồi bên cửa sổ và nhìn ra bên ngoài. Hôm nay, tôi đang thảnh thơi ngắm cảnh bên ngoài.

“Ise! Em đang làm gì vậy?”

HUG.

Người đang ôm tôi từ phía sau là Hội trưởng. Như thường lệ tôi sẽ nói “Owa! Hô-Hội trưởng! Em sẽ gặp rắc rối nếu chị ôm em bất ngờ như vậy vì em cảm nhận được ngực chị đang ở ngay lưng em đó!”. Nhưng tôi hiện tại thì...Tôi chỉ có thể thở dài thường thượt.

“...Có chuyện gì à? Không giống em thường ngày cho lắm.”

Hội trưởng đặt cằm lên vai tôi và hỏi với giọng hoài nghi.

“Em xin lỗi Hội trưởng.Em chỉ đang nghĩ một tý về quá khứ thôi.”

“Quá khứ?”

“Vâng ạ.”

Vâng, một sự chia ky đầy đau buồn khi tôi bước vào trung học.

“Khi em còn là một đứa trẻ, em đã mất một số thứ quý giá vào cùng thời điểm này trong năm.”

Tôi nhìn xa xăm với đôi mắt dưng buồn. Hội trưởng nhận ra bầu không khí đang không bình cho lắm nên chị ấy trở nên bối rối. Chị ấy nhẹ nhàng hôn vào má tôi và nói.

“Hãy nói với chị đi. Chị sẵn sàng nghe nó.”

“Được ạ. Em cũng muốn mọi người nghe nó nữa.”

“Em chắc không? Được rồi. Mọi người tập trung lại đây nào.”

Mọi thành viên câu lạc bộ tập hợp lại theo lời Hội trưởng.

“Có chuyện gì à?”

Asia hỏi.

“Ara ara. Có rắc rối về chuyện gì à?”

“...Em rất thích thú.”

Akeno-san và Koneko-chan.

“Quá khứ của Ise-kun? Em muốn nghe về nỗi lo lắng của cậu ấy như một người bạn.”

“Đó cũng là một phần của hoạt động câu lạc bộ? Tôi không hiểu các phong tục của Nhật cho lắm.”

Kiba và Xenovia cũng tập hợp lại. Mọi người ngồi bao quanh tôi. Mọi người khá nghi ngờ khi thấy tôi buồn. Sau đó tôi kể cho họ nghe một câu chuyện về một khoảng thời gian đã qua.

Khi tôi lên bảy...Có một nơi mà tôi thường ghé qua mỗi khi tan trường. Công viên ở khu vực lân cận. Ngoài đó có một Occhan kể chuyện ảnh cho mọi người đến công viên. Tôi đã luôn mong chờ buổi diễn của Occhan. Occhan rung chuông khi bắt đầu câu chuyện. Có một vài người xem ở đó. Mọi người đều là trẻ con. Đã có một vài lần mà ở đó chỉ có tôi. Kể cả thế, Occhan vẫn luôn trình diễn một cách kỹ càng. Tôi thích Occhan.

“Ngày xưa, ngày xưa. Ở một nơi nào đó, có một Ông cụ và Bà cụ đang sống với nhau. Vào một ngày, Ông cụ vào núi để cắt cỏ. Bà cụ ra bờ sông để giặt giũ. Khi Bà cụ đang giặt đồ ngoài sông...”

Tôi đang hồi hộp ngồi đợi đến cảnh tiếp theo. Occhan thay bước ảnh tiếp theo khi nhìn tôi với một nụ cười.

“Một bộ ngực lộ ra.”

Tôi bé nhỏ rất háo hức khi thấy rõ từng chi tiết của vếu được vẽ trên toàn trang giấy và trong rất giống thật. Yeah, tôi nghĩ tôi muốn được sờ măm một bộ ngực như thế. Tôi cũng cực kì ngưỡng mộ độ chân thực mà Occhan đã vẽ.

“Donbura-ko. Bain-bain. Donbura-ko. Bain-bain. Không cần biết bạn nhìn nó như thế nào, bộ ngực vĩ đại đó còn to hơn cả G-cup. Kích thước của nó. Hình dáng của nó. Bộ ngực tốt nhất đang ở đây rồi.”

Trái tim tôi rạo rực khi nghe câu chuyện về ngực một khoảng thời gian rất lâu trong lúc tôi đang ăn một cái pudding vếu. Quý bị đánh bại bởi vếu. Cụ già trở nên vui vẻ vì vếu. Người trẻ nhận phải sự trừng phạt thần thánh bởi vếu. Đến cả chó cũng đào để tìm vếu. Nghe câu chuyện về vếu lúc trước, tôi đã học hỏi thêm về thế giới này. Tôi hỏi Occhan – người đang chuẩn bị về nhà khi đã hoàn thành buổi diễn.

“Occhan cũng đã sờ vếu rồi à?”

Occhan trả lời tôi với một nụ cười tươi.

“Đúng vậy, ta đã được sờ nó rồi. Rất nhiều nữa là. Cậu bé. Vếu không phải làm một thứ mà con chỉ có thể sờ. Con còn có thể bú nó.”

“...Eh? Nhưng làm như thế sẽ khiến ông như một đứa trẻ sao?”

Tôi lúc đó chỉ nghĩ vếu chỉ dùng để mò mẫm. Nhưng tôi đã nhầm.

“Cậu bé vẫn chưa hiểu hết vì vẫn còn nhỏ. Con sẽ hiểu khi lớn lên. Sự thúc giục để bú nó. Người lớn vẫn sống hàng ngày để chống lại sự thúc giục đó.”

Lần đó, tôi không hiểu tôi không hiểu những lời mà Occhan đang nói. Nhưng tôi biết rằng những thứ Occhan đang nói về rất là tuyệt

“Nghe đây con trai. Con bú nó như thế này.”

Occhan bắt đầu bú cái pudding vếu từ đỉnh. Cái pudding ngay lập tức biến vào miệng của Occhan.

“T...Tuyệt vời!”

Trái tim trẻ thơ của tôi đã thức tỉnh khi thấy nó.

“Đây. Ta sẽ cho con một cặp pudding loại đó. Hãy luyện tập ở nhà.”

Occhan nói thế như thể đang dạy bảo cho người kế nghiệp của ông vậy. Tôi lấy những bánh pudding đó và tập bú nó trong khi giấu cha mẹ tôi. Nhưng tôi không thể bú nó như Occhan đã làm được. Tôi đã nhận được Occhan tuyệt vời như thế nào mỗi lần tôi thất bại.

Vào một ngày hè nóng nực. Tôi đang háo hức đạp xe tới công viên. Hôm nay là ngày có chuyện mới! Occhan viết một chuyện mới về vếu! Đó sẽ là loại chuyện gì nhỉ? Một chuyện cười? Một chuyện buồn? Lần nào vếu có lớn không? Hay nó sẽ nhỏ? Tôi không thể nào ngừng háo hức được. Một việc đạp vào mắt tôi khi tới công viên là...

“Mau lên, chúng tôi đang đi đấy. Geez. Cho bọn trẻ xem những thứ này vào buổi trưa.”

Occhan đang bị dẫn đi bởi cảnh sát. Không thể nào! Tại sao lại là Occhan...? Ông ấy không làm gì xấu cả! Đối với một đứa trẻ như tôi, Occhan là mọi thứ. Tôi chạy đến bên cạnh Occhan đang bị dẫn đi.

“Occhan! Occhan! Tại sao! Tại sao!”

Tôi bị giữ lại bởi một người cảnh sát khác và tôi không thể cứu được Occhan.

“Không! Em không thể tới gần hắn được! Hắn ta là người xấu, người cho bọn trẻ xem thứ không nên xem!”

“Occhan không xấu! Occhan đã dạy em nhiều thứ về vếu. Vếu! Occhan! Occhan! Vếu! Vếu!”

Tôi hết lên trong khi khóc. Tôi được dạy nhiều thứ bởi Occhan. Ông ấy không phải là quỷ dữ. Ông ấy chỉ là một tên biến thái mà thôi. Occhan cười với tôi và thì thầm.

“Cậu bé. Một ngày nào đó hãy sờ vếu. Rồi sau đó bú nó.”

Đó là lời cuối cùng của Occhan.

“Oy, ông đã nói những gì với đứa trẻ đó? Mau lên, chúng ta đang đi đấy!”

“Occhan! Occhan! Chuyện mới!? Chuyện mới thì sao!?”

Occhan đã bị bắt bởi công an phường. Tôi chỉ có thể nhìn giận dữ vào các anh công an đang bắt Occhan đi. Tôi không thể nghe truyện mới. Đó là loại truyện gì? Tôi trở nên chán nản khi nghĩ về chuyện đó. Hãy trả Occhan lại cho tôi! Trả lại vếu cho tôi! Vếu của...Ở công viên nơi ve sầu đang than khóc vào mùa hè. Tôi...Tôi đã mất đi thứ quý giá của mình.

“...Chuyện là như thế.”

Quá khứ của tôi. Một tuổi thơ dữ dội. Tôi mất đi Occhan quan trọng của mình. Tôi, người đang buồn khổ, nhìn quanh mọi người. Mọi điều có gương mặt ngạc nhiên. Thật ngớ ngẩn...Tôi sốc khi thấy được phản ứng của các thành viên. Không cần biết bạn nghĩ như thế nào. Đó là câu chuyện có thể làm bạn khóc như điên dại! Asia có lẽ là người duy nhất không hiểu với khuôn mặt đầy câu hỏi...

“Ara ara. Vậy là sự ham muốn tình dục của Ise-kun đến từ đó.”

Akeno-san nở nụ cười tĩnh.

“Vâng, mình cố một chút rắc rối trong việc phản ứng lại. Hơn nữa, ông ta bị bắt vì là một tên biến thái.”

Kiba cười chua xót. Không! Occhan không phải là tên biến thái! Ông ấy là Chúa!

“...Tôi thật không hiểu những người Nhật Bản.”

Xenovia nhún vai và đứng dậy từ ghế.

“Không, Xenovia. Như thế là thất lễ với người Nhật đó. Những người Nhật chân chính không vô dụng như người đó đâu...”

Kiba cố gắng hỗ trợ tôi. Nhưng tôi vô dụng à!?

“...Người đàn ông nói những thứ khiếm nhã với một đứa trẻ...Một tên biến thái thật sự. Một câu chuyện tệ hơn bao giờ hết.”

Koneko-chan lườm tôi và đứng dậy từ chỗ ngồi của cô ấy.

“Có chuyện gì với phản ứng đó vậy? Sự tồn tại của tôi hiện tại đều nhờ vào Occhan cả đây!”

Tôi nói thế với đôi mắt mở to. Hội trưởng đặt đầu tôi vào ngực chị ấy và ôm đầu tôi khi làm tôi bình tĩnh lại.

“Chị hiểu mà, Ise. Người đã nhào nặn ra “em” chính là người đàn ông đó. Nhưng chị nghĩ sẽ ổn hơn nếu em bao gồm nó tổng một câu chuyện với một quý ông.”

“Nhưng mình không thể tưởng tượng một Ise-kun không dám đăng được. Ise-kun là Ise-kun nếu em ấy nhìn vào phụ nữ với ánh mắt dám đăng.”

“Vâng, cậu nói đúng đấy Akeno. Ise không có hứng thú với ngực của phụ nữ thì không phải là Ise. Khi mình thấy Ise đang nhìn ngực mình, nó khiến mình nghĩ rằng “Hôm nay em ấy thật khỏe khoắn” và mình có thể an tâm.”

Hội trưởng và Akeno-san có vẻ như đang nói về tôi. Mắt tôi dám đăng thật à!? Tôi chắc chắn đang tự hưởng thụ với cái nhìn toàn cảnh ngực của Hội trưởng và Akeno-san!

“....Senpai không phải là DO-sukebe...”

Koneko-chan nghiêng cổ khi thể hiện một vẻ mặt nghiêm túc. Eh!? Tôi không dám đăng lại khó tưởng tượng vậy sao!? Khoan đã! Ngay cả tôi cong không thể tưởng tượng nữa là! Nguyên vọng của Occhan là tôi sẽ tận hưởng ngực của Hội trưởng với khuôn mặt như thế! Shitt! Ngực của Hội trưởng là nhất!

Bây giờ đang là buổi tối. Trên đường về nhà sau buổi hoạt động câu lạc bộ. Hội trưởng và Asia đang đi bên cạnh tôi. Vì sống cùng nhà nên chúng tôi về chung với nhau. Có như đây là ngày tồi tệ nhất. Tôi kể về quá khứ của mình nhưng không có ai có sự thông cảm với tôi cả. Tốt thôi! Ký ức về Occhan chỉ là của tôi thôi!...

“Hội trưởng-san, Ise-san có vẻ đang có tâm trạng không được tốt.”

“Asia. Vào lúc này, cách tốt nhất là để em ấy một mình.”

Hình như cả hai người họ đang nói thứ gì đó, nhưng ai quan tâm. Tôi nên làm gì với mối cảm xúc tôi đang có ngay bây giờ sau khi kỷ niệm của tôi thành trò cười? Tôi đang đi trên đường với các cảm xúc phức tạp. Sau đó, tôi nghe một âm thanh quen thuộc.

RING RING...! Tôi nhìn về phía âm thanh phát ra. Tôi biết mắt mình đã mở to hết cỡ vì sốc. 10 năm...Vâng 10 năm.

RING RING. Đó là tiếng chuông bắt đầu câu chuyện. Tôi thấy một người đàn quen thuộc đang chuẩn bị một buổi diễn ở công viên tôi vừa đi qua.

“...!”

Khi tôi nhận ra, tôi đang đi thẳng tới chỗ người đàn ông đó. Đó chắc chắn là ông ấy. Khuôn mặt đó. Ông ấy trông có vẻ già hơn nhưng tôi không lầm đâu!

“Có phải là Occhan không...?”

Tôi rụt rè hỏi người đàn ông đứng tuổi. Người đàn ông đã chú ý đến tôi. Ông ấy nhìn mặt tôi một lúc và cười với tôi.

“Cậu là...Tôi nhớ rồi. Tôi nhận ra cậu ngay lúc đó rồi. Cậu đã lớn rồi, cậu bé.”

Ah...Ông ấy...Đúng là ông ấy rồi...!

“Occhan, vẫn còn sống à?!”

Đây là cuộc hội ngộ đầy cảm xúc! Occhan! Tôi đã không gặp ông ấy từ ngày hôm đó! Ý tôi là ông ấy còn nhận ra tôi khi tôi đã lớn thế này! Nước mắt xuất hiện trên mi vì tôi quá hạnh phúc! Occhan đã có nhiều nếp nhăn hơn...

“Vâng, cảm ơn cậu. Đã bao nhiêu năm rồi nhỉ? 10 năm à? Hahaha. Cậu bé, cậu đã được sờ ngực chưa?”

...! Tôi đã đợi 10 năm trời để được hỏi câu hỏi đó. Khi tôi nghĩ thế, nước mắt lăn dài trên má tôi. Sau đó, tôi gạt đầu với nụ cười. Rất nhiều lần.

“Vâng, con đã sờ nó! Con đã sờ nó! Vếu rất tuyệt vời! Đó là bộ ngực đầu tiên của con!”

Tôi giới thiệu Hội trưởng – người đã đến bên cạnh tôi. Hội trưởng không biết phản ứng như thế nào. Nhưng làm ơn vì em hôm nay đi. Nghe thế, Occhan gạt đầu như thể đang hài lòng.

“Vậy à? Ta rất vui. Vậy là cậu nhóc đã có bạn gái sau 10 năm. Một cô bạn gái với bộ ngực thật sự hùng vĩ. Cậu phải sờ nó khi cậu vẫn còn trẻ. Còn về nó thì sao? Cậu có hiểu lời ta nói lúc đó không? Cậu có muốn bú nó không?”

“Vâng, con muốn bú nó! Occhan! Con muốn bú nó!”

Occhan cười sau khi nghe tôi nói thế.

“Cậu nhóc. Cậu có muốn thấy bức tranh mà cậu đã không thể thấy lúc đó không?”

Vật ông ấy lấy ra từ chiếc xe đạp là... Đó là sự tiếp tục “giấc mơ” mà tôi không thể xem lúc trước. Ước mong của tôi đã không thể hoàn thành vào màu hè ấy. Tôi gạt nước mắt và trả lời với nụ cười cực tươi.

“Vâng.”

RING RING. Tiếng chuông bắt đầu. Vâng. Sự tiếp tục của buổi diễn hôm đó.

“Sau đây là bắt đầu của câu chuyện “Vếu chiếm lấy Ông cụ”. Vào ngày xưa, xưa ời là xưa. Ở một nơi nào đó. Có một Ông cụ đào vếu...”

Giống như 10 năm trước, tôi có một cái bánh vếu pudding trong tay.

Tôi ngồi xuống để nghe câu chuyện. Có một cuộc trò chuyện đằng sau lưng tôi. Tôi cũng muốn hai người họ nghe nữa.

“Umm Hội trưởng-san...? Em nên làm gì...?”

“Asia. Cứ để em ấy như vậy. Nhưng nếu Koneko có ở đây, em ấy sẽ nói...Koneko? Em đang ở đây à?”

“...Anh ấy là tên tồi tệ nhất.”

Tôi chỉ việc để lời nói khó nghe đó hướng thẳng vào tôi, và tôi đang nghe ông cự nói về vếu.

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 4 - Cuộc thi Tennis Vếu

Phần 1

Chào mọi người, thật đúng là một mùa hè nóng nực nhỉ

Ngay lúc này đây, tôi đang nhìn chăm chăm vào một cuốn từ điển. Hmm....khó hiểu thật. Thứ mà tôi đang tìm kiếm có ý nghĩa thật là sâu xa.

“Ise-san, cậu đang tìm kiếm cái gì vậy ?”

Asia đến ngay bên cạnh và liếc nhìn vào cuốn từ điển trên tay tôi.

“Ừm, Tớ đang tìm kiếm nguồn gốc của từ [Oppai]”

“.....O-Oppai.....”

Trông Asia trông rất bối rối khi trả lời. Nhưng nghiêm túc mà nói thì điều này vẫn làm tôi cảm thấy bức rức trong lòng.

-OppaiÂm thanh của từ này vang lên, nghe thật tuyệt vời. Tôi nghĩ rằng người Nhật đầu tiên nói từ này nên được lưu danh sử sách. Cũng chẳng bao nhiêu từ ngữ có thể khắc sâu vào trái tim của một người đàn ông. Và những từ ngữ tuyệt vời có thể kích thích trái tim tôi chỉ có “Oppai” và “Raw tits”(nhũ hoa ấy).

Tôi rất muốn biết lý do tại sao người nhật lại gọi ngực phụ nữ là “Oppai”.

“... có nhiều giả thuyết được đặt ra. Một giả thuyết liên quan đến từ “Oh yummy(ô, ngon quá)” được chuyển thành “Oppai”. Một giả thuyết khác nói về việc người Hàn Quốc cổ đại từng gọi những thứ mà họ “mút” là ‘ppai’. Thế nên người ta bắt đầu nghĩ rằng “Đây có thể là gốc rễ của nó?”. Giả thuyết trông khả thi nhất có lẽ là giả thuyết thứ nhất. Cậu nghĩ sao, Asia ?

“N..Ngay cả khi câu nói thế...tớ nghĩ rằng Oppai là một thứ rất “thơm ngon” đối với em bé. Đó là điều đã tạo ra giả thuyết “Ohh, Yummy” chẳng ?

Huh? Không biết những điều này giờ mình nói có được tính là quấy rối không nhỉ? Mà thôi, cứ để nó tự trôi đi vậy.

-Nhưng tôi thật sự nghĩ Oppai là một thứ gì đó “thơm ngon” cho mọi lứa tuổi!

Tôi đã định nói ra điều đó, nhưng phải dừng lại thôi. Tệ thật, tôi không nên dạy cho Asia – người tin tưởng tôi nhất những thứ kì dị như thế này. Tôi cần đổi chủ đề ngay thôi!

“Hội trưởng đi đến phòng Hội học sinh cũng một lúc rồi đấy nhỉ !”

Tôi đổi chủ đề cuộc trò chuyện, và rồi ...

“Hội trưởng và Chủ tịch chắc đang bàn về một thứ gì đó nghiêm trọng lắm. A phải rồi, Ise-kun và Asia-chan có muốn uống một ít trà xanh không ?”

Akeno-san rót ra một ít trà cho tôi và Asia

Tất cả các thành viên của “CLB nghiên cứu những điều huyền bí” đang đợi hội trưởng trở về từ lúc chị ấy đến phòng của Hội học sinh.

“Oute(chiều tướng trong cờ tướng Nhật), mình thắng rồi.”

“Muu, không còn lựa chọn nào khác, mình thua rồi”

“...với trận đấu này, Xenovia hiện đang có trong tay chuỗi 5 trận thua.”

Người đang theo dõi trận đấu giữa 2 người họ là Koneko-chan.

“Em có muốn một ít trà xanh không Gasper-kun?”

Akeno-san đang nói chuyện với cái hộp ở góc phòng.

“C..cảm ơn n..nhiều ạ”

Một giọng nói phát ra từ chiếc hộp. Phải rồi, Gasper đang ở trong chiếc hộp đó.

“Gasper, ra bên ngoài và uống trà đi”

Tôi thở dài mà nói câu đó, nhưng anh bạn này vẫn cứ ngồi trong hộp mà khóc.

“Em...xxxxxxin lỗi! Nhưng ..Khôngggg ...em không ra bên ngoài đâu!”

Vẫn như mọi khi, Gasper-kun vẫn sợ mọi người xung quanh nên cậu ấy vẫn cứ thích trốn trong cái hộp. Đúng là một cậu bé phiền phức mà.

“Minh quay lại rồi đây”

Người đang bước vào phòng là hội trưởng.

Với sự xuất hiện của hội trưởng, tất cả mọi người đều có mặt đầy đủ.

Phần 2

Trong buổi họp của “CLB nghiên cứu những điều huyền bí”. Hội trưởng bắt đầu cuộc họp với một khuôn mặt khá căng thẳng.

“Giờ mình sẽ đưa ra báo cáo hoạt động của câu lạc bộ”

“Eh? Không phải lúc này chị đã đi gửi bản báo cáo rồi à?”

Tôi đã nói như vậy. Lý do hội trưởng đi vắng là để gửi bản báo cáo hoạt động của câu lạc bộ cho Chủ tịch Sona.

Hội trưởng thở dài và trả lời tôi.

“Thứ mà chị vừa mới gửi là bản báo cáo về hoạt động của Câu lạc bộ, nội dung của nó nói về “Mối liên hệ giữa UFO và quỷ”. Còn vấn đề ở đây là bản báo cáo về hoạt động của chúng ta – những con quỷ. Rất nhiều thứ đã xảy ra gần đây làm chị quên bống đi mất. Và không như năm ngoái, ngày đến hạn của bản báo cáo sớm hơn năm nay.

“Bản báo cáo về hoạt động của “Câu lạc bộ quỷ” à”

Tôi cảm thấy bối rối khi lần đầu tiên được nghe về việc này. Kiba giải thích:

“Hội trưởng – một quỷ thuần chủng được yêu cầu phải học tại một ngôi trường dành riêng cho quỷ thượng cấp ở Địa ngục. Nhưng hiện tại chị ấy lại đang học tại Nhật Bản như một học sinh đặc biệt với đặc quyền riêng. Nếu hội trưởng không đạt được những học phần của trường học quỷ tại học viện Kuou thì chị ấy sẽ bắt buộc phải trở lại địa ngục”

Những ác quỷ hiện tại có trách nhiệm bảo toàn giống nòi, chính vì điều này, họ rất hoan nghênh những con người được tái sinh thành quỷ. Hmm, được sinh ra bởi những ác quỷ thuần chủng chắc hẳn hội trưởng đang đứng ở một vị trí khó khăn. Akeno sau đó đã đưa ra thêm một lời giải thích.

“Đề đạt những học phần này, Trong trường hợp của hội trưởng, ngoài việc cùng chung sống với con người, cô ấy còn có thể dùng nhiều hình thức khác, chẳng hạn như nghiên cứu về các loại quái vật và yêu quái ở Nhật. Sự thật là chúng ta, những người đầy tớ cũng được hưởng một ít tự do bằng việc giúp đỡ với các nghiên cứu của cô ấy.”

Ah, mình hiểu rồi, Đây là lý do hội trưởng xây dựng “CLB nghiên cứu những điều huyền bí”.

Vậy chúng tôi, những người đầy tớ của hội trưởng lại có thể sống trong thế giới con người là vì chúng tôi đang hoạt động trong câu lạc bộ này như những người hầu. Nghĩa là chúng tôi cần một công việc và một vị trí để có thể sống trong thế giới loài người.

Hội trưởng nhìn vào mọi người xung quanh mà nói.

“Đó là lý do chị cần làm một bản báo cáo và gửi đến địa ngục ngay bây giờ. Và chị muốn biết tình hình hiện tại về quái vật, yêu quái đang sinh sống tại thị trấn này. Như mọi khi, hãy cùng đến nơi ở của tên Kappa(yêu quái Nhật) – một kẻ rất am hiểu vùng này.

Kappa? Chị ấy đang ám chỉ con yêu quái có một cái vỏ ở trên đỉnh đầu, thích đưa chuột và thường sống quanh những khu vực có nước ?

Ngay sau đó, Kiba giơ tay lên và thông báo với hội trưởng.

“Hội trưởng, Kappa đã trở về quê nhà của mình. Cậu ta nói sẽ thừa kế công việc của gia đình, trông đưa chuột.”

“...trở về quê nhà à. Cậu ấy chắc hẳn sẽ có một tương lai ổn định, hơn là hướng đến việc trở thành một rapper”

Hình như có chuyện gì đó đã xảy ra, hội trưởng gật đầu, có vẻ như chỉ ấy đã nắm được tình hình.

“Vụ cái tên Kappa đọc rap này là như thế nào vậy ?

Tôi hỏi Kiba.

“Tên kappa này rời khỏi nhà vì hắn không muốn thừa kế công việc trông đưa chuột của gia đình và hắn bắt đầu sinh sống tại thị trấn này. Hắn rất thích rap. Mình cũng thường nghe những bài hát của hắn, “Khúc cuồng tưởng Shirikodama”

Một cái tên quái gở, loại rhapsody gì thế nhỉ ?

“...luồng ánh sáng của thị trấn sấy khô cái mai của tôi, Cơn giận

không thể được chuyển tải. Ta sẽ phải lấy Shirikodama của người.”

O-Oh! Koneko-chan đột nhiên bắt đầu rap!?

“... và Koneko-chan là fan hâm mộ của cậu ta.”

Kiba nói thế. Nghiêm túc đấy à? Vậy là Koneko-chan cũng thích rap ư? Và lời bài rap đúng là có một không hai ... có phải bởi vì nó được viết bởi một Kappa?

“Nhưng có vẻ như hẳn phải trở về nhà bởi vì cha hẳn bị chứng bệnh “mai ngắn”. Gia đình hẳn có một cách trồng dưa chuột rất quái, thế nên với việc này, họ có thể truyền lại truyền thống gia đình”

“Vậy có lẽ chúng ta phải hỏi đám buôn chuyện Dullahan sống trong căn biệt thự cổ gần khu vực bốn.”

“Dullahan?”

Hội trưởng nói về một thứ mà tôi không hề biết, tôi định hỏi nhưng Xenovia lại trả lời thay hội trưởng.

“Chị ấy đang nói đến “Kì sĩ không đầu”. Họ thường cười trên lưng một con ngựa lớn với cái đầu của họ trong khuỷu tay. Đó là một loại quái vật tuyên bố cái chết của con người, và chúng chủ yếu sống ở Châu Âu. Trước đây mình cũng đã từng hại gục được một vài tên.”

Như mong đợi từ một cựu thầy trừ tà từ Vatican! Có vẻ như việc săn quái vật là sở trường của cậu ấy.

Kiba đặt một cuốn sách dày ngay trước mặt tôi.

“Bách khoa toàn thư về quái vật, khi nói tên của loại quái vật mà cậu cần tìm, nó sẽ tự động mở đến trang sách mà cậu cần. Chẳng hạn như, Dullahan.”

Quyển sách tự động mở và các trang sách bắt đầu lật ngay lập tức, đúng là một thứ kì diệu! Và rồi nó dừng lại. Nhìn vào trang sách, tôi thấy một bức vẽ minh họa của một hiệp sĩ không đầu cùng với một số kí hiệu mà tôi không thể đọc được. Những kí hiệu này chắc hẳn là những mẫu tự của quỷ. Tôi vẫn chưa đọc được tất cả, tôi không thể đọc được phần chú thích, nhưng tôi có thể thấy được các đặc điểm của Dullahan từ bức vẽ minh họa.

“Tên Dullahan đó bị hội chứng “thoát vị” vài ngày trước và đang phải nhập viện”

Akeno-san nói với hội trưởng trong lúc đọc những tài liệu trong tay.

Hắn không có đầu và bị chứng thoát vị!? Tôi không hiểu! Chẳng lẽ cái đầu mà hắn đem theo lại có thể bị nhiễm chứng bệnh này à ?

Hội trưởng thở dài sau khi nghe báo cáo từ Akeno-san.

“Tớ hiểu rồi, có vẻ như Dullahan cũng đang có chút vấn đề”

Đánh giá từ những cuộc đối thoại lúc này, có vẻ như họ vẫn chưa thể liên hệ với người cung cấp thông tin. Tôi liền chỉ tay về phía cái hộp mà cậu bé bán ma cà rồng Gasper đang ở bên trong.

“Này hội trưởng, sao chúng ta không gửi một bản báo cáo về một “Ma cà rồng trong cái hộp” hiếm có này? Em không nghĩ có bất cứ con mà cà rồng nào khác thích nằm trong hộp hơn là trong quan tài đâu”

“S-S-Senpaiiiiiiiiiiiiiiii! Anh đang nói cái gì vậyyyyyy!”

Cái hộp hét lên, tôi lại gần cái hộp và vỗ nhẹ lên nó.

“Là một đầy tớ của hội trưởng, em phải hợp tác với mọi người chứ. Thế em thích nhất loại hộp nào? Cảm giác ở bên trong như thế nào? Liệu có sự khác biệt giữa những chiếc hộp được làm bởi những người khác nhau không? Mà khoan đã, chẳng phải sẽ dễ dàng hơn nếu dịch chuyển cái hộp này cũng với nhóc đến địa ngục hay sao ?

“Uwaaaaaaaaan!! Mình sẽ bị gửi đi nơi khác bởi Ise-senpaaaaai!”

“Ma cà rồng trong cái hộp. Và nó sẽ được gửi đi từ quốc gia sản xuất ra nó”

Trong lúc Gasper và tôi đang có một cuộc trò chuyện như thế. Hội trưởng thở dài và nói.

“Geez, chị hiểu rồi. Hãy cùng tìm bằng một cách khác.”

“Một cách khác? chị có ý tưởng gì à?”

Hội trưởng gật đầu trước câu hỏi của tôi.

“Có một người rất am hiểu về quái vật trong học viện này.”

Đây là lần đầu tiên tôi nghe về điều này.

HIT HIT

Âm thanh của những chiếc vợt đánh tennis chạm vào bóng phát ra từ sân tennis.

Tôi đi theo hội trưởng đến sân tennis. Có vẻ như người mà hội trưởng đang tìm kiếm hiện đang có mặt ở đây.

Hơn thế nữa! Đúng như tôi đã nghĩ, trang phục tennis nữ trông thật tuyệt vời! Tôi còn có thể thấy những cái quần buộc túm được mặc phía dưới những chiếc váy ngắn! Và hơn nữa, những đôi chân kia! Đùi của họ trông thật đẹp! Tennis giữa mùa hè là tuyệt nhất !

“Nhìn kia, là con đã thú Hyoudou!”

Uooooo! Tôi bị phát hiện lúc đang nhòm trộm ở hàng rào và bị đám con gái la ó ! Có lẽ vì tôi là một thằng biến thái nên bọn con gái mới gét tôi đến thế. Hmph! Mà cũng chẳng sao cả bởi vì hiện tại tôi vẫn đang có mối quan hệ tốt với Asia và hội trưởng! Nhưng chỉ nhìn bọn họ một chút thôi cũng đâu có bị cấm nhỉ!

“Thôi đi, chẳng lẽ việc này làm cậu mất thứ gì đó quan trọng à”

“Bị nhìn bởi cái cảm xúc thú tính đó cũng giống như bị mất thứ gì đó quan trọng vậy! Nếu cậu muốn nhìn thì hãy mang theo Kiba-kun ấy”

“Iyaa! Đừng có để tôi lọt vào tầm mắt của cậu! Cứu em với Kiba-kun”

Tệ thật, bọn họ đối xử với mình như đất vậy! Bộ mấy người thích mấy anh chàng đẹp mã đến thế à! Đồ chết tiệt Kiba! Làm ơn hãy đi với tớ vào lần sau! Nếu cậu làm vậy thì tớ muốn nhìn trộm bao lâu cũng được!

“Nhanh lên Ise. Chúng ta phải đi thôi”

Hội trưởng trông có vẻ khó chịu sau tình huống lúc nãy và chị ấy đặt tay lên trán. Em xin lỗi hội trưởng. Nhưng có vẻ như suy nghĩ của mình lại chạy đi đâu mất những lúc mà “cảm biến tâm tính” phản ứng...

“Vậy cái người mà hội trưởng nhắc đến có biết chúng ta là quỷ không?”

“Theo như dự kiến thì khuôn viên này nhận những con người có xuất thân từ hoàn cảnh đặc biệt và có mối quan hệ tốt với quỷ. Vậy nên có lẽ họ đã nghe về những ác quỷ sử dụng ngôi trường này làm căn cứ”

Hội trưởng và tôi đang trò chuyện trên một chiếc ghế đá.

Vậy là ngôi trường này còn ẩn chứa rất nhiều bí mật mà tôi không hề hay biết.

Chúng tôi đang đợi tại điếm hẹn, nhưng vẫn chưa thấy bất cứ ai đến cả, có lẽ là vì chúng tôi đến hơi sớm.

Tôi không thể đưa sự chú ý khỏi đám con gái nên tôi đã ngó sang sân tập. Ngay sau đó, tôi nghe thấy tiếng chân ngựa.

“Ohohohoho! Cậu đang làm gì vậy Rias-san! Hiếm khi tớ thấy cậu đến chỗ này”

Một người phụ nữ xuất hiện, bật cười lớn và cười trên lưng một con ngựa! Cô ấy có một mái tóc nâu xoắn tít một cách rất tao nhã. Mà khoan đã, cô ấy cười ngựa đến trường à!?

Tôi biết người này. chị ấy là đội trưởng của câu lạc bộ tennis, Abe Kiyome-senpai. Để việc điều tra những cô gái đẹp cho tôi!

Nhưng mà thứ làm tôi ngạc nhiên hơn lại xuất hiện phía sau lưng chị ấy! Một kĩ sĩ không đầu! Uwaaaah, anh ta đúng là không có đầu thật!

Hiheeeeeeeeeeeeeeeen!

Con ngựa khóc! Một con ngựa đen tuyền! Với đôi mắt lấp lánh và một cái nhìn đầy sự hoài nghi! Nó thở rất mạnh! Con ngựa trông như nó thuộc về chuyên chinh phạt của cuối thế kỉ vậy!

Abe-senpai xuống ngựa để làm nó bình tĩnh hơn. Cùng lúc ấy, người kĩ sĩ không đầu cũng xuống ngựa.

“Ufufu, đúng là một chú ngựa tốt phải không? Vài ngày trước, cái đầu của Dullahan, Mr.Smith phải nhập viện nên tôi được nhờ chăm sóc nó một thời gian”

“Và đây là cơ thể của Mr.Smith.”

Chẳng còn đầu, nhưng anh ấy vẫn cố cuối đầu mình xuống. Anh ta chắc hẳn đang chào chúng tôi. Vậy đây là một Dullahan. Mà chẳng phải thật là tệ khi để một con quỷ đi lòng vòng trong trường à!? Tôi nghĩ cái đầu phải nhập viện vì chứng thoát vị.... Nhưng có vẻ như phần cơ thể không bị gì cả. Chỉ cần nhìn vào ai đó mặc áo giáp trong mùa hè cũng làm tôi cảm thấy nóng theo. Và nó đang mang một quả dưa hấu trong vòng tay mình...

“Ara, mang một con quỳ vào khuôn viên trường là vi phạm nội quy đấy nhé”

Hội trưởng nói điều này với Abe-senpai. Tôi nghĩ nó còn hơn là vi phạm nội quy đây hội trưởng à!

“Trong thời gian cái đầu phải nhập viện thì phần cơ thể có thể tự hoạt động đúng chứ? Đó là lý do tớ chăm sóc nó cũng với con ngựa. Nhưng tớ nghĩ cho thức ăn miễn phí là không ổn nên tớ đã giao việc cho họ. Với việc trở thành linh vật của câu lạc bộ tennis! Dullahan, “Honda-kun không đầu”! Quả dưa hấu dùng để thay thế cho cái đầu! Câu không nghĩ nó thích hợp với mùa bóng hè à?

“Linh vật? Không không, không thể được!? Nhìn kiểu gì thì nó cũng là quái vật! Nó còn không có đầu nữa! Trông rất đáng sợ! Nó đi lại xung quanh mà không có cái đầu! Em còn không hiểu tại sao lại dùng dưa hấu thay thế nữa! Mà khoan đã, Honda!? Cái tên Honda này là thế nào!?”

Tôi đã nói thế, nhưng ... hội trưởng gạt đầu cứ như là chị ấy đã bị thuyết phục vậy.

“Chúng ta cũng chẳng thể làm gì nếu thứ đó là một linh vật.”

“Hội trưởng!?Eeh!?Chỉ thấy ổn với nó ư!? Chị biết nó không có đầu mà!?”

“Cái đầu không phải là vấn đề”

Đó mới chính là vấn đề hội trưởng à! Nó không có đầu! Chúng ta không thể để nó đi lại mà không có cái đầu! Dù nhìn kiểu gì đi nữa thì cũng thấy nó là một sinh vật bất thường mà!

“Chủ tịch cũng nói như thế và đồng ý rồi”

Chị ấy cũng nói thế ư. Không thể tin nổi! Ngay cả chủ tịch cũng cho phép điều này à!? Nó không có đầu!

“Kyaa! Honda-kun! Bộ giáp Tây phương hôm nay sáng bóng thật!”

“Một linh vật không đầu thật đúng là một trào lưu mới mẻ! Dễ thương thật đấy!”

Anh ta bắt đầu nhận được sự cổ vũ đám con gái phía hàng rào!
Dullahan trả lời bằng những cái vẫy tay.

Uoooooooo! Phô biến thật! Nhưng tôi nghĩ có gì đó sai sai trong sự phô biến này, nhưng kĩ sĩ không đầu thực nổi tiếng trong đám con gái ở ngôi trường này à !?

“Còn cái tên Hyoudou kia thì nên đi chết đi”

“Tránh xa Rias-senpai ra! Đồ thú tính! Dịch bệnh!”

“Honda-kun! Mau lấy đầu tên Hyoudou kia đi!”

Eeeeeeeeh!?

Chẳng lẽ một kĩ sĩ không đầu lại nổi tiếng hơn mình? Không thể nào? Dù nhìn kiểu gì thì tôi cũng giống con người hơn chứ? Cho dù tôi có là quỷ đi chẳng nữa thì chắc chắn trông tôi “đẹp zai” hơn hẳn nhiều! tôi còn có đầu nữa mà!

Người kĩ sĩ không đầu đặt tay lên vai tôi. Mà không, phải là Honda chứ!

“Hondaaaa! Làm sao mà anh lại nổi tiếng hơn tôi trong khi anh còn không có đầu chứ!? Vậy là không có đầu sẽ làm bạn nổi tiếng trong câu lạc bộ tennis à? Có lẽ là vậy! Chắc là thế rồi! Hội trưởng, làm ơn chặt đầu em xuống! Nó là một cái giá thật rẻ mạt để có thể trở nên nổi tiếng! Làm ơn hãy chặt đầu em xuống!”

“Bình tĩnh nào Ise. Em sẽ chết nếu chị làm vậy”

Hic, Tôi biết chứ. Tôi biết điều đó chứ, nhưng ... tôi cảm thấy thất vọng, và Abe-senpai bắt đầu hỏi hội trưởng.

“Vậy thì, Rias-san. Cậu có chuyện gì cần gặp tôi?”

“Đội trưởng câu lạc bộ tennis, Abe Kiyome-san. Tớ xin lỗi đã làm phiền cậu, nhưng tớ có thể phỏng vấn cậu – một người thuần hóa quái thú hay không? Tớ cũng sẽ rất vui nếu cậu có thể nói một ít về những con quái vật và yêu quái đang trong sự điều khiển của cậu.”

Hội trưởng hỏi chị ấy, nhưng ...

“Không. Tớ không muốn”

Abe-senpai từ chối ngay lập tức.

“Tại sao tớ phải nói tất cả về mình với cậu – một con quỷ chứ? Tớ rất biết ơn vì được chấp nhận vào ngôi trường này khi tớ xuất thân từ hoàn cảnh đặc biệt, nhưng hai vấn đề này hoàn toàn khác nhau đúng

không? Vả lại có vẻ như Rias-san có mối quan hệ rộng rãi với rất nhiều người từ các ngành nghề khác nhau mà, thế nên chẳng có lý do gì mà cậu phải phóng vấn riêng biệt tôi cả.”

Mgggggh, một cách nào đó cái thái độ của chị ấy đối với hội trưởng làm tôi cảm thấy tức giận! Nhưng hội trưởng vẫn rất điềm tĩnh.

“Vậy cậu không nghĩ rằng có một mối quan hệ với tớ sẽ có lợi cho cậu ư?”

Abe-senpai bật cười trong khi đặt tay che miệng của mình.

“Ohohohohohoho! Cậu khá là tự tin vào bản thân đấy! Nhưng tớ nghĩ mối quan hệ với cậu sẽ trở nên “đáng sợ” sau này! Thế nên lúc này đây tớ cũng muốn có một mối quan hệ với chủ tịch nhưng cả hai cũng phải giữ khoảng cách với nhau. Một cuộc trao đổi với quỷ cần phải được hoàn thành một cách cẩn thận, nếu không, linh hồn của tớ có khả năng bị lấy mất có đúng không!?”

“.....”

Nghe những câu nói của Abe-senpai, hội trưởng tỏ ra kinh ngạc.

Tôi hiểu rồi, vậy đây là cách mà những sinh vật không phải là quỷ nghĩ về chúng ta.

Tôi đã làm việc rất chăm chỉ trong thế giới của ác quỷ sau khi trở thành một con quỷ và trước khi tôi nhận ra điều đó, tôi đã dần chìm vào cái cách làm việc của quỷ.

Nhưng đối với những người không phải là quỷ thì ác quỷ lại chính là hiện thân của điều ác. Thực hiện một bản hợp đồng với quỷ đồng nghĩa với việc phải cái giá thỏa đáng. Thế nên những bản hợp đồng với quỷ được coi như một thứ gì đó rất đáng sợ.

Lúc còn là con người có lẽ tôi cũng sẽ cảm thấy sợ hãi nếu một con quỷ đến với mình để tìm sự hợp tác. Ngay cả hội trưởng cũng nở một nụ cười mỉm.

“Hiện nay chúng tôi không còn làm những thứ nghiêm trọng thế nữa, cậu cũng biết mà? Tớ sẽ chỉ mời cậu uống trà hoặc ăn tối một cách bình thường thôi. Cậu sẽ vẫn không chấp nhận à?”

“Trà mà Akeno-san pha là tuyệt nhất!”

Tôi cũng hỗ trợ Hội trưởng trong nỗ lực mời gọi chị ấy. Có vẻ như

Abe-senpai đã nghĩ về một điều gì đó và nở một nụ cười phóng đãng.”

“Ufufufu, tớ vừa nghĩ về một thứ rất thú vị. Sẽ chẳng có gì vui nếu tớ giúp cậu một cách không công. Hay là thế này? Chúng ta sẽ đấu một trận tennis, tớ cùng với những quái vật dưới quyền sẽ đấu với cậu và “CLB Nghiên cứu những điều huyền bí”, và người thua sẽ phải nghe bất cứ mệnh lệnh nào của người thắng?”

Gì chứ! Chúng ta đột nhiên lại có một trận đấu tennis ngay bây giờ!? Và cái điều kiện thắng gì thế kia?

“Ara! Có vẻ thú vị đấy chứ. Tớ cũng biết đánh tennis. Vậy nếu chúng tôi thắng, cậu sẽ chấp nhận cuộc phỏng vấn này? Và ngược lại, cậu muốn gì nếu chiến thắng, Kiyome-san?”

Oooo!? Hội trưởng chấp nhận trận đấu ngay lập tức!? Chị đúng là thích vào những trận đấu đấy! Sau đó, Kiyome-senpai nhìn tôi.

“... nhân tiện, cậu là [Welsh Dragon] được đồn đại và còn có tên gọi là “Xích long đại vương” phải không?”

“Eh... phải, chính là tôi.”

Bình thường thì tôi chẳng cảm thấy có vấn đề gì khi được nhìn bởi một senpai xinh đẹp ..... Nhưng đôi mắt của chị ấy trông có gì đó đáng sợ .... phải nói như thế nào nhỉ, Đôi mắt của một người sưu tầm nguy hiểm...? Chưa từng có ai nhìn tôi với cặp mắt như thế cả, tôi cảm thấy khiếp hãi.

“Tớ quyết định rồi, nếu tớ thắng, cậu có thể cho tớ mượn tên này được không? Một con rồng quý hiếm! Lại còn là một đây tớ của ác quỷ nữa, mà giữ cậu ta lại là một điều bất khả thi, thế nên tớ muốn mượn cậu ta một thời gian ...”

“Không.”

Hội trưởng từ chối ngay lập tức với một nụ cười. Nụ cười của chị ấy tỏa ra một bầu không khí đáng sợ. Chị đang làm em sợ đấy hội trưởng.

Hội trưởng chăm sóc rất tốt cho đây tớ của mình. Và hội trưởng đặc biệt quý tôi, thế nên chị ấy rất khắc khe về những cuộc thảo luận như thế này. Hội trưởng kéo tôi lại đề tôi không bị cướp đi mất.

“Đây là một đây tớ quan trọng đối với tớ, cho dù cậu có muốn thì mình vẫn sẽ không để cậu chạm vào em ấy.”

Nhìn thấy phản ứng của hội trưởng. Abe-senpai thở dài.

“Thế thì hãy coi như chúng ta chưa từng có bất cứ cuộc thảo luận nào”

“Chúng tôi đồng ý với điều kiện của cậu”

Một ai đó đã chấp nhận điều kiện của Abe-senpai.

Khi tôi quay lưng lại, đó chính là Akeno-senpai.

“Nếu chúng tôi thắng, Cậu sẽ phải giúp chúng tôi hoàn thành bài báo cáo. Và nếu như cậu thắng, cậu sẽ được mượn Ise-kun một cách tạm thời. Cậu đồng ý với thỏa thuận này đúng không?”

Eh? Chị vẫn chưa hỏi em về vấn đề này mà!? Honda vỗ nhẹ vai tôi như anh ấy muốn cảm thông với tôi vậy. Ah, Honda, anh đúng là một anh bạn tốt ...

“Khoan đã Akeno”

Hội trưởng muốn tranh luận với Akeno-san, nhưng Akeno-san lại nói.

“Hội trưởng, chúng ta chỉ cần phải thắng thôi. Nếu chúng ta thắng, mọi thứ sẽ được giải quyết”

Hội trưởng định nói gì đó với Akeno-san, nhưng chị ấy thở dài rồi gật đầu. Như tôi nghĩ, họ chẳng quan tâm gì đến ý kiến của tôi cả!”

“Được, tớ hiểu rồi”

Nhận được sự chấp thuận của hội trưởng, Abe-senpai bật cười.

“Ohohohohohoho! Thế là ổn! Sự thật là, thật là ngu ngốc khi cậu dám thách đấu với tớ – đội trưởng câu lạc bộ tennis! Cứ luyện tập thỏa thích đi! Nhưng con quái vật đáng yêu dưới sự điều khiển của tớ cũng có thể chơi tennis rất tốt đấy!”

“Tớ sẽ cho cậu thấy những ác quỷ thượng cấp chơi tennis như thế nào. Tớ nhất định sẽ không giao Ise yêu quý cho cậu đâu!”

“Tớ rất mong chờ đến lúc ấy! Ufufu. A phải rồi, nếu tớ nhận được Hyoudou-kun, tớ sẽ yêu chuộng cậu ấy theo một cách riêng rất đặc biệt”

Cả hai người đưa khuôn mặt lại gần hơn và bắt đầu cười. Thật đáng sợ! Khuôn mặt thì đang cười kia, nhưng tôi cảm thấy được thèm

muốn giết chóc từ họ!

Cả hai người họ thật sự nghiêm túc! Và tôi trở thành vật cá cược! Chuyện gì sẽ xảy ra với tôi!?

“Chị xin lỗi, Ise-kun.”

Akeno-san nói lời xin lỗi và ôm chặt tôi. Cái cảm giác của một b-bộ ngực!

“Nếu chị không làm vậy, sự phản đối của hội trưởng sẽ chẳng đi đến đâu cả. Chị sẽ cố gắng hết sức trong trận tennis tới!”

“V-vâng! Em ổn với nó mà!”

Tôi chẳng thể nào tranh luận với Akeno-san khi chị ấy cứ ôm chặt tôi như thế!

Mọi thứ sẽ ổn nếu như hội trưởng thắng, nhưng tôi cũng thắc mắc, không biết chuyện gì sẽ xảy ra với tôi nếu tôi tạm thời thuộc về Abe-senpai. Cái ánh mắt người sâu tầm của chị ấy thật đáng sợ, nhưng chị ấy cũng rất xinh đẹp. Chị ấy còn nói là sẽ quý mến tôi. Có lẽ tôi sẽ có một trải nghiệm tuyệt vời như là tắm chung với chị ấy chẳng hạn! Tôi không thể ngừng tưởng tượng về điều ấy. Tôi đúng là một người đầy tớ bất trung với chủ nhân và còn dâm dăng nữa!

Nhưng tôi thực sự cũng không chơi tennis nhiều...

Phần 4

Cái ngày của trận đấu.

“Ufufu, Tớ sẽ khen ngợi cậu vì đã không bỏ chạy.”

Abe-senpai đang đợi chúng tôi tại sân tennis với một nụ cười rất khả nghi. Ở bên kia hàng rào, rất nhiều quái vật các loại đang đưa mắt nhìn chúng tôi. Chúng có lẽ là những quái vật và yêu quái dưới trướng của Abe-senpai và chúng khá đông. Tất cả bọn chúng đưa ra một bầu không khí kì lạ và nó làm tôi sợ!

Và linh vật của câu lạc bộ, cái cơ thể của Dullahan mang tên Honda đang vẫy tay với tôi. Honda! Anh đúng là một anh bạn tốt!

“Chúng ta sẽ chiến thắng trong trận đấu hôm nay.”

Hội trưởng tự tin tuyên bố! Hội trưởng rất háo hức được làm việc này.

“Sẽ có hai trận đơn và một trận đôi. Đội nào giành được hai trận thắng sẽ nhận được chiến thắng chung cuộc. Rias-san và tôi sẽ bắt buộc phải tham gia. Những thành viên khác sẽ được quyết định bằng cách bốc thăm.”

Những phiếu bốc thăm được chuẩn bị bởi Abe-senpai. Chị ấy chuẩn bị rất chu đáo. Nhưng làm ơn trúng tên tôi! Tôi chẳng cảm thấy tự tin tí nào cả! Tôi cũng có cảm giác mình sẽ trở thành cục tạ cho cả đội nên tôi hy vọng những lá phiếu đó sẽ được rút ra bởi Akeno-san, Kiba hoặc Xenovia! Nếu phần đầu của lá phiếu có màu xanh thì đó sẽ là trận đơn và trận đôi nếu là màu đỏ.

“Đơn.”

“Đơn.”

Oh! Họ đã rút những lá phiếu rồi! Trận đơn sẽ do Akeno-san và Xenovia đấu! Điều ước của tôi đã thành hiện thực!

“Đôi.”

Hội trưởng sẽ là một trong hai người chơi của trận đôi!

Vậy thì làm ơn hãy để Kiba hoặc Koneko-chan làm cộng sự của chị ấy! Một người mù thể thao như Asia và “gà” tennis như mình sẽ chẳng làm được gì cả.

Tôi nhắm mắt lại và rút lá phiếu. Khi tôi nhìn ... phần đầu của nó là màu đỏ!

“Có vẻ như cộng sự của chị sẽ là Ise. Chúng ta cùng cố gắng nhé!”

“Uwaaaaaah! Nghiêm túc đấy ư!?”

Hội trưởng nở một nụ cười, nhưng mặt tôi thì lại tái mét. Tôi cảm thấy lạnh xương sống! Trận đấu này đem đến cho tôi thật nhiều áp lực! Tôi chắc chắn sẽ kéo team xuống cho mà xem!

Và cứ như thế, đây sẽ trận đấu của Akeno-san. Đối thủ của chị ấy là....

“Hãy cùng cố gắng nhé.”

Đó là một nữ quái, với đôi tay của cô ấy lại là một đôi cánh! Uwaaaaaah! Dễ thương quá! Vậy hóa ra là có những quái vật như thế này nữa à!

“Đó là một Harpy. Một loại quái vật có cánh. Phần lớn chúng là nữ.”

Hội trưởng giải thích! Thật đấy à? Thế giới của quái vật thật là đầy bí ẩn, trong thế giới đó lại còn tồn tại những cô gái dễ thương đến thế ư! Hơn thế nữa, ngực của cô ấy to thật đấy! Có những móng vuốt mọc ra từ chân của cô ấy, nhưng 70% cơ thể lại giống người! Tôi không thể kháng cự được!

Harpy-chan chữ chiếc vợt tennis bằng đôi cánh và đối mặt với Akeno-san tại sân bóng.

“Akeno-san, cố lên!”

Tôi gửi đến Akeno-san lời cổ vũ lớn nhất có thể. Và trong lòng tôi cũng đang hét lên “Harpy-chan cũng cố lên!” Tôi đúng là một kẻ hâm đảng! Nhưng biết được ở ngoài kia có những quái vật như cô ấy làm tôi cảm thấy thật hạnh phúc! Và tôi bắt đầu nghĩ có một dàn harem là quái vật cũng tốt đấy chứ.

“Ara ara. Cô đúng là có đầy những cách để mở đầu đấy nhỉ, Harpy-chan!”

“Iyaaan! Chị gái quý này mạnh thật đấy!”

Trận đấu kết thúc với Akeno-san làm chủ cả trận đấu, và chúng tôi đã giành được một trận thắng! Phải rồi! Nếu Xenovia chiến thắng trận tiếp theo thì đội chúng ta sẽ giành chiến thắng chung cuộc! Và trận đôi sẽ không còn cần thiết nữa!

“Giờ đến lượt mình.”

Xenovia hướng đến sân đấu trong lúc xoay cái vợt. Xenovia nói rằng cậu ấy không có nhiều kinh nghiệm trong những môn thể thao liên quan đến bóng, nhưng cậu ấy là một vận động viên tài năng nên chắc là sẽ ổn thôi!

“Rất hân hạnh được thách đấu với cô”

Đối thủ của Xenovia là một người phụ nữ với nửa phần thân dưới là của rắn. Uoooooooo! Cho dù một nửa cơ thể là rắn, cô ấy vẫn .... rất xinh đẹp! Tiếc là cô ấy không có đuôi, nhưng cô ấy vẫn có ngực! Chỉ thế thôi là đủ rồi!

“Tộc Lamia à. Đúng như tôi nghĩ, phần lớn tộc của cô là nữ”

Gì chứ! Vậy là vẫn còn những tộc quái vật với nữ chiếm đa số à!?

Thật tuyệt vời! Thế giới này thật rộng lớn! Có lẽ một ngày nào đó mình nên đi bắt một con quái vật. Mình muốn đến một ngôi làng đầy những nữ quái.

Giấc mơ của tôi càng lúc càng lớn hơn và tôi vẫn đang mơ màng viễn vông về nó. Cho đến lúc Dullahan “Honda” đến và phục vụ dưa hấu. Tôi cảm thấy rất dễ chịu, mà sao anh lại biến quả dưa hấu được dùng để thay thế cái đầu của anh thành món tráng miệng thế này, Honda...

Nhưng nếu cô gái ấy là rắn thì việc di chuyển sẽ khó khăn hơn phải không? Trận đấu này có thể sẽ nghiêng về phía Xenovia bởi vì cậu ấy có thể tự do di chuyển trên sân đấu. Tôi đã nghĩ như vậy!

“Mggh! Cô khá lắm!”

Xenovia trông khá vất vả trên sân đấu!

“Bên đây này!”

Cô gái rắn mạnh hơn tôi nghĩ! Có lẽ là nhờ phần cơ thể rắn kia, nó cho phép cô ấy có thể điều khiển cả trận đấu bằng cách kéo dài cơ thể ra mà không cần phải di chuyển nhiều! Và cũng như loài rắn, cô ấy rất bền bỉ chịu được nhiều đòn tấn công! Cô ấy sử dụng chiến thuật câu giờ để giành chiến thắng!

“Em xin lỗi, chị vì em quá yếu mà ...”

Xenovia xin lỗi hội trưởng. Đến cuối trận đấu dai dẳng đó, Xenovia đã thua!

Uwaaaaah!

Điều này đã đặt lên vai tôi một gánh nặng to lớn vì tôi sẽ phải tham gia vào trận đấu cuối cùng này!

“Sẽ chẳng có vấn đề gì đâu, Ise và chị sẽ giải quyết việc này! Thế nên mọi người không cần phải lo lắng về bất cứ điều gì cả!”

Hội trưởng tràn đầy sự hăng hái!

“Tớ cũng sẽ tham gia vào trận đôi. Và cộng sự của tớ sẽ là Yuki-onna (tuyệt nữ). Đến đây nào Yuki-onna-chan dễ thương của ta!”

Abe-senpai hướng đến đám quái vật ngoài kia.

Là thật đấy ư? Y...Yuki-onna! Tôi đang tưởng tượng đến một yêu quái xinh đẹp mang trên người một bộ Kimono mỏng!

Truyền thuyết về Yuki-onna. bạn gặp được cô ấy khi bị lạc trên một ngọn núi tuyết và cô ấy sẽ đến làng của bạn với hình hài của một con người. Và rồi cuối cùng thì cô ấy sẽ trở thành vợ của bạn phải không?

Đầu tiên là Harpy, rồi đến Lamia và giờ là Yuki-onna! Làm ơn hãy đóng băng em đến chết đi chị Yuki-onna!

“Hokyooooooooooooooooooooooooou!”

Và rồi một con gorilla trắng găm lên trước mặt tôi.

BANG BANG BANG BANG BANG BANG BANG!

Nó bắt đầu đập vào ngực mình với hai cánh tay như đang đánh trống. Sau đó Abe-senpai đến và giới thiệu con gorilla này.

“Tôi sẽ giới thiệu cô ấy với mọi người. Cô ấy là tuyết nữ Christie và còn được biết đến với tên gọi “Người tuyết”(nữ = . =)”

“Christieeeeeeeeeee!?”

Tôi thật sự rất sốc, mắt của tôi như muốn rơi ra sau khi nghe đến sự thật phũ phàng như thế, lại còn cái tên gọi quá đối bình thường kia nữa!

Eeeeeeeh! Tuyết nữ!? Đừng có đùa! Nó chỉ là một con gorilla trắng rất lớn thôi mà! Ah, nhưng nó cũng có một sợi ruy-băng khá dễ thương cột trên đầu! Nhưng tôi vẫn không thể dung thứ cho điều này được!

“Thôi ngay đi! Tuyết nữ không thể là cái thứ lông lá kia được, nó còn lấy cái đầu mình để gõ trống nữa kìa! Mà nó có biết gõ trống là gì không nữa? Và cái cách cư xử của nó đối với kẻ thù chẳng khác gì của một con gorilla cả! Nó chỉ là một con gorilla thôi! ĐÂY là một con gorilla!”

Tôi tranh cãi trong khi trong lòng như đang khóc ra máu vậy. Abe-senpai ngay lập tức nổi giận.

“Đừng có dằn dặt như thế! Christie là một tuyết nữ tuyệt vời! Mẹ của cô ấy chính là một tuyết nữ đã đánh đuổi rất nhiều nhóm người leo núi để bảo vệ cả ngọn núi đấy!”

“Tất nhiên là họ phải chạy rồi! Bất cứ ai cũng sẽ chạy ngay nếu thứ này xuất hiện! Hãy tưởng tượng lúc bắt gặp một con gorilla trắng bụi bặm xem! Chị nghĩ có sự lựa chọn khác ngoài chạy trốn không!? Nghĩ rằng chuối có thể sẽ giúp ích nhưng cũng sẽ trở nên vô dụng ở vùng

núi tuyết bởi nó sẽ trở nên cứng như đá và sẽ được dùng để đóng đinh!”

Nhìn kìa! Nó đang dùng năm đấm để đấm vào mặt đất ngay trước mặt chúng tôi! Một con gorilla!? Nó là con Gorilla với cái tên khoa học “Gorilla gorilla”! Một con gorilla đã đến với thị trấn của con người! Thay vì đóng băng tôi đến chết, trông nó có vẻ muốn đấm tôi đến chết hơn với cái cơ thể đó!

“Uho-uho.”

Nó còn nói uho-uho! Nó rõ ràng là một con gorilla!

“Ise! Hơi thở băng giá của tuyết nữ rất nguy hiểm! Em sẽ hóa thành tượng băng nếu bị bắn trúng!”

“Hội trưởng!? Eh!? Đây thực sự là một tuyết nữ à? Tuyết nữ xuất hiện trong sách và tivi xinh đẹp lắm mà! Còn cái dây ruy-băng trên đầu nó thật là đẹp quá, đẹp đến nỗi làm em muốn giết nó! Mà khoan đã, Hơi thở băng giá là cái gì vậy!? Em chưa nghe thuật ngữ này trong tennis bao giờ!”

“Thực tế khác những gì trong sách nói nhiều đó. Ise, đừng quên điều đó.”

“Khôngggggg! Em không muốn cái thực tế đó chút nào! Em không quan tâm cho dù đây chỉ là một giấc mơ! Em yêu thích những tuyết nữ gợi cảm đó! Một con gorilla với hơi thở băng giá là một con quái vật! Nó nên được đặt tên là “Gorilla băng giá Go-ristie” thì hơn! Về nhà đi! Về cái ngọn núi của mi đi!”

“Christie. Có vẻ như cái tên đó rất quan tâm đến tuyết nữ đấy? Vẻ đẹp đúng là một tội ác mà.”

Abe-senpai vừa nói điều gì đó nguy hiểm! Làm ơn dừng! Tôi không cảm thấy tí thích thú gì với gorilla cả! Đừng nói những điều làm cho con gorilla kia đề ý đến tôi!

Nhưng ngay sau khi con gorilla nhìn kĩ tôi.

“Uhoho”

Nó bắt đầu cười khi nhìn vào tôi...!

SNAP!

Hình như bên trong tôi như có cái gì đó đã vỡ ra!

Chết tiệt! Tôi bắt đầu có nhiệt huyết trong trận đấu này sau khi bị chọc tức ư! Christie! Không! Phải là Go-ristie chứ!

“Ise-san, tớ sẽ cố vũ cho cậu! Đừng để thua Christie-san nhé!”

“Cố gắng lên, Ise-kun, chị đang đợi được thấy sự tuyệt vời của em đấy!”

Asia và Akeno-san đang cố vũ cho tôi! Uoooo! Tôi không thể nào làm cho họ thất vọng được! Tôi cảm thấy có thứ gì đó rất nóng đang tuôn trào trong lòng, có lẽ là vì sự phẫn nộ của tôi đối với con gorilla và sự cố vũ của các cô gái!

“Chết tiệt! Đã đến nước này thì tôi chỉ còn cách cố gắng thôi, tôi có thể làm được!”

“Nói hay lắm Ise! Đúng như kì vọng từ một người đầy tớ của quý!”

Tôi không cảm thấy tự tin về môn tennis lắm, nhưng tôi phải làm! Tôi không thể lùi bước nữa! Tôi không thể cho các cô gái thấy cái phần tệ hại bên trong tôi! Một cách nào đó, sự dâm dăng đã giúp tôi có thêm khí thế.

Nhưng có cái gì đó xuất hiện trong tầm nhìn của tôi.

BOOOOON!

Âm thanh của không khí đang rung chuyển! Go-ristie đang xoay xoay một thứ không thể tưởng tượng được!

“Cái vọt gì mà trông khiếp thế kia!?”

Một cây vợt khổng lồ nằm trong tay của Go-ristie! Trông nó chẳng khác gì một thứ vũ khí!

Tôi sốc đến nỗi mắt tôi như muốn rớt ra một lần nữa nhưng Absenpai lại bình thản trả lời.

“Nó là một cây vợt được làm đặc biệt.”

“Nó là một thứ vũ khí! Nó lớn đến nỗi có thể hạ gục được một con quái vật khổng lồ! Đó không phải là một cây vợt! Eh!? Tôi sẽ bị đập bởi thứ đó ư?”

Nếu bị quét phải bởi thứ đó, có lẽ tôi sẽ bị đập thành tương!

Và giờ, trận đấu tennis được bắt đầu ... Không, phải là trận tử chiến

mới đúng.

Hội trưởng thắng khi tung đồng xu nên chị ấy sẽ quyết định quyền giao hoặc đỡ bóng còn Abe-senpai sẽ được quyền chọn sân.

BOUNCE BOUNCE

Hội trưởng nẩy quả bóng vào mặt đất một vài lần, ném nó lên cao rồi đập thật mạnh vào đó!

Quả bóng mà hội trưởng vừa phát nẩy một bên phần sân của đối phương and Abe-senpai đánh trả! Và giờ trận đấu chính thức bắt đầu!

“Uo! Uwaaah!”

Tôi cố gắng phản ứng với quả bóng, nhưng tôi không thể nào theo kịp các bước di chuyển của hai đấu thủ kì cựu này! Hội trưởng và Abe-senpai có thể tiếp tục trận đấu cho dù cộng sự của họ hiện chẳng làm gì cả.!

....Hmm. Cho dù tôi đã bắt đầu trận đấu với tinh thần phấn chấn, nhưng tôi có thực sự cần phải đứng ở đây không? Nhìn sang phía Go-ristie, cô ấy chẳng di chuyển gì cả và trông cô ấy có vẻ đang rất chán. Nhưng tôi vẫn cảm nhận được một áp lực đáng sợ đến từ phía cô ta.

Cũng chẳng thể làm gì hơn, tôi quyết định ngồi ngấm đôi chân và cái quần buộc túm của Hội trưởng. Aaaah, cái đuôi trắng nõn nà của Hội trưởng! Kịch cỡ đuôi của chị ấy là tuyệt nhất!

“Christie! Quả bóng đang bay về hướng của cô!”

Abe-senpai hét lên. Có vẻ như quả bóng đang bay về phía Go-ristie trong lúc đôi mắt tôi bị cuốn đi bởi đôi chân của Hội trưởng. Con gorilla tuyệt xuất hiện với một cái nhìn sắc bén! Cô ấy trông chẳng giống Tuyết nữ chút nào!

“Uho!”

Bang!

Tiếng nổ mạnh vang vọng khắp sân đấu và âm thanh đó chẳng giống như âm thanh tạo ra từ một chiếc vợt chút nào!

Có một thứ gì đó bay vút qua người tôi với tốc độ kinh hoàng!

..... chậm rãi quay lưng lại ... tôi thấy một cái hố rất lớn được tạo ra ở phía ấy...!

Ooooooooooi!

Sân đấu đã bị phá hủy!

Tôi biết rằng nguyên nhân là từ cú đánh của Go-ristie! Nhưng còn quả bóng? Quả bóng bay đâu mất rồi?

“Ise-kun! Coi chừng! Quả bóng bay lên rất cao sau phát đánh đó!”

Kiba nói thế. Như kì vọng từ một [Mã] Kiba! Sức mạnh thể chất và khả năng quan sát của cậu ấy thật hoàn hảo.

..... Không, không thể nào. Cậu mới nói quả bóng bay lên cao à? Nghiêm túc đây ư!? Cú đánh của Go-ristie không chỉ phá hủy sân đấu mà còn cả quả bóng nữa à!? Mình sẽ bị giết mất! Mình sẽ chết nếu bị đánh trúng bởi thứ đó!

“Trở về rừng đi tên Gorilla chết tiệt!”

Trận đấu được tiếp tục. Tôi cũng trở lại sân đấu và một cách nào đó đánh trả được quả bóng.

“Sai rồi! Nhà của Christie là dãy núi Alps của Nhật!”

“Christie là “hàng Nhật” á!? Ý chị đang nói dãy Alps của Nhật là một quốc gia nước ngoài à?”

Tôi nói điều đó với Abe-senpai trong lúc tiếp tục trận đấu. Tôi đã có thêm tự tin! Mỗi khi tôi cảm thấy như vậy, Go-ristie lại mở miệng lớn ...

BUUUUUUUUN!

Một cơn bão tuyết đang thoát ra từ miệng của Go-ristie! Lạnh! Lạnh quá! Vậy đây là hơi thở băng giá! Cô ta đúng là một con quái vật!

ĐÔNG LẠI

Ah, bàn tay mà tôi dùng để cầm chiếc vợt bị đông cứng!

Bước di chuyển của tôi trở nên nặng nề hơn. Và đối phương thì đang tiếp tục ghi điểm.

“Ohohohoho! Có vẻ như đây sẽ là chiến thắng của chúng ta!”

Abe-senpai bật cười trong khi lấy tay che miệng mình.

Ku.....! Tôi không có cách nào để đánh bại con quái vật Gorilla tuyết này cả. Vậy là tôi sẽ phải trở thành đồ chơi của đội trưởng câu lạc bộ tennis à ... Đó có thể là một điều tốt, nhưng có lẽ Hội trưởng sẽ có ác cảm với tôi về sau ... Gần đây hội trưởng tỏ ra rất khắc khe về những điều này ...

Tôi đang rất vất vả trên sân đấu, và rồi anh chàng hiệp sĩ không đầu lại gần tôi.

“Honda, anh đang làm gì vậy?”

Honda tách bộ áo giáp của mình ra và chỉ vào nó bằng ngón cái.

“Anh đang bảo tôi mặc bộ giáp này vào à?”

Honda đưa ngón cái lên và cho tôi thấy một cử chỉ như thể anh ấy đang nói “Chính xác đấy”.

“Tại sao? Anh biết chúng ta hiện đang là kẻ thù mà?”

Honda lấy ra một tấm bảng và viết thứ gì đó lên nó bằng một cây bút lông.

[Tôi cũng rất tức giận khi tuyết nữ lại là một nữ Người tuyết. Hãy mặc nó vào đi, chúng ta sẽ tổng khởi cô ta!]

—!

Tôi không thể ngừng được thứ đang chảy ra từ mắt tôi, Hondaaaaaa! Phải rồi! Khi được giới thiệu với Harpy và Lamia, chúng ta cũng nghĩ Tuyết nữ cũng sẽ là một cô gái xinh đẹp phải không? Tôi biết cảm giác của anh mà Honda! Một con quái vật như thế không nên được phép tồn tại!

“Honda! Tôi và anh, chúng ta chỉ là một tên mới biết đánh tennis và một linh vật kĩ sĩ không đầu! Nhưng!”

[Phải, chúng ta sẽ có cơ thể giành lấy chiến thắng nếu hợp sức, tôi và cậu]

Honda đã viết về cảm giác của tôi lên trên tấm bảng!

“Chúng ta nhất định sẽ làm được!”

Tôi “mặc” Honda và tiến vào bãi chiến trường một lần nữa! Chết tiệt, trong này nóng thật! Có lẽ bởi vì đang là mùa hè nên nó mới siêu nóng thế này! Nhưng tôi có thể vượt qua điều này bằng tinh thần của

mình.

“Hội trưởng, em vẫn còn cái đầu! Không có gì phải sợ khi “chúng ta” vẫn còn cái đầu!”

“P-phải, em nói đúng...”

Hội trưởng bị đẩy lui lại bởi sức ép mà tôi đang tạo ra.

“Một hiệp sĩ rồng với cái đầu! Đang cháy lên một cách cuồng nhiệt!”

“Đúng như mong đợi từ Ise-senpai! Anh ấy luôn mang đến những điều bất ngờ, như là mặc bộ áo giáp của Dullahan!”

“.... trông rất ngẫu nhiên nhưng đồng thời cũng trông rất quái dị.”

Xenovia và Gasper trở nên nồng nhiệt sau màn xuất hiện của tôi, và Koneko-chan thì đang nghiêng nghiêng cái đầu của mình.

“Hãy dạy cho con Gorilla tuyết đó thấy một Dullahan với cái đầu mạnh như thế nào!”

Vào cái ngày đó, chúng tôi trở thành “một” và vượt qua bãi chiến trường cùng với nhau...

Phần 5

“Chúng tôi thua rồi. Không thể làm khác được. Vậy tớ sẽ đồng ý tham gia vào buổi phỏng vấn của cậu.”

Một cách ngán ngẫm, Abe-senpai đã nói như vậy.

Chúng ta thắng rồi! Sức mạnh khi mang trên mình cơ thể của một Dullahan vượt qua tưởng tượng của chúng tôi, cùng với đó là bao nhiêu cơn giận mà chúng tôi có với con gorilla kia.

“....Honda, không gỡ ra được.”

Tôi không thể cởi bộ giáp ra được. Cánh tay của tôi tự di chuyển và viết thứ gì đó lên trên tấm bảng.

[Xin lỗi cậu. Bởi vì lời nguyện khi cậu mặc tôi vào nên cậu sẽ không thể gỡ bỏ bộ giáp trong một lúc.]

“Thật là điên rồ mà! Anh nghiêm túc đấy ư! Chẳng lẽ anh là một bộ giáp bị nguyện rửa à!? Hãy nói cho tôi biết!”

Tôi hét lên và Abe-senpai nói với tôi.

“Đây có lẽ là một vấn đề đấy. Bởi vì việc chấp thuận trở thành một linh vật, chúng tôi cần có Honda-kun ở câu lạc bộ tennis cho tới khi cái đầu Dullahan được chữa trị.”

“Thế chị nói em phải làm gì bây giờ!”

“Thế thì, chúng ta có thể để Hyoudou-kun làm việc trong tình trạng này. Vậy có được không, Rias-san?”

“Được, tớ không ngại nếu là để giúp cho câu lạc bộ tennis đâu. Trong tình trạng này, Kiyome-san cũng chẳng làm được gì với Ise nên tớ có thể thấy an tâm về điều này.”

Hội trưởng gật đầu trước lời đề nghị của Abe-senpai. Hội trưởng, chị ác quá!

“Uho.....”

Mắt tôi thì rưng rưng còn con gorilla tuyết kia thì đang nhìn chăm chăm vào tôi với đôi mắt rực lửa. Eh.....phản ứng kiểu gì thế ....?

“Có vẻ như trái tim của Christie đã bị Hyoudou-kun trong bộ áo giáp cướp đi trong trận đấu lúc này mất rồi.”

Abe-senpai nói một điều không tưởng! Uooooo! Vô lý quá! Chẳng lẽ ý chí mạnh mẽ trong của chúng tôi đã mang đến chiến thắng cùng với thảm kịch này ư!?

“Uhoho!”

Goristie lại gần tôi với đôi mắt hình trái tim! Tôi đã chạy khi cảm nhận được mối nguy hiểm này! Có vẻ Honda cũng có cảm giác giống tôi nên chúng tôi đã phóng với tốc độ cao!

Nhưng goristie đã chạy theo chúng tôi với một tốc độ kinh hoàng!

Biến đi! Sao người lại nhanh đến thế được chứ, gorila chết tiệtttttttttt!

“Khôngggggggggggggg! Tôi không muốn một con gorilla đồ tôi chút nào hếtttttttt!”

Và như thế, tôi đã trở thành một linh vật cho câu lạc bộ tennis trong một thời gian và làm việc cùng với Go-ristie. Nó cứ như là địa ngục trần gian vậy, cái nhìn của Go-ristie thật khó thở và bên trong Honda cũng nóng nữa! Trong thời gian ấy, Hội trưởng đã hoàn thành bài báo cáo. Thật là tốt.

Nhưng đối với tôi, đây là mùa hè với những trải nghiệm tệ hại nhất trong cuộc đời của tôi .....

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 5 - Azazel, Giáo viên của địa ngục

Phần 1

Chào mọi người.

Trường đã cho nghỉ hè rồi! Tôi có cảm giác đang tận hưởng kì nghỉ dài này.

Tôi cảm thấy thế, nhưng tôi phải hoãn sự sung sướng lại vì cảnh tượng trước mắt tôi.

“Iche, ẵm em đi.”

Cô bé tóc đỏ đòi tôi bồng em ấy.

“Uu, ẵm em...”

Bên cạnh là một cô bé tóc vàng đang khóc.

Những cô bé giống với Hội trưởng và Asia đang trước mặt tôi, còn Hội trưởng và Asia không có ở trong nhà!

Khi tôi mới thức dậy vào sáng này, hai người họ đã đi rồi và thay vào đó tôi đang gặp rắc rối vì ở đâu có hai bé gái...

Nhưng, những cô bé này, tôi biết là điên rồ nhưng họ... Khi tôi đang còn mập mờ về tình huống này thì...

KNOCK KNOCK

Có ai đó đang gõ cửa.

“Ise-kun, Rias, Asian-chan, các cậu biết đã sáng rồi không?”

Người vào phòng tôi là Akeno-san.

“Ara-ara...Nhiều trẻ con quá.”

Đó là phản ứng của Akeno-san khi thấy cảnh đó.

“U-Umm, Akeno-san, em thật sự không hiểu...”

Tôi đang bị nhéo má và đầu vùi vào bởi hai đứa bé. Akeno-san để tay lên má và suy nghĩ trong một lúc, và sau đó chị ấy nói với nụ cười.

“Tuy là kì nghỉ hè, nhưng hãy gọi các thành viên đến nhà em đi.”

Như thế, một cuộc họp khẩn cấp của Câu lạc bộ Nghiên cứu Huyền bí.

Phần 2

Với một cuộc gọi của Hội phó Akeno-san, các thành viên đã tập hợp tại phòng khách nhà tôi.

Mọi người đều có biểu hiện kỳ dị khi thấy hai đứa bé. Đứa bé giống Asia đang nấp sau lưng tôi, còn bé gái giống Hội trưởng thì đang trên đùi tôi. Có vẻ những cái nhóc rất gần gũi với tôi.

“Nhưng, họ trông rất giống Hội trưởng và Asia.”

Xenovia nhìn vào hai bé gái khi chúng đang kéo tóc cô.

“Hơn nữa, mình nghĩ họ là Hội trưởng và Asia-chan.”

Kiba nói.

“Cậu nghiêm túc thật đấy à Kiba? Vậy hai đứa bé là Hội trưởng và Asia thật à?”

“Vâng.”

Kiba gật đầu xác nhận.

Tôi đang có những cảm xúc mơ hồ bây giờ. Dù nhìn kiểu gì đi nữa thì họ vẫn là Hội trưởng và Asia. Nhưng sao họ lại biến thành trẻ con như vậy? Tôi không biết nhưng tôi nghĩ họ cũng mất đi ký ức. Tuy nhiên, tôi không nghĩ họ mất hoàn toàn ký ức vì họ gọi tôi là “Iche”...

“...Em nghĩ có một ma thuật nào đó biến họ thành trẻ con.”

Koneko-chan thì thầm như thể nhớ ra điều gì đó.

“Đúng vậy, vì Quỷ có thể thay đổi ngoại hình tùy vào ma lực của họ.”

Akeno-san trả lời tôi khi đang rót trà. Chị ấy tiếp tục rót trà và cho tôi biết nhiều hơn.

“Em có biết rằng người ta lưu truyền trong truyền thuyết rằng Quý xuất hiện trong hình dáng của một quý bà hoặc đứa trẻ nhỏ không? Đó hoàn toàn là sự thật, và quý có thể thay đổi ngoại hình theo ý thích khi họ đạt đến một độ tuổi nào đó. Thật bình khi một người đàn bà đứng tuổi có ngoại hình trẻ trung trong thế giới quý. Thay vào đó, phần lớn đàn ông thường có vẻ ngoài đúng với tuổi mình.”

Em hiểu, em hiểu mà. Vậy là họ có thể thay đổi ngoại hình theo ý muốn tùy vào cách họ sử dụng ma lực.

Vậy là Hội trưởng và Asia sử dụng ma lực để biến thành trẻ con... và họ đang cố làm điều gì vậy nhỉ?

“Dù thế, kể cả trong trường hợp đó họ cũng không thể mất đi trí nhớ được...”

Akeno-san đặt tay lên trán trong trogn vẻ phiền muộn.

“Đó là ảnh hưởng ngược của kĩ thuật.”

“Ảnh hưởng ngược?”

Sensei gật đầu trước câu hỏi của tôi.

“Đúng vậy, khi một người có nhiều ma lực sử dụng một ma thuật mà họ không thông thạo, đôi khi họ sẽ mắc phải một sai lầm lớn. Nên, ma thuật đó dội ngược lại họ.”

“Vậy alf Hội trưởng thất bại khi sử dụng ma thuật đó? Có vẻ họ cũng mất luôn trí nhớ.”

“Nó có vẻ là thế. Vì tác dụng ngược của ma thuật, trí nhớ của họ tạm thời bị khóa khi biến thành trẻ con. Nhưng một con quý như Rias mà mắc sai lầm thì... Em ấy chắc chắn mong muốn rất mạnh mẽ đến thấy gì đó khi kích hoạt ma thuật. Dù gì đi nữa, để hồi phục lại như cũ, chúng ta hoặc phải chờ đợi hoặc có một một ai đó có năng lực hóa giải bùa chú.”

Vì ma thuật của Hội trưởng thất bại à...Thật không đây, điều gì đã xảy ra vậy?

Kể cả khi tôi nhìn vào Hội trưởng mini đang ngồi trên đùi mình, chị ấy chỉ kéo tóc đầy hoài nghi.

“Iche, mặt anh lạ thật đấy.”

Nhưng, chị ấy thật sự rất dễ thương! Đây chính là chị ấy khi còn là

một đứa trẻ à? Bảo sao anh trai chị ấy lại không thương chị ấy cho được!

“Uu, Asia cũng muốn ngồi...”

Từ sau lưng tôi, Asia mini mít ướn nói khi nhìn Hội trưởng mini ngồi trên đùi tôi với ánh mắt đổ ky. Aaaaah, thậm chí em ấy cũng dễ thương nữa! Cậu ấy ngây thơ đến mức muốn bảo vệ cậu ấy dâng lên rất cao! Thật lạ mà. Tôi không có cuồng loli mà...

Liệu đây có thể là tình cảm của cha dành cho con gái không? Hay là tình cảm cậu anh trai đối với em gái mình? Dù sao đi nữa, Hội trưởng mini và Asia mini là những bé gái có nhiều tác động hơn tôi có thể tưởng tượng!

“H-Hội trưởng và Asia-senpai... họ thật dễ thương...”

Gaspar nói lí nhí.

“Đúng vậy, Gaspar. Hãy cố làm các em ấy cười đi.”

Tôi nói những điều mà một đàn anh luôn nói. Gaspar thất sốc nhưng vẫn gật đầu chăm rãi.

Sau đó, em ấy lục bên trong túi và...lấy ra một cái túi giấy.....Tôi thấy có cái mùi không xong rồi.

ZUN!

Gaspar dùng ngón trỏ và ngón giữa đục lỗ trên túi giấy...

PUT!

Và sau đó đội nó vào đầu! Tôi biết mà!

“Nhìn này, Hội trưởng, Asia-senpai. Đây là túi giấy~. Các em sẽ tăng dung khí lên hàng trăm lần nếu đội nó.”

Hai con mắt đỏ ngầu xuất hiện trên túi giấy và nhìn thẳng vào hai bé gái.

“...Fue.”

“...Iya.”

Hội trưởng mini và Asia mini bám lấy tôi, và họ đang run lên! Đúng như tôi nghĩ! Họ đang sợ! ‘Gaspar túi giấy’ thì không được rồi!

Nhân tiện, ‘Gasper túi giấy’ là một dạng tăng năng lực mà tôi đưa ra cho tên ma cà rồng hikikomori, người mắc chứng sợ người khác. Bằng cách đội túi giấy, cậu trở nên mạnh mẽ hơn nên có thể đứng trước người khác!

Nhưng về ngoài của cậu ấy sẽ trở nên biến thái, và cậu ấy trở thành con quái vật làm mọi người sợ hãi! Phần giải thích của tôi kết thúc!

“Nàyyyyyyyyyyyyyy! Cậu! Gasperrrrrrrrrrrrrrr!”

Tôi lột cái túi giấy biến thái đó ra! Tất nhiên rồi! Cậu đang làm cái đêch gì vậy!?

“A-A-Anh đang làm cái gì vậy....!?”

Gasper phản kháng như thể cậu ấy không hiểu.

“Nó không phải vấn đề là ‘Anh đang làm gì’! Em đang cố làm gì khi đến gần Hội trưởng và Asia trong dạng túi giấy vậy hả!? Họ sẽ hoảng sợ đó! Họ thật sự sợ đó!”

“K-Kông phải đâu... Em chỉ muốn nói với họ rằng đeo túi giấy sẽ giúp họ tăng can đảm làm nhiều thôi.”

“Không đâu! Từ cách nhiều câu người khác, em trong như một tên biến thái đang có đến gần các cô gái nhỏ! Chết tiệt thật! Anh thật ngốc khi kêu em làm vậy!”

“...Uu, nó thật đáng sợ.”

“Em không sợ! Rias không bao giờ khóc ầu!”

Asia đang run rẩy Và Hội trưởng thì mạnh mẽ, trong khi bám lấy tôi. Họ chắc chắn dễ thương mà!

“Oh, ổn rồi. Bây giờ ổn rồi, vì anh đã hạ gục Gasper rồi~”

Tôi vỗ đầu họ nhẹ nhàng.

“Uu, Senpai thật tồi tệ. Em sẽ chui vào trong đây!”

“Ma cà rồng thùng các tông” là trạng thái bất động của Gasper. Khi chàng trai cross-dressing với trái tim thuần khiết, người mắc chứng sợ người khác, có việc gì đó xảy ra với cậu ta, cậu ta sẽ trốn vào trong thùng các tông, và cậu ta tự giam mình vào trong thế giới riêng của cậu ấy! Mọi người đừng học theo nhé! Các bạn sẽ bị trục xuất đó!

“Tuy nhiên, Hội trưởng và Asia-chan thật dễ thương. Có lẽ sẽ ổn nếu Ise-kun và chị nuôi nấng họ như thế.”

Akeno-san nói với sự thích thú.

“Em và Akeno-san?”

“Đúng đấy. Ise-kun sẽ là cha và chị sẽ là mẹ của họ. Điều đó sẽ làm chúng ta thành vợ chồng.”

“Vợ chồng!?”

Nghe thấy những lời ấy, tôi bắt đầu tưởng tượng ra khung cảnh ấy.

[Anh về rồi.]

Tôi vừa đi làm về'

[Ara-ara, mình anh trở về.]

Người xuất hiện trước cửa là Akeno-san đang mang tạp về.

[Papa! Mừng ba trở về!]

[Papa, chơi với con đi!]

Những người chào tôi tiếp là Hội trưởng mini và Asia mini.

[Này, hai con. Papa đang rất mệt sau khi làm việc về, nên các con không được nhõng nhẽo như vậy, được không?]

[Không~! Con sẽ chơi với Papa!]

[Asia sẽ chờ như một cô gái ngoan ngoãn!]

[Akeno à, việc đó ổn mà. Bây giờ, con gái của ba, hãy lại đây nào. Hahahaha.]

[Mou, anh chiều hai con quá đấy.]

...Tuyệt vời. Nó thật sự tuyệt vời. Tôi sẽ mê tình huống đó mất. Cuộc sống như thế thật tuyệt!

“...Ise-senpai, anh đang chảy dãi khi đang có ánh mắt phóng đảng... Có vẻ như anh đã đi vào thế giới của riêng mình rồi.”

“Hahaha, cậu ấy chắc đang trải nghiệm cuộc sống ấy tổng đầu rồi. Thi thoảng Ise-kun lại rời khỏi thế giới thực.”

Koneko-chan và Kiba bàn tán như thế. Ah, kể cả khi nó chỉ là tạm thời, tôi đã tưởng tượng một cuộc sống tuyệt vời.

Trogn khi đang làm việc gì đó như thế, Azazel-sensei đứng dậy và nói.

“Well, tôi sẽ tìm cách để hóa giải. Và các em cũng tìm cách đi. Các em sẽ gặp rắc rối nếu cứ như thế này đúng không? Hãy gọi những người khác khi tìm ra điều gì đó, nên chúng ta tạm thời giải tán.”

[RỒ]

Mọi thành viên câu lạc ra về sau câu trả lời của tôi với Sensei.

Aa? Chúng ta tạm giải tán à? Vậy là chúng ta chưa có giải pháp nào à?

“Chị sẽ bắt đầu bằng việc kiểm tra dấu vết ma lực của Rias. Chị sẽ kiểm tra phòng của Ise-kun, nơi ma pháp được kích hoạt.”

Akeno-san đi tới phòng tôi sau khi nói vậy.

“Vậy, Koneko-san và em sẽ kiểm tra các nơi khác.”

“Vâng.”

Kiba và Koneko-chan cũng rời khỏi phòng!

“Fumu. Tôi không hiểu gì về ma lực. Nên, tôi sẽ huấn luyện Gasper. Đây, ma cà rồng. Hãy ra ngoài thùng các tông. Nếu không, tôi sẽ cắt cậu.”

“Hiiiiiiiiiiii! Xenovia-senpai đang chọc ghẹo em!”

Xenovia rời đi trông khi mang theo thùng các tông la hét.

“Vậy, tôi sẽ để hai đứa đó lại cho cậu, Ise.”

Sensei cũng đi luôn! Tôi bị bỏ lại trong phòng với hai đứa bé gái.

“.... Vậy mình sẽ là vú em hử.”

“Iche, chơi với em đi.”

“...Ấm em đi.”

Tôi ấm cả hai đứa và trở nên lạc lối ở tình huống này.

Phần 3

“Mèo.”

“Dễ thương quá.”

“Vâng, nó rất dễ thương.”

Tôi đang ở ngoài đường trong khi nắm tay hai nhóc. Các em ấy thích thú với bất cứ thứ gì xuất hiện trước mắt và kéo tôi đi khắp nơi.

Hai nhóc đã năn nỉ tôi khi chúng nói “Em muốn đi ra ngoài!”, và như thế chúng tôi ra ngoài.....Vậy sau cũng thì hai em ấy muốn làm gì chứ.....?

Bây giờ, chúng tôi đang trong cửa hàng tiện lợi trong khu. Có vẻ như chúng sẽ hài lòng nếu tôi mua kem cho chúng.

Nhưng, một Hội trưởng rất quý phái thường ngày bây giờ thì cũng là một bé gái nhỏ. Thậm chí Asia trầm lặng giờ cũng trở nên hờ hững

và không vâng lời.

Nhưng họ rất dễ thương nên nó ổn thôi! .....Nhưng tôi nghĩ nuôi dạy trẻ sẽ là một công việc khó khăn.

“Ah! Đó là Ise!”

Tôi nghe một giọng nói quen thuộc từ hướng khác. Khi tôi quay đầu lại, tôi gặp Matsuda và Motohama.

Đang là kỳ nghỉ hè, nên họ đến nhà tôi vào buổi trưa ư? Nhưng tôi chắc chắn rằng mình đã gặp phải những tên phiền nhiễu...

“Mày đang làm gì...~Khoan đã, trẻ con à?”

“Này này, con ai vậy!?”

Hai người bị sốc khi thấy Hội trưởng và Asia. Đấy, rõ ràng thế mà.

“Đ-Đừng nói tôi là con của Ise đó!?”

“Từ màu tóc, bọn nhóc là con Rias-senpai và Asia-chan à...?”

Chúng nó bắt đầu gia cát dự! Và chúng nó đi đến suy luận hai nhóc là con của tôi!

“Không thể nào tao có con được!”

Tôi không muốn có con trong khi tôi thậm chí còn chưa được tham gia quá trình sản xuất em bé! Tôi muốn nói thế nhưng tôi không nói. Vì tôi đang sống với những người đẹp, nên tôi muốn giữ hình tượng mình là nỗi ghen tỵ của bọn nó!

Tôi cố bào chữa, nhưng họ vẫn tiếp tục với suy luận của mình.

“Từ vẻ ngoài thì mấy nhóc cũng đã 3 hoặc 4 tuổi... Năm nay Ise 17 phải không?... Chỉ có thể là vậy thôi?”

“Thật sự vậy à!? N-Nó hành động như thể một thằng trai tân, và mày đừng nói với tao là nó cười sau lưng bọn mình...?”

Matsuda và Motohama nhìn tôi với vẻ mặt mà tôi không thể nào tả bằng lời được.

“Đơ-Đơ! đã! T-Tụi bây, tụi mày đang suy tính cái gì vậy!? Tụi mày đang tưởng tượng ra cái gì vậy!?”

“Họp khẩn! Là tôi đây! [Trường hợp D] đã xảy ra! Nó là [Trường hợp D]!”

Matsuda đã gọi hết nơi này đến nơi khác! M-Mày gọi chỗ nào vậy? [Trường hợp D] là gì!?

FLASH!

Motohama chụp ảnh của Hội trưởng mini và Asia mini! Nàyyyyyy! Mà đang chụp gì vậy!?

“Matsuda! Chúng ta đã có bằng chứng! Bây giờ, hãy đến [Ủy ban tiêu diệt Ise]!”

“Chết con mẹ mày nhé! Ise. Hãy tự chuẩn bị khi cuộc họp kết thúc đi! Chúng tao cầu mong cho sự bất hạnh của mày!”

Hai thằng bạn học tôi rời đi thật sự nhanh chóng! Tôi cố gọi họ lại!

“Này! Ủy ban tiêu diệt và cầu mong cho sự bất hạnh của tao nghĩa là gì!? Chờ đã! Chúng mày bỏ đi đâu khi bỏ bạn thân của mình ở đây vậy!?”

[CHẾT!]

Những gì tôi nghe được từ đằng xa là một từ vô cùng nhẫn tâm.

Phần 4

...Tôi nghĩ mình đang hơi mệt. Trong phong khác tôi đã mệt muốn chết sau khi trở về từ cửa hàng tiện lợi.

“Nó lạnh.”

“Yummy.”

Hội trưởng mini và Asia-mini đang ăn kem một cách ngon lành. Nhưng, có một vấn đề. Tôi sợ rằng sau kỳ nghỉ hè này sẽ có một lời đồn kỳ quặc về tôi lan ra trong lớp!

Tôi đang buồn và Azazel-sensei xuất hiện trước mắt tôi.

“Tôi đã tìm ra cách hoá giải nó.”

Sensei ăn mặt như một nhà thám hiểm. Ông ấy đưa tôi một thanh kiếm kiểu Tây và một cái khiên thép. Hả? Đây là gì vậy?

“Chúng tôi sẽ thu thập những thành phần với năng lượng bóng tối trong chúng. Đó là loại thuốc có thể hoá giải phép khi trộn các thành phần lại. Thế đó, Ise, hãy lên đường nào!”

“Hả? Đi? Đi đâu?”

Tôi vô cùng bất ngờ, và Kiba đến và giải thích.

“Chúng mình đã tìm ra cách biến Hội trưởng và Asia-san trở lại bình thường. Đầu tiên, chúng mình đã tìm ra ma thuật chú được sử dụng từ dấu vết của ma lực trong phòng cậu, và hiện tại chúng mình cũng tìm ra cách hoá giải là đọc ngược câu thần chú. Điều đó được đề cập trong một tài liệu mà Sensei mang đến, sẽ ổn thôi nếu Aken-san hoặc mình hiện diện. Nó chỉ quan trọng là thời gian thôi.”

Hmm, tôi hiểu rồi. Vậy là bùa chú được sử dụng bởi Hội trưởng có thể hoá giải được hử.

Sensei còn giải thích thêm.

“Một cách là đủ, nhưng chúng tôi quyết định làm thuốc hoá giải bùa chú luôn. Vì những thành phần chúng tôi cần, nên cậu và tôi sẽ đi thu thập nó.”

“Ông nói là thu thập nguyên liệu nhưng chúng ta phải đi đâu?”

“Nhiều nơi. Akeno, em cũng phải đi. Nếu e và tôi cũng đi, chúng ta có thể hỗ trợ Ise.”

Akeno-san có vẻ không hài lòng khi bị gọi bởi Sensei. Akeno-san có vẻ không hoà hợp với Sensei cho lắm.

“...Tôi thấy không hài lòng khi bị gọi bởi ông, nhưng vì Hội trưởng, Asia-chan, và Ise-kun. Tôi sẽ đi với ông.”

Akeno xác nhận khi khoanh tay trước ngực. Oh, khuỷu tay của chị ấy đang chạm và ngực mình kìa!

“Sensei, còn tôi thì sao?”

Xenovia hỏi trong khi đang kéo lê Gasper. Gasper... Vậy là cậu đang được huấn luyện bởi cố ấy hử.

“Em huấn luyện Gasper.”

“Rõ. Bây giờ đi nào, Gasper. Tiếp theo chúng ta sẽ luyện cách tránh các đợt sóng từ thánh kiếm Durandal.”

“Hiiiiii! Em sẽ thật sự là một con ma cà rồng bị săn đuổi lần này!”

Xenovia rời đi trong khi kéo lê Gasper, người có bộ mặt trắng bệch. Xenovia, cậu có vẻ thích nó nhỉ. Gasper, hãy mạnh mẽ lên.

“Iche, chúng ta sẽ đi đâu vậy?”

“...Đừng bỏ chúng em ở lại.”

Hội trưởng và Asia kéo ống quần tôi. Hmm, tôi nên làm gì đây...

“Well, chúng ta sẽ mang họ theo. Tôi cũng sẽ đi theo, nên chúng ta sẽ không rơi vào nhiều tình huống nguy hiểm.”

Tất nhiên, có vị Lãnh đạo bất bại đây sẽ đảm bảo sự an toàn cho chúng tôi...

Như vậy đấy, chúng tôi bắt đầu thu thập nguyên liệu bằng cách sử dụng phương thức di chuyển của thiên thần sa ngã cho những quãng đường xa.

Nó đã bắt đầu, nhưng...

“GAAAAAAAAAAAO!”

Một tiếng gầm nguy hiểm hướng về phía tôi!

Ở sâu trong núi ở nước nào đó, tôi đang cầm kiếm và khiên, và đứng trước một đồng quái vật!

Kẻ thù được gọi là Minotaur và là một quái nhân đầu bò! Nó cao khoảng 4 đến 5m và rất lớn! Tay và ngực của nó rất lớn! Nó có đầu bò nhưng nó cũng có răng nanh nữa! Nó không phải là động vật ăn cỏ nữa rồi! Nó chắc chắn là một con bò ăn thịt!

Tôi là người duy nhất trong tình huống nguy hiểm!

SWING!

Tiếng động rung lên trong không khí! Rìu chiến của Minotaur còn lớn hơn cả tôi! Và nó vừa bổ xuống tôi! Tôi sẽ bị giết! Tôi sẽ bị trúng đòn, nó sẽ xé đôi người tôi ra chỉ với một cú bổ!

Đó là nguyên liệu đầu tiên. Có vẻ như là gan của Minotaur! Nhưng có vẻ gan tôi mới là thứ bị săn đuổi đây này!

“Này, Ise, tránh mau!”

Sensei nói trong khi đang chuẩn bị một nồi lẩu!

“Sensei! Em sẽ bị giết mất! Không có cửa nào mà em có thể hạ nó được!”

Tôi kêu la giúp đỡ! Dĩ nhiên rồi! Không thể nào mà tôi có thể đánh bại con bò quái vật đó chỉ với thanh kiếm như thế nàyyyyyyyyyyy!

“Cậu đang nói gì thế? Hãy cho thấy tình yêu của cậu với Rias và Asia~. Tôi sẽ chỉ xem cậu với đôi mắt ấm áp từ đây thôi.”

Quý ngài Lãnh đạo nói thế khi đang kiểm tra dashi cho nồi lẩu! Ông đang làm cái đêch gì vậy! Thậm chí ông ấy còn lấy bàn và lò ra nữa!

“Azazel-sensei, tôi cắt nguyên liệu xong rồi.”

“Oh, cảm ơn nhé Akeno. Bây giờ chúng ta phải đợi tên gốc ấy đánh bại con bò. Sẽ ổn thôi nếu cậu ta lấy được gan của nó. Sau đó hãy ăn các phần khác.”

“Tôi chưa từng ăn thịt Minotaur bây giờ cả.”

“Minotaur quanh đây có vị rất tuyệt. Một khi đã ăn rồi, em sẽ nghiện nói thôi. Thậm chí tôi còn nghĩ nó ngon bằng với thịt bò Matsusaka. Đây, Rias và Asia, đĩa cầu các em đây.”

“Thịt!”

“Bò-san.”

“OOOOOOOO! Tại sao mấy người lại có một cảnh đầy tính gia đình như thế trong khi tôi đang ở ranh giới sống chết ngay bên cạnh nư thế này chứ!? Tôi sẽ bị giết bởi cái gọi là bò Matsusaka này!”

Tôi đang bị đặt vào tình huống ngàn cân treo sợi tóc trong khi đang né tránh các đoàn tấn công của con Minotaur!

“Rias, Asia, anh hàng thịt sẽ mang thịt đến sớm thôi. Chúc cậu may mắn~”

“Sensei! Cái người được gọi là anh hàng thịt sắp bị giết rồi đấy! Tôi sẽ bị giết bởi con bò này mất! Con bò này mạnh lắm! Tôi sẽ bị giết trước khi chuyển thịt mất!”

Uwa! Cây rìu chiến bồ xuống làm xuất hiện cái lỗ lớn trên mặt đất! Tôi thậm chí còn không thể dừng một đòn tấn công nào!

“Giúp tôi một chút thôi! Ông là “Lãnh đạo thiên thần sa ngã” mà, điều như thế không làm cho ông giống trùm cuối của phim hay thứ gì như thế sao!?”

“Vâng, tôi mạnh. Nếu đây là game RPG, tôi sẽ là con trùm ẩn xuất hiện sau khi cậu phá đảo. Và người giống như thế là đồng minh của cậu, nên cậu phải thấy may mắn đi.”

“Làm ơn hãy giúp tôi đi! Tôi sẽ bị giết nếu phải tự mình đấu với nó đó!”

“Nó thật chán~. Nếu tôi bắn chùm năng ánh sáng từ tay tôi và đánh bại quái vật, thì quái vật sẽ bị tiêu diệt trong một vài dòng trong truyện thôi, cậu biết không?”

Azazel phóng tia sáng từ tay ông ấy.

Con bò nghèo.

Nhận được đòn.

“Nhìn xem, nó kết thúc trong một vài dòng thôi. Thật chán.”

“Nó Ồn nder chán mà! Ngài Lãnh đạo, người mạnh gấp trăm ngàn lần so với tôi! Hãy có lòng khoan dungggggggggg!”

Trong khi nói chuyện như thế, tôi có thể nghe tiếng ầm ầm từ đằng xa!

Khi tôi nhìn... một nhóm Minotaur đang tiến về hướng này!

Gyaaaaaaaaaaaaa!

Nhóm bò Matsusaka đang đến đây! Có phải chúng đến để giúp đồng loại mình khi nhận ra nó đang chiến đấu không!? Tôi chắc chắn sẽ bị giết lần này! Tôi sẽ bị ăn bởi những con bò!

“Ara-ara, bọn nó đã kéo cả một đàn đến.”

Akeno-san có một vẻ mặt lo lắng! Bên cạnh chị ấy, Sensei ra vẻ khó chịu.

“Chi, thật ồn ào.”

Ông ấy chỉ ngón tay về phía đàn bò...

PI!

Một tia sáng đến từ ngón tay ông ấy và...

DOOOOOOOOOOOOON!

Trong khi tạo ra một vụ nổ cực lớn, đàn Minotaur và các thứ xung quanh bị thổi bay đi!

Nó thật là điên rồ! Nó chắc chắn là đòn tấn công từ trùm cuối!

“Hmph. Gánh nặng đã không còn rồi, Ise. Chiến đấu thực lòng đi nào.”

Sensei đưa ngón cái lên! Không phải là nó! Đó không phải là ý của tôi! Có nhiều bò ở đây, ông có thể lấy bao nhiêu gan ông muốn! Ông ấy biến tất cả chúng thành tro! Ông ấy thật sự kết thúc chúng trong vài dòng!

“Luồng sáng đấy, cậu có thể bắn ra ít nhất một cú như vậy không!? Trận chiến sẽ kết thúc với nó. À, trong đàn bò bây giờ có nhiều con to hơn con mà tôi đang chiến nữa!?”

“Chỉ đấu thôi mà. Trùm cuối-sensei!!”

Tôi có thể may mắn hoặc bất hạnh. Bây giờ, đàn bò bị sợ hãi bởi đoàn tấn công ban này! Tôi biết cảm giác của bạn! Sợ phải không!? Chắc chắn sẽ đáng sợ nếu một người như thế là kẻ thù của bạn!

Nhưng tôi giữ sự đồng tình trong lòng và đánh đàn bò trong khi nghĩ đây là cơ hội của mình.

Phần 5

Bằng cách này hay cách khác, tôi đã lấy được gan của Minotaur và chúng tôi đến một quốc gia khác.

Trước mắt chúng tôi là Akeno-san đang mặc đồ mỏng!

“Nó ổn không?”

Một cơ thể quyến rũ đang kích thích tôi! Aaah, như tôi nghĩ mà, vếu của Akeno-san to thật! Cặp đùi trắng phau của chị ấy lộ ra ở khe áo! Cặp chân xinh đẹp của chị ấy thật tuyệt vời!

“Vâng, kỳ lân thuần cưỡi mở với những trinh nữ thuần khiết.”

Như Sensei nói, lần này chúng tôi đến lấy sừng kỳ lân. Chúng tôi đang ở trong rừng, trước mặt là một cái hồ tuyệt đẹp. Có vẻ như kỳ

lân xuất hiện trước những cô gái thuần khiết không vẩn đục.

Vì thế nên Akeno-san được chọn cho vai trò này, chúng tôi đang núp trong bóng tối, giấu đi hơi thở của mình trong khi chờ con kỳ lân tới. Có vẻ như là đồ mông là thứ kìm nén quý lực. Nó được chuẩn bị bởi Azazel-sensei vì ông ấy nghĩ kỳ lân sẽ không đến gần nữ quý. Akeno-san đứng trước hồ, chúng tôi quan sát chị ấy từ trong tối. Hội trưởng và Asia đang ngồi im lặng trên đùi tôi. Vâng, họ là những cô gái ngoan.

Sensei thì thầm.

“Hmm, có lẽ sẽ là nếu điều này được nói ra từ tôi, nhưng tôi nghĩ Akeno có thân hình khá là khiêu gợi.”

Sensei nói thế khi quan sát Akeno-san một cách nghiêm túc. Không phải là cái nhìn dâm dăng, nó là ánh nhìn đầy tình cảm gia đình, như thể ông ấy đang vui về sự phát triển của con gái hay em gái vậy.

“Tôi đồng ý. Sao chị ấy lại có thân thể quyến rũ như vậy được nhỉ?”

“Akeno cũng mang trong mình dòng máu thiên thần sa ngã mà. Có rất nhiều nữ thiên thần sa ngã quyến rũ.”

“Ông nói thật không đấy?”

Chắc chắn là nữ thiên thần sa ngã trước kia cũng có cơ thể khiêu gợi.

“Đúng thế, đó là trong những thứ quyến rũ đàn ông từ loài khác. Thân thể của họ trở thành thứ được thèm khát bởi đàn ông. Nhưng, thậm chí so sánh với họ, Akeno-san thật hiếm có. Cậu, nếu cậu có thể có được con bé, hãy chiếm lấy.”

“À-À, nếu tôi được thì tôi chắc chắn sẽ...”

“Đúng đấy. Kể cả nếu tôi thích, tôi cũng phải có nghĩa vụ trông chừng con bé. Tôi thấy tin tưởng khi cậu nói thế.”

Sensei bắt đầu gật đầu một mình. Chuyện gì đang diễn...

“? H-Haa, vậy hả...”

“Iche, anh có khuôn mặt biến thái~”

“Biến thái~”

Má tôi đang bị nhéo bởi hai cô bé. Có vẻ như họ đang nổi điên. Có

chuyện gì xảy ra với hai đứa bé...

“Uu, đừng nhéo mà.”

“Có vẻ như cậu có nhiều khó khăn nhỉ. –Oh, nó xuất hiện rồi.”

Khi tôi nhìn, một con ngựa trắng xuất hiện gần hồ! Nó thật sự có một cái sừng trên đầu.

“Từ thời xa xưa, sừng kỳ lân là một thứ thuốc rất quý giá để chữa mọi chứng bệnh. Nó cũng có công dụng hoá giải bùa phép. Đó là vì sao chúng ta lấy nó.”

“Nó ổn không? Nó có độc hại không?”

“Không vấn đề gì đâu, vì chúng ta sẽ thoa thuốc lên nó, nên nó sẽ độc hại thôi.”

Ah, kể cả dịch vụ “hậu mãi” cũng được chuẩn bị luôn rồi.

Con kỳ lân đến gần Akeno-san. Khoảng khắc tay Akeno-san chạm nó...

“Ha!”

Akeno-san dùng karate chặt vào cổ con kỳ lân! Vì con kỳ lân đã lơ là nên nó ngã liền xuống đất.

Sai khi xác nhận, chúng tôi rời khỏi bóng tối.

Tao xin lỗi mày kỳ lân ạ.

Kể cả khi nhìn như thế, Akeno-san vẫn là quỷ.

Đầu tiên là bò, bây giờ là ngựa. Có lẽ lần sau mục tiêu sẽ là lợn.

Lần đó, tôi thật...ngu xuẩn.

Phần 6

Thành phần chúng tôi đến lấy... là thứ tồi tệ nhất.

GOBAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Ngay trước mắt tôi, một con quái vật cao hơn 15 mét đang gầm lên.
Con quái vật màu đỏ với hai cánh đang rộng...Một con rồng!

“Đó là một con Hoả Long. Con rồng này là hiện thân của lửa. Vây sau lưng nó là nguyên liệu cuối cùng chúng ta đang tìm kiếm.”

Sensei giải thích, vô cùng bình tĩnh!

Không thể nào! Không thể nào được! Bất kể nhìn nó bằng cách nào, nó cũng là một con quái vật! Uwaaaaaaaah! Một con rồng trưởng thành to như vậy à!? Tôi đã thấy một con rồng con trước đó rồi! Người hầu của Asia là một con rồng con. Nó nhỏ đến nỗi bạn có thể mang nó. Và con này là một thứ bạn không thể mang theo đâu!

Một thanh kiếm như thế này chỉ như là tắm rửa răng đối với nó thôi!

“...S-Sensei...Nó có hơi...”

“Con rồng đang trú ngụ trong cậu còn mạnh hơn con rồng này nhiều. Hãy cho tôi thấy cậu có thể làm gì đi.”

Trong tôi, tôi có một con rồng huyền thoại... Sức mạnh của Sekiryuutei đang trú ngụ trong tôi. Nó hoàn toàn là sự thật! Nhưng tôi không thể hoàn toàn sử dụng nó, và chiến đấu với tên này là một điều bất khả thi!

GOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!

Con rồng phun ra một đồng lửa từ cái miệng khổng lồ của nó!

“Uwaaaaaaaah!”

Tôi chỉ có thể vừa chạy vòng quanh vừa khóc thối! Tôi sẽ bị cháy ra tro nếu chỉ lãnh một đòn thôi!

Nó chắc nóng lắm! Thật sự nóng đó! Hơn nữa, tại sao tôi lại có những trải nghiệm gần chết như thế này nhỉ!?

“Này, Sensei! Nếu tôi nghĩ đúng, ông và Akeno-san đến để giúp tôi đúng không!?”

Tôi chắc chắn là ông ta đã nói điều đó trước khi chúng tôi đi những nơi này! Nhưng cho đến bây giờ, tôi chưa nhận được sự giúp đỡ nào cả!

“Trước đó, cậu đã thấy vẻ ngoài quyến rũ của Akeno đúng không?”

“Đúng!”

Đương nhiên rồi, tôi đã lưu nó vào não rồi!

“Với điều đó, công việc của chúng tôi đã xong rồi.”

“Thật không đấyyyyyyyyyyyyyyyyyy!?”

Mất tôi như muốn lòi ra ngoài vì điều vừa được nghe! Thật luôn đó hả!? Vậy à?! Tôi đã hạnh phúc, và nó chắc chắn rất tuyệt! Nhưng!

“Sensei, nghĩ thế nào thì nó cũng thật độc ác.”

Akeno-san cãi lại! Aaah, đúng như mong đợi từ Akeno-san! Chị ấy thật tốt bụng!

“Ai quan tâm chứ. Em cũng muốn thấy sự ngày của Ise đúng không?”

“.....Đó chắc chắn là đúng, nhưng...”

Huh? Akeno-san bị thuyết phục bởi điều đó à!?

Tôi đang tránh lửa và những cái quật đuôi trong khi bị sốc bởi điều đó! Thậm chí để tránh tôi cũng cần phải có thể lực! Chết tiệt thật, tôi đang hụt hơi!

“Sensei, Tôi sẽ bị giết mất! Thể lực của tôi đang cạn dầnnnnnnnnnnn!”

Có vẻ như lời nài nỉ mãnh liệt đó đã chạm đến ông ta, nên Sensei nói “Được rồi” trong khi quay đầu sang một bên!

“Nó không thể giúp được đâu! Ra nàooooo!”

Azazel-sensei búng tay, và một vong ma thuật khổng lồ xuất hiện trên mặt đất. Thứ gì đó xuất hiện từ nó trong khi phát ra tia điện đen!

“Cái đếch gì vậyyyyyyyyy!”

Thứ xuất hiện từ vòng ma thuật là một con robot cũng cỡ với con rồng!

Chờ đã, một con robot!? Cách nhìn đời của tôi đã thay đổi!

“Nó đến từ đâu vậy!? Ngoài vũ trụ à!?”

“Từ căn cứ bí mật bên dưới hồ bơi học viện Kuou! Đó đúng là một điều hứa hiện!”

Sensei nháy mắt nói!

“Đừng cải tạo trường tôi như ý ông chứ!”

Vậy là ông ấy làm một thứ như thế bên dưới hồ bơi của chúng tôi à! Nếu người điều hành ban đêm là Hội trưởng biết được chuyện này, chỉ ấy sẽ cáu lên cho xem!

“Đây là robot giúp việc cho quý được tôi tạo ra bằng các kỹ thuật của thiên thần xa ngã! Đó là Maouga! Tôi đã được yêu cầu bởi Sirzéch! Nó được nạp năng lượng từ sự căm thù của con người đang chảy trong cả thế giới! Sự ăm thù đang tràn ngập cả thế giới, nên nó rất sinh thái!”

Đứng trên vai của robot, Sensei đã giải thích như thế.

“Ma-Maougaaaaaaaaaaaaa!? Nso chắc chắn là một series khác rồi! Nó đã vào nhầm câu chuyện rồi! Hơn thế, ý ông là sao khi nói sự căm thù là năng lượng của nó!? Nó thật độc ác! Không biết là ông nghĩ gì về nó, là vũ khí được sử dụng bởi kẻ xấu! Sao Sirzechs-sama lại yêu cầu ông làm ra thứ như vậy được chứ!? Tại sao ngài ấy lại yêu cầu mọi tên lãnh đạo xấu xa vậy chứ!?”

“Không nên chấp nhất những chuyện nhỏ nhặt. Điều quan trọng là quá trình và cách làm. Lên nào, Maouga! Hút lấy sự căm ghét của con người đi! Người là quân cờ bá chủ được tạo bởi sự xấu xa của thế giới này!”

Maouga hướng cánh tay mình về phía con rồng. Như tôi nghĩ mà, tưởng tượng câu ông đúng là ác quỷ, Sensei!

“Ăn nó đi, nắm đấm tên lửa!”

Khi Sensei hét lên...

BAAAAAAAAAANG!

Lửa được phun ra từ cánh tay, và cánh tay nó bay về phía trước! Nó thật sự là nắm đấm tên lửa!

GOOOOOOOOOO...

Con rồng dễ dàng né được nắm đấm tên lửa đang bay nhanh, và cái tên lửa bay thẳng lên trời.

.....

Huh? Vậy là xong à? Quan trọng hơn....

“Sensei. U-Umm, tôi chỉ muốn hỏi ông một thứ...”

“Cái gì?”

“Cái nắm đấm tên lửa đó một đi không trở lại à?”

Sensei nhắm nghiền mắt một lúc vì câu hỏi của tôi.

“.....Như vậy là sự căm ghét trên thế giới đã biến mất rồi.”

Ông ấy trả lời với nụ cười tươi!

“Tôi không hiểu ý của ông! Khoan đã, nắm đấm tên lửa vẫn tiếp tục bay à!? Nó không sinh thái chút nào!”

Cái nắm đấm tên lửa đó đã bay đi đâu!? Đừng nói tôi là nó sẽ tấn công một quốc gia nào đó nha!? Aaaaaah, với những người đang sống trong đất nước đó! Tôi thành thật xin lỗi về sự thật là một quả đấm khổng lồ đang bay đến chỗ mấy người!

“Buồn thật. Sau cùng, thì con robot cũng chỉ là vũ khí...Sirzechs, cậu có nghe thấy tôi không? Bao nhiêu lần chúng ta phải nhúng chàm nữa để thế giới quý thoát khỏi cách sống này đây...?”

“Đừng nói những điều như thế trong sự buồn bã! Dù gì trong trường hợp này tôi sẽ hỏi ông một câu, ai mạnh hơn giữa ông và Maouga?”

“Đương nhiên là ta rồi!”

Sensei chỉ tay vào mình một cách tự hào!

“Vậy thì đừng làm nó nữa! Chỉ phí tiền mà thôi! Thảm chí một mình ông cũng đã đủ mạnh bằng cách bắn ra tia năng lượng rồi!”

“Có những ngày ta không thể sử dụng tia năng lượng.”

“Ông mới sử dụng nó lúc nãy mà!”

Trong khi Sensei và tôi đang tranh luận với nhau thì con rồng có giết chúng tôi trong khi gầm “Gaaaaaah!”

“Câm ngay!”

PIII!

Một tia sáng phát ra từ bàn tay của Sensei!

DOOOOON...

Con rồng gục ngay xuống đất chỉ với một đòn! Nhìn đi! Sau cùng tôi cũng không cần nó! Maouga thật sự không cần thiết mà!

“Hmph. Không có cửa nào để một con rồng hoang dã có thể chạm một ngón tay vào ta.”

Như vậy, nhờ ơn của...Không, nhờ ơn của Sensei, các thành phần đã thu thập đủ rồi.

Nghiêm túc mà nói, chỉ một mình Sensei là đủ rồi, nhưng sao tôi lại dính vào cảnh này....?

Phần 7

Tôi đã về tới nhà.

Chúng tôi đã thu thập đủ các nguyên liệu. Tôi mệt đứt hơi. Cả thể chất lẫn tinh thần.

Bao lần mà tôi nghĩ mình sẽ chết hôm nay nhỉ....?

Từ những gì tôi nghe được, Hội trưởng và Asia đã tổ chức một nghi lễ trong phòng tôi, nó thất bại và kết quả họ bị biến thành những cô nhóc.

Lần này, để làm ngược lại nghi lễ đó, nó được quyết định tổ chức nghi lễ ở nơi nó được kích hoạt.

Chúng tôi để Hội trưởng và Asia ngồi giữa vòng hoá giải ma thuật, và chúng tôi còn cho họ uống nước ép từ các nguyên liệu.

“Đắng~”

“Ueeeen~”

Hai người họ uống dung dịch đó trong khi mắt rưng rưng.

“Bây giờ, việc còn lại là kích hoạt bùa chú, và biến họ về lại bình thường.”

Akeno-san truyền quỹ lực của mình vào vong ma thuật, và nso bắt đầu phát sáng.

Oh, vậy là với nó, Hội trưởng và Asia sẽ biến lại bình thường. Nó thật sự lâu đấy...

Tôi hít một hơi, và Sensei nói với tôi.

“Này, Ise.”

“Vâng ạ?”

“Nếu chỉ cứu được một người trong hai vì lý do thuốc hay cách giải, thì cậu sẽ làm gì?”

Ông ấy hỏi tôi. Tôi không suy nghĩ gì cả và trả lời ông ấy ngay lập tức.

“Tôi sẽ nhân đôi nó với Boosted Gear, và làm nó mạnh gấp đôi để đủ cho hai người.”

Nghe thế, Sensei phá lên cười.

“Hahahahaha! Vậy là cậu đã tar lời mà không cần nghĩ! Câu trả lời tốt đấy! Vâng, nó hoàn toàn đúng. Cậu có thể làm những việc như thế mà. Nếu cậu là một con rồng huyền thoại, cậu có thể cứu hai người họ.”

“?”

Tôi rất bối rối, nhưng sự thật là tôi sẽ bất chấp để cứu hai người họ.

“Hiiiiii! Ise-senpai! Làm ơn cứu emmmmmmmmmmm! Em sẽ bị giết bởi Xenovia-senpai mất~!”

Người đột nhiên vào phòng là Gasper. Có vẻ như em ấy bị Xenovia đuổi theo...

“Mu! Đừng chạy! Chỉ chỉ kêu em uống thức uống dinh dưỡng với nhiều tỏi bên trong thôi!”

Xenovia đuổi theo Gasper trong khi mang theo một cốc nước ép có màu kinh dị.

-Chờ đã, Gasper chạy hướng này này!

“Ise-senpai cứu emmmm!”

C-Cậu ấy sẽ đụng vào tôi mất....

DON!

Tôi bị đẩy vào vòng ma thuật bởi cú húc từ Gasper và Xenovia.

FLASH!

Vòng tròn ma thuật phát sáng, nó loé lên một tia sáng.

Sau đó, xuất hiện ở trung tâm vòng tròn là Hội trưởng và Asia bình thường.

“...Có vẻ như chúng ta đã trở lại bình thường rồi.”

“Auuu, mình đã bình thường lại rồi.”

Tôi thật sự vui! Cả hai người họ đã trở lại bình thường! Hội trưởng vếu to và Asia dễ thương!

“Vậy, tại sao lại xảy ra chuyện này?”

Sensei hỏi họ. Hội trưởng và Asia bẽn lễn nhìn nhau, và nói.

“...Có một lúc, Asia và tôi rất thích thú với Ise khi em ấy còn là trẻ con. Và đó là bùa chú có thể biến một người thành trẻ con tạm thời...”

“Em đã thử nó, và nó phản lại. Geez.”

Sensei thở dài như thể ông ấy đang ngạc nhiên. Hội trưởng và Asia tỏ vẻ hối lỗi.

Khoan đã, họ cố biến tôi thành đứa trẻ hử. Ah, nếu tôi nhớ không

lâm thì hai người họ trở nên cuồng khi thấy cuốn album với những tấm hình của tôi. Ra là vậy à.

“Tôi xin lỗi.”

“Mình xin lỗi.”

Hai người họ cuối đầu xuống.

“Ồn rồi. Mừng vì hai người đã trở lại bình thường.”

Tôi đáp lại bằng nụ cười

“Ise... Tụi chị vẫn có những ký ức về lúc biển nhỏ.”

“Vâng, Ise-san đối xử với chúng mình rất tốt.”

“Em đã cố gắng nhiều cho đến khi em bị đánh bại nhiều như thế...”

“Mình đã rất vui...”

Arara, có vẻ như nhìn tôi với đôi mắt đẫm nước mắt? Nếu họ như thế, tôi sẽ trở nên ngượng mặt.

Huh? Có phải tôi hay Hội trưởng và Asia bây giờ đang lớn hơn?

Và một thứ xung quanh cũng lớn hơn... Mọi người lớn hơn à? Tôi gặp rắc rối với cách phản ứng, và Sensei cười nói với tôi.

“Vậy, lần này đến cậu. Hahahah, cậu nhỏ thật!”

“Hử?”

Tôi cứng cả người. Tôi bắt đầu thấy khó chịu và nhìn vào tay tôi... chúng nhỏ vậy!?

Tôi nhìn vào tấm gương bên trong phòng, và ảnh trong gương là tôi trong hình dáng một đứa trẻ!

“Chuyệnnnnnnn gì thế nàyyyyyyy!?”

Tôi hét lên và Sensei nở một nụ cười láu lỉnh.

“Lúc ấy, khi cậu ngã vào vòng ma thuật, có vẻ một phép thuật lạ đã được kích hoạt.”

“Eeeeeeeh!? Lần này là tôi à!? Nhưng tôi vẫn còn ký ức!?”

“Có vẻ như bữa phép hoạt động hoàn hảo. Các em thật may mắn, Rias, Asia.”

Tất cả các thành viên đều vui vẻ khi nghe Sensei nói thế!

“Iyaaaaan! Ise! Em đúng là dễ thương như chị nghĩ!”

Hội trưởng ôm chặt lấy tôi! Em không phải là búp bê nên chị không nên nói “Iyaaaaan!”!

“Hô-Hội trưởng-san! Làm ơn cho em ôm cậu ấy với!”

“Ara ara, sau đó hãy cho mình ôm sau Asia-chan.”

Xem ra cả Asia và Akeno-san cũng đang có cảm xúc mạnh nhỉ? Ánh mắt họ đang sáng lên kìa!

“Ise, tôi nghĩ cậu thật dễ thương đó.”

“Em...Em cũng nghĩ vậy nữa.”

Thủ phạm Xenovia và Gasper nói lý nhí trong khi giơ hai tay lên! Xin lỗi! Mau xin lỗi tôi ngay! Nếu tôi nhỏ như thế này, tôi không thể đi ra ngoài được! Làm sao tôi có thể nói với mẹ và cha tôi được! Nó là rắc rối lớn đó!

“Cậu sẽ ổn trong trạng thái này thôi. Có vẻ như Rias, Asia và Akeno vui với việc này. Không ai là xui xẻo trong chuyện này cả.”

Sensei nói thứ gì đó rất khủng khiếp! Có vẻ như tôi là người xui nhất đây.

“Khoan đã! Còn các nguyên liệu thì sao?”

“Không còn lại gì cả.”

Nở nụ cười ma mãnh, Sensei trả lời! Cái gì! Sao ông có thể vô tình như thế!?

“Sensei! Làm ơn hãy đi thu thập chúng đi! Ông có thể làm được ngay với sức mạnh của mình mà!?”

“Không muốn. Ta đã rất vui hôm nay rồi. Cậu chỉ cần chịu đựng tý thôi. Ta đi đây.”

Sensei thật sự kinh khủng! Ông ấy làm việc hôm nay để vui thôi đấy! Kết thúc tôi là thằng nhọ nhất hôm nay!

“Vậy, tôi cũng sẽ đi ngay đây,”

“...Tôi cũng phải làm đồ án nghiên cứu nên tôi cũng đi đây.”

Kiba và Koneko-chan cũng đi về nhà sao!? Chuyện gì vậy!? Bây giờ chỉ còn là chuyện buồn của tôi thôi!

“Không, tôi không muốn đâu! Ai đó cứu tôi vớiiiiiii!”

Mùa hè của chúng tôi chỉ mới bắt đầu. Nhưng nỗi thật đáng sợ vì có vẻ tôi là người duy nhất nhọt ở đây!

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Life 6 - 300 Ise

Phần 1

Hiện tại thì tôi đang nằm bên trong một chiếc hòm hình cái kén bí ẩn!

“Hahahaha, nghiêm túc mà nói thì, em đến đúng lúc thật đấy, Ise.”

Cái người đang cười một cách khoái chí trong lúc kích hoạt thứ thiết bị này là Azazel-sensei!

Khi tôi đem trà đến phòng thí nghiệm của thầy ấy, tôi đã bị ném vào đây khi thầy ấy nói “Oh, đúng lúc lắm”! Tôi chẳng hiểu gì cả!

BANG BANG!

Tôi cố tìm cách phá vỡ cái kén từ bên trong, nhưng nó còn chẳng nhúc nhích một tí nào.

“Thầy đang làm cái quái gì vậy!”

“Ta đã tính làm một thí nghiệm nhỏ nhưng lại có chút vấn đề về vật thí nghiệm. Và em lại xuất hiện và mang trà cho ta, nên ta bỗng dưng muốn làm nó.”

“Thầy “bỗng dưng muốn làm”!? Vậy là thầy quyết định ném một học viên vào đây chỉ vì thầy “bỗng dưng muốn làm” ư!”

“Mọi thứ đều đi kèm với một sự hy sinh.”

“Eh!? Vậy là em bị xác định phải trở thành vật hy sinh à!? Không, cho em ra khỏi đây! Khônggggggg!”

Tôi van xin sự giúp đỡ, nhưng cái thiết bị đã được kích hoạt! Có một cái kén trông y hệt được đặt ngay bên cạnh! Nhưng chẳng có gì ở bên trong cả. Vậy tôi là người duy nhất bên trong cái kén này!

“Khoan đã, đây là thí nghiệm gì vậy!?”

Khi Sensei quay mặt lại để trả lời câu hỏi của tôi...

FLASH! DOOOOOOOON!

Một tia chớp sáng lóe lên và xảy ra một vụ nổ.

Cough! Cough!

.....Uu, nhiều khói quá. Tôi đã được giải thoát khỏi cái kén mà không hề hay biết.

Nhìn lại thì cái kén mà tôi bị kẹt bên trong lúc này đã bị vỡ rồi. Nó bị vỡ vì thì nghiệm thất bại à?

Căn phòng trở nên bừa bộn sau vụ nổ, rất nhiều thứ bị bể tan tành. Nhìn ngó xung quanh căn phòng, tôi không thấy Sensei đâu cả. Chắc ông đã chán nản sau khi cái thí nghiệm này thất bại rồi.

Tôi muốn nói vài lời phàn nàn về ông ta. Ông là một nỗi hổ thẹn cho toàn thể thể giáo viên bởi ông ta đã dùng chính học sinh của mình để làm vật thí nghiệm! Đúng như mong đợi từ thủ lĩnh của những thiên thần sa ngã. Ông ấy đúng là có cách nghĩ ác độc riêng của mình mà.

“Geez, ông thầy Azazel đó. Ông dám bỏ mình lại nơi này sau khi cái thí nghiệm ấy kết thúc.”

Tôi rời khỏi phòng thí nghiệm sau khi nói câu ấy.

Cái nơi mà tôi đang đứng chính là tòa nhà cũ của học viên Kuoh.

Trong lúc tiến đến phòng câu lạc bộ...

“Kyaa!”

Một giọng nữ! Giọng nói này là của Asia!

Khi tôi nhanh chóng chạy đến   nơi phát ra tiếng thét ... tôi nhìn thấy Asia đang khỏa thân hoàn toàn!

BUU!

Tôi lên cơn chảy máu mũi. Hmm! Đúng như tôi nghĩ, Asia-chan đã phát triển hơn khá nhiều từ cái ngày đầu tiên tôi gặp cậu ấy! Anh trai của cậu đang rất mừng đấy!

“Cậu t-tệ lắm, Ise-san. Bỗng nhiên cậu lại chạy đến lột đồ tớ...”

Asia phàn nàn về tôi với đôi mắt long lanh.

Eh.....? Tôi vừa được nghe điều gì đó từ Asia mà chẳng hiểu gì cả. Đúng là tôi có một chiều thức bị giới hạn bởi nữ giới, đó là khả năng

lột đồ của bất cứ ai mà tôi chạm vào, chiêu thức ấy gọi là Dress Break.

Nhưng tôi chắc chắn sẽ không bao giờ dùng nó với Asia, và tôi cũng không nhớ là đã dùng nó gần đây.

“Hey, đứng lại ngay đó Ise!”

Lúc này là giọng của Xenovia, nghe như cậu ấy đang truy đuổi ai đó vậy.

Tôi nhìn và tự hỏi không biết đang có chuyện xảy ra ở đây và ... tôi nhìn thấy chính mình đang đi ra từ một góc! Khoan đã, làm sao mà tôi lại có thể xuất hiện trước mặt bản thân mình được!?

Anh bạn trông giống y như tôi có một khuôn mặt dâm đảng và đang chảy máu mũi, và cậu ta biến mất ở đâu đó sau khi vượt mặt tôi và Asia.

Xenovia, cái người đang bám theo cậu ta xuất hiện. –Khoan, Xenovia cũng đang khổ thân!

Cậu ấy đang giữ vũ khí trong tay. Sau khi nhìn ngó xung quanh, cô ấy thấy và nhìn chăm chăm rồi tiến đến gần tôi một bộ ngực đang nảy, - trên tay cậu ấy là thanh kiếm thánh!

Ác quỷ sẽ chết nếu bị tiêu diệt bởi kiếm thánh!

“Tại sao cậu lại chẳng làm gì sau khi đã lột trần tớ hả!”

Cậu đang tức vì lí do đó ư!? Xenovia, người mà tôi chẳng thể nào hiểu đang tấn công tôi!

“Dừng ngay lại, cả hai người.”

Một giọng nói đột ngột. Xenovia dừng tay và thanh kiếm thánh cũng dừng ngay trước mặt tôi.

Khi tôi quay mặt lại, Akeno-san đang đứng ở đó. Cô ấy cũng mang theo cả Azazel-sensei và một người trông giống tôi!

Phần 2

“Toàn bộ khuôn viên học viên toàn là Ise.”

Một cuộc họp khẩn cấp của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Hội trưởng đặt tay lên trán, thở dài mà mà nói.

Tất cả thành viên câu lạc bộ đứng cạnh cửa sổ, chúng tôi đang quan sát tình hình tại khu nhà mới bằng ống nhòm.

-Có nhiều “tôi” quá!

Khắp khuôn viên học viên toàn là tôi và chúng đang truy đuổi những nữ sinh ở lại trường sau khi buổi học kết thúc, và chúng đang sử dụng Dress-break lên họ!

“Nhóm Ise đang đi khắp nơi quanh trường và lột đồ của các học viên.”

Hội trưởng ở bên cạnh tôi, trông khuôn mặt chị ấy có vẻ bất an.

Một cách mãnh liệt, Koneko-chan đập nát cái ống nhòm.

“.....Em bị tấn công bởi chúng trên đường đến đây. Lúc đó em không hiểu tình hình hiện tại, nhưng em đã hạ chúng rồi.”

Hiiii! Đáng sợ quá! Koneko-sama đang giận! Nhưng tôi không nhớ có làm những việc như vậy! Hơn nữa! Cái đám giống tôi là thứ gì thế?

“Thế chúng ta nên làm gì với cái tên mới bắt được lúc này?”

Akeno-san nhìn vào góc phòng.

Có một cái lồng, và có một ai đó trông y chang tôi đang ở bên trong!

“Đây là cái tên đã lột đồ của Asia-chan và Xenovia-chan.”

Akeno-san thứ chạm vào cái người giống tôi đang bên trong cái lồng...

“Hãy cho em xem vưu! Vưu!”

Hắn nói với một khuôn mặt dâm đảng, hắn đang tìm cách tấn công Akeno-san! Wow, chúng nguy hiểm thật đấy!

“Mọi người hãy cẩn thận. Nhất là nữ giới. Bản sao của Ise có ham muốn mạnh mẽ hơn bản gốc nhiều đấy.”

Azazel-sensei nói vậy.

“V-vậy Ise-san này mới là người phá hủy quần áo của chúng em?”

“Minh hiểu rồi, có vẻ như chúng có khuôn mặt biến thái hơn bình thường.”

Asia và Xenovia đã thay vào một bộ đồng phục mới và giờ đang quan sát bản sao của tôi với một cặp mắt sắc bén. Thật mừng là nhầm lẫn về việc tôi đi lột đồ họ đã được giải quyết. Tôi còn không dám sử dụng Dress-break lên Asia người mà tôi yêu quý như một đứa em gái, hay Xenovia người mà tôi còn chưa hiểu rõ.

Mà, thực ra thì tôi cũng có một lần lỡ tay lột bay quần áo của Asia trước đây.

“Này, Azazel. Ông đã cố làm gì trong cái thí nghiệm đó thế?”

Hội trưởng hỏi Azazel-sensei.

“~Ừm, tên Doppelgänger bỗng dưng nổi điên khi ta đang làm thí nghiệm. Thế là số lượng Ise tiếp tục tăng. Nhưng ta cũng đã kích hoạt một lớp lá chắn xung quanh học viên ngay lúc ấy, thế nên đám Doppelgänger của Ise sẽ không thể thoát khỏi chỗ này. Ta chắc chắn thiệt hại sẽ được giảm thiểu.”

Sensei nói vậy khi đang ngồi trên chiếc ghế sofa!

“Eh~! Ông gây ra chuyện thế này cho cái thí nghiệm đó ư!? Mà Doppelgänger là cái quái gì vậy?”

Akeno-san trả lời câu hỏi của tôi.

“Doppelgänger có nghĩa là “Bản sao của người sống”, đó là hiện tượng khi một bản sao của chính mình xuất hiện trước mặt em.”

Vậy, chúng là bản sao của mình!? Tôi đã tự nhân bản lúc đang trong thí nghiệm?

“Hahaha, Ise đến phòng thí nghiệm của ta rất đúng lúc, nên ta bỗng nhiên muốn làm vậy. Thực ra chỉ cần tạo ra một bản sao của Ise là quá đủ rồi, nhưng ta đã phạm sai lầm. Và rồi đám bản sao với ham muốn được tăng cường của Ise đã được sản xuất hàng loạt. Hahaha! Ta đã sợ lắm đấy!”

“Vậy, ông nói số lượng Ise đã tăng vọt, thế chính xác là bao nhiêu?”

Hội trưởng hỏi Sensei trong khi đặt tay lên trán và thở dài.

“Khoảng 300.”

[300!?!]

Mọi người bị sốc trước lời thú tội của Sensei! Tất nhiên là tôi cũng

sốc trước sự thật là đang có khoảng 300 bản sao của tôi!

“Không...Azazel-sensei! Thầy có hiểu chuyện thầy vừa làm không vậy!? Bộ thầy đang muốn kéo cả học viện xuống nơi tận cùng của bóng tối à!? Thầy cũng biết Ise-kun không phải là một tên biến thái bình thường mà!?”

Kiba đang rất tức giận, ít khi thấy cậu ấy như thế này. Phải. Tôi nghĩ cậu ấy vừa nói một điều khá thô lỗ về tôi.

“.....Đúng là một cơn ác mộng khi số lượng những tên siêu-biến-thái đang gia tăng.”

Koneko-chan nói vậy khi đang run lên với sự giận giữ! Tôi cũng có thể cảm nhận được luồng sát khí đang đổ dồn về tôi! Eh! Đây là lỗi của tôi à!?

“Hiiiiii! Có đến 300 Ise-senpai...M-M-Mình sẽ bị lột trần mất~!”

Gaspar hét lên từ bên trong chiếc hộp cát-tông! Thôi nào! Tôi sẽ chẳng bao giờ lột đồ một thằng con trai cho dù có là vì nhầm lẫn đi chăng nữa!

“Tớ muốn giữ ít nhất một người cho riêng mình, nhưng sẽ chẳng có gì hay nếu đó là Ise-kun dâm đẳng. Đúng như tớ nghĩ, Ise hàng thật vẫn là tốt nhất mà.”

Akeno-san ôm tôi! Cái cảm giác của bộ ngực hàng khủng!

Đúng là Akeno-san! Cổ ấy hiểu tôi thật đấy!

“Cậu nói đúng. Mà dù sao đi nữa, chúng ta cần phải làm gì đó ngay.”

Hội trưởng nói và nhéo má tôi. Đau quá, Onee-sama.....

Kiba nói với chúng tôi sau khi cậu ấy vừa nói chuyện với ai đó qua điện thoại.

“Đã có thiệt hại bên trong học viện rồi. Đa số nữ sinh ở lại trường đã bị Dress-break, và quần áo của họ bị lột bay. Hội học sinh, nhóm Sitri đang giải quyết đám Ise-kun, nhưng vì phần lớn thành viên là nữ nên họ cũng đang gặp khá nhiều phiền phức.”

Hội học sinh cũng là ác quỷ như chúng tôi. Thế nên họ đã liên lạc với Kiba. Mà hơn thế nữa, em xin lỗi vì đã gây rắc rối cho chị! Chủ tịch Sona, Saji, tớ xin lỗi!

BIN!

Azazel-sensei tạo ra một vòng tròn ma thuật nhỏ ở trước mặt ông ấy, và di chuyển ngón tay như đang sử dụng một tấm bảng cảm ứng vậy.

Sau đó...

FLASH!

Có cảm giác như một tia sáng chói lòa đã che đi cả học viện.

Sensei nói sau khi luồng sáng dừng lại.

“Dù sao thì, ta đã làm cho những học viên còn lại ngủ đi để ngừng sự gia tăng thiệt hại rồi. Hơn nữa, ta còn đặt một lớp lá chắn lên những nữ sinh để Ise không thể lại gần họ. Như thế này thì Ise sẽ không thể làm những chuyện nghịch ngợm với những nữ sinh đang ngủ.”

Nghiêm túc đấy ư? Thật tuyệt vời, ông ta làm mọi thứ chỉ trong nháy mắt. Sức mạnh của thủ lĩnh thiên thần sa ngã đúng là không có giới hạn mà.

[Khủng khiếp.]

Sensei nhận được những cái vỗ tay và lời khen từ những cô gái.

.....Cái cảm giác kì lạ gì đây. Chuyện này còn chẳng phải do tôi, nhưng tại sao tôi vẫn cứ có cảm giác như mình đang bị quở trách vậy!

Sensei đứng lên và nói với mọi người.

“Việc còn lại là loại bỏ Ise. Chúng sẽ biến mất như khói sau khi bị tấn công.”

Tôi biết ông ta không nói về tôi, nhưng tôi cảm thấy như mình đang bị đối xử như côn trùng khi ông ấy nói từ “loại bỏ”...

“300 Ise cũng chẳng khác gì đám côn trùng. Chúng ta phải cần tàn sát chúng.”

“Thầy vừa mới nói điều mà em đang nghĩ! Thầy tệ lắm, Sensei!”

Ngay từ đầu, tất cả việc này đều do thầy gây ra!

“Một Ise đã đủ lắm rồi.”

“Phải đó hội trưởng. Thiệt hại sẽ rất lớn nếu có quá nhiều. Hãy tiêu diệt tất cả bọn chúng.”

Hội trưởng và Kiba rất hăng hái trong việc này!

“...đúng là kẻ thù của phụ nữ. Hiện tượng tệ hại nhất có thể tượng tượng ra. Chúng ta cần phải hạ chúng.”

BUN!

Koneko-chan đang có động cơ thúc đẩy cho việc này, em ấy đưa năm đấm về phía trước! Cô bé siêu nhân mà bình thường vô cảm lại rất hăng hái trong việc này!

Có vẻ như mọi người chẳng quan tâm gì về việc mà Sensei đã làm, giờ họ đang tập trung vào việc tiêu diệt những bản sao của tôi.

Mấy cậu tệ lắm! Tớ mới là nạn nhân trong vụ này! Tớ muốn khóc quá!

“Được rồi, mọi người. Chúng ta sẽ nghĩ ra một kế hoạch. Đừng coi thường công nghệ của những thiên thần sa ngã.”

[Vâng!]

Và như thế, kế hoạch để tiêu diệt những bản sao của tôi đã bắt đầu.

Phần 3

Sử dụng bản sao mà chúng tôi đã bắt được lúc nãy, một chiến thuật được tạo ra.

Cái bản sao đó nói.

“Tôi cảm thấy dễ chịu, khi tôi nhìn thấy vếu ... cho tôi vếu~”

Hắn nói điều gì đó, trông cứ như là thầy ma trong bộ phim về thầy ma mà bố đưa cho tôi xem trước đây vậy..... Nhưng nó còn tệ hơn tôi tưởng. Chẳng lẽ những anh bạn này bị mắc bệnh thiếu hụt vếu hay sao vậy? Và cứ như thế, một chiến thuật được xây dựng.

Chiến thuật 1 – Câu cá

“Đầu tiên, chúng ta cần chuẩn bị cần câu cá. Và nó sẽ hoàn thành khi sử dụng tạp chí khiêu dâm để làm mồi.”

Azazel-sensei lấy ra một chiếc cần câu với quyền tạp chí khiêu dâm

là những bản sao của tôi, nhưng lại quý quý hơn.

“Hãy sử dụng một loại tạp chí khiêu dâm đặc biệt. Chúng nhất định sẽ ra mặt.”

Sensei thay đổi môi của Gasper. Không, Tôi không nghĩ là ... Nhưng cho dù tôi có nghĩ như thế đi chăng nữa ...

“T-thầy nói đúng! Tuyệt vời!”

Asia lừa đám bản sao ra bằng một cuốn tạp chí khiêu dâm loại hiếm!

Asia trông như câu ấy đang có một khoảng thời gian vui vẻ cho dù có hơi sốc! Asia-chan, cậu đang thích thú trong việc câu cá bằng tạp chí khiêu dâm à!?

“..... Tên biến thái đã bị trừ khử.”

DON! DON!

Những đàn em dễ thương của tôi vẫn tiếp tục tiêu diệt những bản sao một cách không thương tiếc!

“.....Ở đây nữa!”

BUUN!

Cú đâm của cô bé siêu nhân đang bay đến hướng này! Em ấy không thấy sự khác biệt giữa tôi và đám bản sao!

GOSU!

Gough! ..... Tôi lãnh một cú đánh vào bụng! Và đó là một cú đánh vô giá!

“.....Ko, Koneko-chan ... Anh ... là hàng thật ...”

“Ta không bị lừa đâu. Hàng thật có khuôn mặt dâm đãng hơn nhiều.”

Sao lại thế được? Bình thường đối với em ấy trông tôi thế nào vậy nhỉ!?

“Koneko, có vẻ đó là đồ thật đấy. Cậu ấy không biến mất sau khi bị tấn công.”

Koneko-chan nhận ra điều này sau khi Xenovia – một người trong đội tấn công giải oan cho tôi.

...Uuu, hôm nay sao lại xui thế này.

Nhờ chiến thuật “câu cá” mà một nửa bản sao đã được xử lí...

Những cái cảm giác lẫn lộn trong tôi vẫn chẳng với đi được .....

Chiến thuật 2 – Quyên rũ

Chúng tôi thống nhất là sẽ có chiến thuật thứ hai.

“Có vẻ như chúng không còn bị mắc câu nữa. Có lẽ ngay cả Ise cũng bắt đầu có thêm được ít nào.”

Vâng. Azazel-sensei vừa mới một điều rất tệ.

Sensei gọi Akeno-san.

“Akeno.”

Được gọi bởi Sensei, sự vui vẻ trên khuôn mặt của Akeno-san bị thay thế bởi một biểu hiện khó chịu. Đó là bởi vì Akeno-san không thực sự hòa thuận với Sensei lắm.

“Có chuyện gì?”

“Ta có một kế hoạch. Nó cần tới sức mạnh của em.”

“..... Tôi cảm thấy không hài lòng lắm khi đây là kế hoạch của ông, nhưng tôi sẽ nghe điều mà ông muốn nói.”

“.....C-Chắc chắn là nó sẽ hoạt động.”

“Ta muốn dùng Rias, nhưng em ấy nên được dùng làm biện pháp cuối cùng thì hơn. Lượt đầu tiên là của em.”

“.....T-Tôi hiểu rồi.”

Akeno-san bằng lòng với đề xướng của Sensei. Huh? Họ đã nói những gì vậy?

Akeno-san sử dụng sức mạnh của ác quỷ, chị ấy tạo ra một thứ trông như phòng thay đồ ngay ở gần góc phòng và bước vào bên trong ấy.

Chị ấy sắp sửa thay đồ à? Khi tôi đang nghĩ như vậy ... Akeno-san trong bộ đồ hở bước ra!!

Đôi tất bao bọc hai bắp đùi đẹp đẽ của chị ấy! Bộ đồ hở khiêu gợi

đang đè nén lên bộ ngực của cô ấy! Và đôi tai thỏ làm nó trở nên hoàn hảo! Akeno-san đã có sẵn một thân hình quyết rũ, và giờ cùng với bộ đồ thỏ đã tạo ra một tác động vượt qua sức tưởng tượng của tôi!

“Này, nhìn kìa. Ngay cả đồ thật cũng có phản ứng. Kế hoạch này sẽ có công dụng kinh khủng lắm đấy.”

Sensei cười tôi khi đôi mắt của tôi bị cướp đi bởi Akeno-san. Đó là vì tôi thật sự không thể không bị cuốn hút bởi Akeno-san trong bộ đồ thỏ!

Akeno-san nói lớn tiếng sau khi rời khu nhà cũ.

“Ise-kun! Vēju của em ở đây này!”

“Cho ta véu!”

“Của ta! Véu của ta!”

“Véu~!”

Tất cả bọn chúng đang nói những thứ dâm dục, nhưng trông chúng rất nghiêm túc! Mấy cậu thêm véu đến thế nào vậy! Không, tôi thì lúc nào chẳng thêm khát véu chứ!

Lúc mà đám bản sao tìm cách tấn công Akeno-san ...

FLASH! DOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOON!

Một tia sét sáng lóe, và nó làm bốc hơi hết đám bản sao. Oh! Đây chính là đòn Thánh quang chuyên biệt của Akeno-san! Đám bản sao biến mất ngay lập tức!

Hiệu quả thật đấy! Chúng chẳng quan tâm gì đến việc bị tiêu diệt mà chỉ cố nhảy vào véu của Akeno-san.

Nhìn thấy cảnh tượng khi họ nhảy vào chỗ chết, bản gốc là tôi cũng không thể ngừng rơi lệ.

.....Mấy cậu đang làm gì vậy chứ.....

Chiến thuật thô Akeno-san có vẻ đang hoạt động, Tôi trở nên vô tình, và tôi có cảm giác thật trống rỗng. Này, mấy bản sao của tôi ới. Các cậu vui chưa vậy? Với bộ ngực của Akeno-san ngay trước mặt, họ chạy đến với mọi nỗ lực và hy vọng vào đấy. Và họ bị tiêu diệt một cách nhần tâm.

“Ara-ara. Nếu đây là Ise-kun thật. Chị sẽ rất vui đấy ... Chị sẽ cung cấp một dịch vụ trong bộ trang phục thô này. Xin lỗi nhé, những bản sao của Ise-kun.”

Ngay cả tôi cũng bị rung động bởi những lời nói quyến rũ của Akeno-san, nó làm tôi như muốn nhảy vào vòng tay của cô ấy, nhưng tôi đã ngăn mình lại.

Sensei bước đến gần tôi và gật đầu, ông ấy đặt tay lên một bên vai của tôi. Phản ứng của ông trông như mang đầy nỗi buồn vậy. Nhưng trên tay ông ta lại là một chiếc máy quay Handycam.

“Ta có thể gửi video này cho đồng nghiệp của ta vào chốc nữa không? Việc này, trông buồn cười kinh khủng.”

“Em nghĩ rằng mình sẽ không bị quở ngay cả khi em đập thây một trận phải không.”

Sensei và tôi bắt đầu vật lộn ngay tại chỗ.

Ngày hôm ấy, tôi đã tạo ra một câu thành ngữ.

-Chính tôi đã nhảy vào biển lửa của sấm chớp.

Bởi Hyoudou Issei.

Chiến thuật 3 – Mối đe dọa của thủ lĩnh những thiên thần sa ngã

Một nửa số bản sao vẫn còn sống sót trước khi thực hiện chiến thuật thả Akeno-san, nhưng bây giờ số lượng của chúng đã giảm một cách đáng kể, chỉ còn gần 10 tên còn trụ lại.

Thế là chiến thuật được đưa vào giai đoạn cuối cùng.

“Fuhaha! Tên đàn độn Ise!”

Azazel-sensei đang đứng trên nóc tòa nhà cũ! Trên người ông ta là một bộ trang phục, đây là bộ trang phục thường được mặc bởi boss trong những tổ chức tội ác. Ông ấy giang rộng 12 chiếc cánh đen của một thiên thần sa ngã từ sau lưng, trông ông giống y như trùm cuối của phe địch vậy.

Sau đó ông ta hét lên với đám bản sao hiện đang trốn ở đâu đó.

“Hãy nhìn đây!”

Hội trưởng trong một chiếc váy xuất hiện ngay bên cạnh sensei! Chị ấy là một công chúa bị giam giữ. Mà chị đúng là một cô công chúa mà, chị trông rất đẹp trong bộ váy ấy!

Đây là chiến thuật cuối cùng. Sử dụng hội trưởng – chủ nhân của tôi làm tù nhân để lừa những bản sao ra ngoài.

Nếu hội trưởng bị bắt đi bởi trùm cuối độc ác, tôi nhất định sẽ đánh đổi mạng sống để cứu chị ấy! Chị ấy là chủ nhân của tôi, và hơn thế nữa, chị ấy là người phụ nữa mà tôi yêu.

Dù gì đi nữa, kế hoạch của Sensei là tận dụng tình cảm của đối với chủ nhân của tôi. Thật độc ác! Đúng là trùm cuối của tổ chức thiên thần sa ngã mà!

“Kya~. Ise, cứu chị~.”

Nhưng trông hội trưởng chẳng có tí hăng hái nào trong việc này cả. Ngay cả cách nói của chị ấy cũng quá rõ ràng. Việc này đúng là ngốc nghếch mà.

Nhìn thấy thế, Sensei thở dài.

“Này, Rias. Hét lên và đưa vào đó thật nhiều cảm xúc chứ. Diễn xuất của em rõ ràng đến nỗi ta còn chẳng có cảm giác muốn tiếp tục nữa.”

“Ngay cả khi ông nói vậy ... Mà ngay từ đầu, liệu bản sao của Ise có thật sự bước ra khi nhìn thấy điều này không?”

Như hội trưởng vừa nói, đám bản sao còn lại không có bất cứ động tĩnh nào cả.

“Cũng phải. Đã đến nước này thì, ta có cách này.”

Sensei hít một hơi thật sâu.

“Nghe đây! Ngay bây giờ ta sẽ bóp vú của Rias! Nếu các người không muốn điều đó xảy ra thì hãy đến và cứu cô ấy! Fuhahahahahahahahaha!”

Ông hét lên một điều ngu ngốc như thế.

Nàaaaaà! Ông vừa nói là sẽ bóp vú hội trưởng à!? Tôi không nghe rằng ông sẽ đi xa đến thế cho kế hoạch này! Không! Đây chỉ là diễn thôi, những vẫn có những thứ không bao giờ nên làm!

“.....Ku! Đúng là một kế hoạch độc ác! Lấy vú của hội trưởng làm con tin!”

Tức giận, tôi giờ nắm đầm lên, và Koneko-chan thờ dài bên cạnh tôi.

“..... Một kế hoạch thấp hèn.”

Đúng như em nói đấy, Koneko-sama!

Sensei tiếp tục nói với đám bản sao.

“Nếu các người không ra ngoài trước khi ta đếm đến mười, ta sẽ bóp vú của Rias! Nghe rồi chứ!? Bóp nó! Trước mặt các người ta sẽ làm một điều mà các người chưa từng được trải nghiệm!”

Ông ta di chuyển năm ngón tay một cách biến thái!

“.....Tinh thần của ông cao thật.”

Hội trưởng thở dài với đôi mắt nửa mở.

“Hahahaha, cái chức vụ trùm cuối này đâu phải dễ trưng. Cứ để đấy cho ta.”

“Được rồi. Vậy thì tôi cũng phải diễn sâu hơn một chút vậy ...”

Hội trưởng làm một tiếng thở dài dứt khoát với đầy sự quyết tâm.

“Kyaa! Ise! Cứu chị!”

Chị ấy van xin sự cứu giúp với một giọng nói thật dễ thương! Tim tôi như lỡ một nhịp khi chị ấy hét lên “Kyaa”!

“ “ “Hội trưởng!” ” ” ”

Nghe thấy giọng nói ấy, những bản sao của tôi xuất hiện từ trong bóng tối.

Oh! Những bản sao đang có một thái độ rất nghiêm túc! Ngay cả khi chúng là những bản sao với ham muốn đâm đả mạnh mẽ, có vẻ như tình cảm của chúng với hội trưởng cũng rất lớn! Tôi thấy hơi cảm động sau khi nhận ra điều ấy.

“Nhìn đi! Máy thẳng góc còn lại đã ra rồi kìa! Đúng như mong đợi từ kế hoạch của ta! Máy đưa cũng đã nhìn thấy phải không? Đây chính là sức mạnh đến từ nền khoa học của những thiên thần sa ngã!”

Cái này mà là sức mạnh khoa học à!?

Nhưng cái lí do mà điều đó nghe thật thuyết phục có phải là do Sensei là một người tuyệt vời!?

PII!

Sensei bắn ra một chùm tia từ ngón tay một cách không thương xót và bắt đầu tấn công những bản sao của tôi!

DOOOOOOON!

Tạo ra một vụ nổ lớn, một vài bản sao bị thổi bay! Như mọi khi, thứ sức mạnh ấy thật khủng khiếp! Thật đáng sợ khi nó mạnh đến vậy trong khi ông ấy đã kìm hãm nó lại rồi!

Ông ta tiếp tục bắn luồng ánh sáng vào những bản sao đang xuất hiện trước những đòn tấn công.

...Tôi cảm thấy lạnh xương sống khi nghĩ về bản thân trong tình huống ấy, nhưng Sensei lại cười một cách khoái chí.

“Hãy nhìn đi! Ise giờ chắc khác gì rác rưởi cả!”

Ông ấy đang rất thích thú với việc này.

“Này Azazel. Kìm hãm lại một chút đi. Ông cũng biết chúng ta sẽ là người giải quyết thiệt hại đúng không? Có lẽ tôi nên nhờ những thiên thần sa ngã chỉ trả cho việc này ...”

Hội trưởng trông rất kinh ngạc.

“Hahahaha. Đừng nói thế chứ, Rias. Việc này vui quá chứ.”

Trong khi họ có một cuộc nói chuyện như vậy, bản sao cuối cùng đang cố đứng dậy với cơ thể bị thương sau vụ nổ lúc nãy, và cậu ấy đang tiến về phía Sensei.

“..... Có vẻ như ‘bản sao-san’ đã tuyệt vọng lắm rồi.”

Asia bên cạnh tôi nói với một sự lo lắng.

Bản sao ấy hét lên trong khi bị thương.

“Ta sẽ cứu lấy hội trưởng!”

Tim tôi đang rung động bởi những lời nói ấy ... Phải! Cậu nói đúng!

Đến lúc tôi nhận ra điều ấy, tôi đã nắm lấy tay của anh bạn bản sao. Cậu ta nhìn tôi một cách nghi ngờ.

“Đi thôi! Ngay từ đầu tất cả đã là lỗi của Sensei! Chúng ta sẽ cùng nhau cứu hội trưởng!”

Phải, mọi chuyện trở nên thế này đều là do Sensei. Tôi gần như đã quên đi cái điều mà tôi không quên.

Anh bạn bản sao và tôi bắt tay và chúng tôi đã kết nối với nhau. Hehehe, chúng ta đúng là giống nhau thật đấy.

“Đi thôi!!!!!!”

“Yeaaaaaaah!”

Bản sao và tôi chạy về phía Sensei! Phải! Nguồn gốc của mọi chuyện chính là tên thiên thần sa ngã ở bên kia! Nếu chúng ta không hạ gục

ông ta, học viện sẽ không thể được bình yên! Tôi ... chúng tôi cuối cùng đã nhận ra điều ấy!

“Arere? Máy anh chàng này đột nhiên lại đi hợp tác với nhau à. Mà cũng chẳng thể làm khác được.”

PII-!

Sensei giải phóng một luồng ánh sáng từ ngón tay một cách không thương xót.

DOOOOOOOOON!

Bản sao và tôi đã né được trong gang tấc! Chúng ta không thể dừng chân ở đây được! Hắn ta! Chúng ta cần phải tiêu diệt ‘trùm cuối Sensei’!

“Mu! Người né được nó rồi à! Vậy thế này thì sao.”

PII-! PII-! PII-!

Những tia sáng được tiếp tục khai hỏa! Những vụ nổ xảy ra ở khắp nơi, và chúng tôi vẫn tiếp tục tiếp tục chạy về phía trùm cuối trong lúc bị bao vây bởi những vụ nổ như siêu nhân.

Đến thời điểm một người ngã gục, thì người kia sẽ đến giúp sức và họ sẽ đứng lên và tiến lên phía trước một lần nữa!

Nhưng ông ta bắn những tia laze một cách rất nhẫn tâm.

GA!

Những chùm tia laze bị phản lại ngay trước mắt tôi và nó bắn sang một hướng khác. Cái người làm đổi hướng của tia laze là ... Kiba và Xenovia, họ đang mang trên tay những thanh kiếm.

Cả hai người mỉm cười và nói.

“... Tôi không biết tại sao, nhưng cơ thể mình đột nhiên tự di chuyển.”

“Phải, giống như Kiba, việc đó cũng xảy ra với tôi. Tôi nghĩ rằng mình phải hành động ngay khi thấy mọi người.”

PAAAA

Một luồng ánh sáng nhẹ nhàng màu xanh lục bao quanh tôi và anh

bạn bản sao. Những vết thương được chữa trị ngay lập tức, và cơ thể của tôi cũng cảm thấy nhẹ hơn. –Chính là Asia, với khả năng phục cậu ấy đã chữa trị cho tôi và bản sao.

“.....Khi tớ quan sát cả hai cậu, tớ cảm thấy như đang có thứ gì đó âm ập bên trong mình.”

Asia nói thế. Phải, nếu Asia cùng với tôi, tôi sẽ có gấp 100 lần sự can đảm so với lúc này!

“Đúng vậy. Nếu suy nghĩ kỹ lưỡng hơn thì Azazel-sensei mới chính là nguyên nhân chính dẫn đến việc này.”

Akeno-san cũng đến viện trợ chúng tôi.

“.....Em nghĩ rằng sẽ tốt hơn nếu để Sensei nhận một vài hình phạt.”

“Em chẳng rõ chuyện gì đang xảy ra nữa, nhưng em cũng sẽ giúp sức!”

Koneko-chan và Gasper cũng vào phe của chúng tôi!

Có vẻ như anh bạn bản sao và tôi đã thắp lên đốm lửa bên trong mọi người.

.....Hehehe, đúng là ... tất cả họ đều là những người tốt bụng mà.

Cũng chẳng thể làm khác hơn, dù gì thì chúng tôi cũng là đồng đội.

“Bây giờ, hãy cùng tiến lên và hạ gục Sensei nào!”

[Yeah!]

Chúng tôi nhận ra ai mới thực sự là kẻ xấu, và chúng tôi đã lấy lại sự liên kết một lần nữa!

Và chúng tôi chạy về phía Sensei ... Không! Phải là thủ lĩnh Azazel độc ác mới đúng!

Ông mới chính là người độc ác nhất!

Nhìn thấy thế, Sensei đã sốc đến nỗi mắt ông ấy như muốn rớt ra.

“Arara!? Bọn chúng hợp tác kìa!”

“Cũng có thể là điều tốt nếu để ông nhận sự trừng phạt vài lần đấy chứ. Dù gì thì ông cũng đang thực hiện những hành vi ác độc.”

Hội trưởng cũng gật đầu.

“V-vô lý!?”

Sensei trông khá ngạc nhiên, bởi có lẽ đây là điều gì đó mà ông ấy không dự kiến.

Ông ta giang rộng những đôi cánh đen, nhưng chúng tôi đã kịp đến được nóc tòa nhà và tóm lấy chân ông ấy trước khi ông có thể bay đi.

“Trong tất cả các người, ta ...! Ở nơi như thế này ư! Gyaaaaaaaaa!!”

Tiếng hét nghe như nó phát ra từ tròng cuối sau khi bị hạ gục. Chúng tôi đã bắt được Sensei.

“Chi. Mấy đứa đang túm tụm lại để bắt nạt ta.”

Sensei với nhiều bông băng trên khuôn mặt nói với đôi mắt nửa mở và một dòng nước mắt đang trào ra.

“Ông đang nói gì thế. Ông biết tất cả đều là lỗi của ông mà đúng không?”

Akeno-san đang làm một nụ cười phần uất.

“Chính xác là vậy, ông cũng nên suy nghĩ về hành động của mình một chút đi, được chứ Sensei?”

“Ngggh...”

Ngay cả hội trưởng cũng phản bác Sensei, ông ấy chẳng thể nào mà nói lại được.

Ông đã nhận hình phạt của chúng tôi sau khi bị bắt giữ. Tôi nghĩ rằng vào lúc này thì đó là việc làm đúng. Hơn nữa, tai nạn này cũng được bắt đầu bởi ý thích của Sensei.

“Ah, có vẻ như bản sao của Senpai đang chuẩn bị biến mất.”

Tôi quay sang bản sao sau khi nghe thấy tiếng của Gasper và ... tôi nhìn thấy anh bạn bản sao, người đã chiến đấu cũng với tôi lúc này đang dần biến mất.

Tôi ngậm gửi lời chào tạm biệt tới cậu ấy. Cậu ta cũng đáp lại và chào tạm biệt tôi.

Và rồi bản sao của tôi đã biến mất. Biểu hiện của cậu ấy chính là sự

hài lòng nhờ vào việc bắt giữ thành công Sensei. Tôi cũng nghĩ rằng cậu ấy đã làm được một việc tốt vào cuối cùng.

Chúng tôi cũng quyết định sẽ dùng sức mạnh của Azazel-sensei để xóa kí ức của những nữ sinh bị lộ trần bởi những bản sao của tôi.

Thật tốt quá. Như thế này, tin đồn về việc tôi lộ đồ của những cô gái sẽ biến mất—

“Không. Nếu ta xóa bỏ hoàn toàn, nó sẽ để lại ảnh hưởng xấu đến những kí ức của họ, thế nên ta chỉ xóa đi kí ức về những bản sao mà thôi. Nói theo một cách khác, kí ức về việc bị lộ bay đồ bởi Ise sẽ vẫn được giữ lại.”

Sensei nói.

.....Ông? Ông nói thế là sao.....?

Tôi đang bối rối, và Kiba chỉ ngón tay xuống phía dưới.

“Tệ thật. Rất nhiều nữ sinh đang tiến về phía tòa nhà cũ.”

“G-gì cơơơơơơơơ!?”

Tôi liếc về phía dưới từ nóc tòa nhà cũ ngay lập tức. Và rồi ...

“Ah! Là Hyoudou!”

“Này, tên biến thái! Người gan to lắm mới dám lộ trần chúng ta đây!”

“Xuống đây ngay! Ta sẽ giết người!”

“Bị làm bẩn bởi người. Ta sẽ đập người đến tận răng!”

Vậy là mọi người đã tỉnh lại sau khi kĩ năng của Sensei hết tác dụng! Một đoàn người gồm những nữ sinh bị lộ bay đồ với những đôi mắt lấp lánh ý định giết người ở bên trong!

Tôi sẽ bị giết mất!

“Hahaha. Xin lỗi nhé, Ise. Ta sẽ mời nhóc một bữa vào lần tới, thế nên cố vượt qua chuyện này một cách nào đấy nhé.”

Sensei bỏ đi sau khi cười nhẹ! Ô-ông chạy mất rồi! Ông thầy thiên thần sa ngã chết tiệt!!

NÂNG LÊN

Cơ thể tôi có cảm giác không tự nhiên! Khoan đã, tôi đang bị nâng lên bởi Koneko-chan!

“.....Đã như vậy thì, điều này sẽ gây rắc rối đến tất cả những người còn lại, vậy nên anh hãy giải quyết việc này bằng cơ thể của mình đi.”

NÉM!

Tôi bị ném về phái đám nữ sinh mang ý định giết người, bởi chính đàn em dễ thương của tôi!

BẮT!

Tôi được bắt lấy bởi một vài nữ vận động viên và bị ném vào giữa đám đông.

“.....”

Tôi, bị bao vây bởi gái. Theo một cách nào đó, đây là Harem. Nhưng chẳng có một tí không khí đẹp đẽ nào quanh đây cả!

Tôi đang nhận những cái nhìn chăm chăm của mọi người. Chăm chú và im lặng. Mọi người đều mang trong mình đầy sự thù địch và ý định giết người ...

Tôi tìm cách chạy ngay lập tức. Tôi nhất định sẽ bị giết!

[Không được chạy! Hyoudouuuuu!]

Đám con gái chạy theo tôi cùng một lúc!

“Uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaan! Senseeeeeeei! Ông đâu rồi! Tệ thật đấy! Tôi không thể thấy thoải mái trừ khi tôi kéo ông theo tôi!”

Tôi tìm Sensei trong lúc khóc một cách thảm khốc.

TT

Tập 8 – Công việc của một con Quỷ

Extra Life - Một Gia Tộc Gremory vui nhộn

Phần 1

Vào một ngày nghỉ. Ngay từ sáng sớm, Hội Trưởng đã có một vẻ mặt khá nghiêm nghị.

“Tệ thật.”

Không như mọi khi, Hội Trưởng đang hốt hoảng. Chị ấy cứ đi từ phòng tôi đến tầng một và rồi quay lại.

“Rias-oneesama đang cư xử lạ lắm.”

Asia ngồi bên cạnh tôi đang nhìn Hội Trưởng với một nét mặt lo lắng. Như Asia đã nói, Hội Trưởng đang có những hành động kỳ lạ. Chị ấy đột nhiên bắt đầu dọn dẹp nhà cửa và cứ sửa soạn lại ngoại hình của mình mỗi 10 phút. Chúng tôi vừa mới kết thúc trận chiến này lửa với ác thần Loki. Chúng tôi, những học viên năm hai sẽ sớm được đi đến Kyoto trong chuyến tham quan của trường. Và đây cũng là lúc những học viên năm hai chúng tôi sẽ phải đi mua sắm tại cửa hàng bách hóa. Nhưng ngay lúc này tôi đang rất lo lắng cho Hội Trưởng.

“Hội Trưởng. Đã có chuyện gì xảy ra à?”

Khi tôi hỏi Hội Trưởng với vẻ mặt mơ hồ, chị ấy trả lời tôi với một khuôn mặt rất nghiêm túc.

“Onee-sama đang đến.”

“Onee-sama? Oh. Ý chị là Grayfia-san?”

Chị ấy nhẹ gật đầu khi tôi nói thế. Grayfia-san. Hầu gái của nhà Hội Trưởng. Chị ấy dinh dáng một cách mật thiết đến những vấn đề về tài chính và một số thứ khác trong nhà Gremory, một gia tộc quỷ thượng cấp cao quý. Chị ấy là đầy tớ của quỷ vương và cũng là vợ của anh trai Hội Trưởng. Nói theo một cách khác, chị ấy là chị dâu của Hội Trưởng. Nhưng Hội Trưởng vẫn gọi Grayfia-san là “Grayfia”. Tại sao hôm nay chị ấy lại gọi là “Onee-sama” nhỉ? Tôi cảm thấy bối rối, và Akeno-san nói với tôi.

“Hôm nay, Grayfia-san có một ngày nghỉ.”

“Hmm, một ngày nghỉ à. Vậy là chị ấy có một ngày nghỉ với tư cách là một hầu gái?”

“Phải. Bình thường thì chị ấy là hầu gái phục vụ cho gia tộc Gremory. Chị ấy có mối quan hệ của đầy tớ và chủ nhân với Rias, con gái của gia tộc Gremory. Nhưng có vẻ như mọi thứ sẽ thay đổi khi chị ấy có một ngày nghỉ. Chỉ khi đó, chị ấy mới trở thành chị dâu của Hội Trưởng.”

“.....Hội Trưởng sợ Grayfia-san khi trở thành một người chị dâu ... có vẻ như chị ấy khá nghiêm khắc.”

Koneko-chan nói.

Tôi hiểu rồi.

“Vậy là Hội Trưởng cũng có một ai đó làm chị ấy trở nên yếu thế khi phải đối đầu.”

Xenovia gật đầu và xác nhận.

Ngay cả khi Hội Trưởng là người thừa kế tiếp theo của gia tộc Gremory cao quý, chị ấy vẫn chỉ là một cô gái mà thôi. Vậy là Grayfia-san khi không phải là một hầu gái sẽ kích hoạt chế-độ-chị-gái à? Tôi muốn nhìn thấy cái cảnh Rias và Grayfia-san cư xử như hai chị em. Cuộc đối thoại giữa hai người đẹp sẽ trông rất lộng lẫy cho dù tôi có phải nhìn họ từ ngoài rìa đi chăng nữa ... Nhưng tôi nghĩ chuyện gì đó sẽ xảy ra sau khi nhìn thấy Hội Trưởng trông lo lắng đến thế.

“Vậy là chị ấy quyết định đến thăm nhà nhà của em ngay khi chị ấy có một ngày nghỉ ư?”

Akeno-san cười nhẹ trước lời nói của tôi và trả lời.

“Đúng vậy, có vẻ như chị ấy muốn nói điều gì đấy với Rias với tư cách là một người chị gái.”

Bên cạnh tôi là Hội Trưởng và Akeno-san đang trò chuyện với mọi người, chị ấy đang kiểm tra căn phòng. Hội Trưởng à, ngay cả khi chị quét dọn nhiều hơn thì sẽ vẫn chẳng tìm ra được thêm gì đâu.

“Chị...Chị cần phải chuẩn bị trà. Ise. Chị cũng cần em ăn mặc gọn gàng nữa. Chị ấy có lẽ sẽ kiểm tra cả em nữa đấy.”

Hội Trưởng chỉnh sửa lại cổ áo của tôi, chị ấy cũng kiểm tra tóc của

tôi nữa.

“Em cũng bị kiểm tra à? Umm, tại sao vậy .....?”

“Bởi vì em là ...”

Chị ấy dừng ngay đây với khuôn mặt ửng đỏ.

“.....Bởi ... bởi vì ... em là một người quan trọng .....”

Tôi quan trọng ...? Không chắc lắm, nhưng có phải là bởi vì tôi đang sống cùng với chị ấy trong một căn nhà? Hay là vì tôi đã phải trải qua rất nhiều sự luyện tập khi còn dưới địa ngục hồi hè? Chúng tôi đã đến quê nhà của những ác quỷ trong mùa hè và ở tại nhà của Hội Trưởng. Đặc biệt là tôi, người đã học được rất nhiều điều khác nhau từ những thành viên trong gia tộc như là học cách nhảy và lịch sử của gia tộc Hội Trưởng. Cho đến ngay bây giờ, lý do tôi phải học những thứ này vẫn còn là một bí ẩn. Ngay cả khi những người đầy tớ khác trong nhà Gremory gọi tôi là “Waka(Cậu chủ nhỏ)” ... Điều ấy đã xảy ra khi tôi đang uốn cong cổ của mình.

PING PONG

Chuông cửa reo. Đánh giá qua cách mà Hội Trưởng đang hành xử, tôi có thể tưởng tượng ra người khách viếng thăm là ai. Hội Trưởng đi xuống nhanh chóng và hướng đến cửa chính. Chúng tôi cũng nhìn nhau và bước đến lối vào. Cái người xuất hiện từ cửa vào là một người phụ nữ xinh đẹp với mái tóc màu bạch kim và ăn diện như một người nổi tiếng. Tôi nhận ra cô ấy. Bộ quần áo và kiểu tóc khác với lúc bình thường nhưng ..... đó chính là Grayfia-san, người hầu gái! Hôm nay trông chị ấy thật đẹp bởi chị ấy đang mặc một bộ quần áo trông như chúng được tạo ra bởi một thương hiệu đắt tiền, và chị ấy cũng cột tóc lên. Uwaa ... Grayfia-san của ngày bình thường trong bộ đồ hầu gái đã rất đẹp rồi, nhưng Grayfia-san của ngày hôm nay có nét quyến rũ của một người trưởng thành! Bình thường thì Grayfia-san hay xuất hiện trước chúng tôi qua một vòng tròn ma thuật, nhưng hôm nay thì chị ấy đến từ cửa vào. Vậy là chị ấy muốn đến thăm chúng tôi một cách thích hợp với tư cách là người chị dâu. Tôi có thể thấy một chiếc Limousine trắng lẹ đang đậu ở ngoài kia! Wow! Đây chính là người vợ của Ma vương! Grayfia-san nhìn chúng tôi rồi chào hỏi chúng tôi với một nụ cười tao nhã.

“Hân hạnh được gặp mọi người.”

Grayfia-san sau đó nhìn Hội Trưởng. Grayfia-san tươi cười chào hỏi Hội Trưởng.

“Em dạo này thế nào Rias.”

“Chào Onee-sama.”

Hội Trưởng trả lời với một nụ cười, nhưng tôi có thể thấy chị ấy đang lo lắng.

“Cũng đã được một thời gian rồi, thưa Công chúa.”

Một giọng nói khác. Khi tôi nhìn về hướng phát ra giọng nói, có một sinh vật kì lạ! Khuôn mặt trông như một loại rồng Châu Á. Trông thì như một con rồng, nhưng nó có một lớp vảy trên khắp cơ thể. Nhưng phần thân mình thì trông vừa giống ngựa vừa giống hươu. Kích cỡ khoảng 2 mét thì phải. Mà dù sao thì đây cũng là một sinh vật mà tôi lần đầu tiên nhìn thấy. Ý tôi là, chính thứ này vừa mới lên tiếng đấy ư? Có vẻ như nó đã nhận ra đang bị tôi nhìn vào và sinh vật ấy cúi đầu trước tôi.

“Oh, chẳng phải là Xích Long Đế Vương đấy ư. Đây là lần gặp gỡ đầu tiên của chúng ta. Tôi là một “Tốt” phục vụ cho Sirzechs-sama, tên tôi là Enku. Rất hân hạnh được quen biết cậu.”

Nó nói! Nó cũng chào hỏi tôi và nói chuyện một cách rất lịch sự!

“Ha, Vâng. Tôi cũng rất hân hạnh được gặp cậu.”

Tôi cũng chào hỏi lại cậu ta. Vậy là giọng nói lúc nãy ... là của anh bạn tên Enku này à! Khoan đã, cậu ấy phục vụ Sirzechs-sama? Vậy là ...

“Ise. Tên cậu ấy là Enku. Cậu ta là một Kirin, một loại sinh vật huyền thoại, và cậu ấy chính là một người đầy tớ của Onii-sama. Cũng lâu lắm rồi nhỉ Enku. Tôi rất mừng khi thấy trông thấy cậu vẫn khỏe mạnh.”

Hội Trưởng xoa phần cổ của Enku bằng tay của chị ấy. Vậy đây là Kirin mà không có một cái cổ dài(trong tiếng Nhật, Kirin còn được gọi là hươu cao cổ). Cho dù tôi có biết đến cái tên, tôi cũng không biết được nhiều chi tiết về loại sinh vật này, nó thường xuất hiện trong văn hóa của người Trung Hoa. Nhưng Sirzechs-sama lại có một sinh vật huyền thoại làm đầy tớ của mình ..... Cậu ta nói mình là “Tốt”, nhưng chắc chắn là không chỉ đáng 1 đến 2 quân đâu. Cho dù cũng là “Tốt” giống tôi, nhưng cậu ta trông như thuộc về một vị trí hoàn toàn khác tôi vậy ... Sau đó, Kirin – Enku-san nói với Grayfia-san.

“Vậy thì Grayfia-sama. Tôi sẽ trở về vị trí của mình.”

“Vâng. Cảm ơn cậu đã hộ tống tôi đến đây, Enku. Mà thực ra thì một mình tôi cũng ổn thôi .....

“Người đang nói gì vậy. Người là “Nữ hoàng” vĩ đại đồng thời cũng là phu nhân của chủ nhân chúng tôi. Để chinh bản thân Người đi thăm một ai đó mà không có hộ tống .....

Mà dù cho có nói như vậy, tôi cũng không hề có bất cứ ý nghĩ nào về việc Grayfia-sama gặp nguy hiểm cho dù không có tôi hộ tống đâu. Tôi nghĩ rằng mình nên mang “thời vận” đến với dinh thự của Xích Long Đế Vương khi đi cùng với Người. Hơn thế nữa, tôi rất vui khi được nhìn thấy khuôn mặt của Công chúa và Xích Long Đế Vương, người đã trở thành Waka.”

Tôi hiểu rồi. Tự mình đến thăm nơi này với tư cách là phu nhân của Sirzechs-sama và chị dâu của Hội Trưởng là một vấn đề nghiêm trọng. Khoan đã, lại là “Waka”. Tôi đang ở cái vị trí gì vậy? Mà cậu ấy nói “thời vận” là ý gì vậy chứ? Tôi đang cảm thấy bối rối, và Akeno-san thì thào vào tai tôi.

“Kirin được cho là đem lại thời vận tốt. Nếu được một Kirin đến thăm nhà, chuyện tốt sẽ xảy ra với căn nhà ấy.”

Hmm. Tốt đấy chứ. Tôi rất cảm kích và hy vọng sẽ có chuyện gì đó tốt đẹp xảy ra tại căn nhà này.

“Nhân tiện. Sirzechs-sama là người duy nhất trong số các ác quỷ có khả năng biến những sinh vật thiêng liêng thành đầy tớ cho mình. Lúc đầu, cả hai phe đều có mối quan hệ loại trừ lẫn nhau. Làm được điều này đã đưa Sirzechs-sama lên một tầm cao mới khi so sánh với những người khác.”

Akeno-san cho tôi biết thêm một số thông tin. Thật đấy ư! Sirzechs-sama đang đứng ở một tầm khác biệt, đúng như tôi nghĩ .....

“Enku. Cậu cũng có thể ở lại thêm một lúc đấy.”

Hội Trưởng trông có vẻ buồn.

“Hahaha. Chỉ những lời nói này cũng đã đủ đối với Enku này rồi. Ngay cả tôi cũng có rất nhiều nhiệm vụ với tư cách là đầy tớ của Sirzechs-sama. Tôi phải hoàn thành nó khi trở về địa ngục. Nhưng thưa công chúa, tôi cũng rất muốn cống cô và cùng nhau chạy lên ngọn núi một lần nữa, như ngày xưa vậy. Còn bây giờ, tôi xin phép rời khỏi nơi này. Hy vọng có dịp gặp lại tất cả mọi người một lần nữa.”

Enku-san biến thành một làn sương đỏ và biến mất sau những lời nói

ấy.

“Khi chị từng sống ở địa ngục. Enku đã trở thành người mà chị có thể trò chuyện. Cậu ấy cũng thường hay công chị sau lưng.”

Hội Trưởng mỉm cười mà nói với tôi. Tôi hiểu rồi. Enku-san cũng là một trong những người dõi theo sự trưởng thành của Hội Trưởng. Chị ấy đang đắm mình vào những dòng kỉ ức, nhưng Grayfia-san ho một tiếng. Hội Trưởng lại toát lên khuôn mặt căng thẳng một lần nữa. Xác nhận được điều đó. Grayfia-san hỏi.

“Bây giờ, hãy cắt ngắn màn chào hỏi này lại. Chị có thể bước vào nhà được chứ?”

Và như thế, Grayfia-san đến thăm nhà của tôi với tư cách là chị dâu của Hội Trưởng.

“Chị hiểu rồi. Chị thấy an tâm khi biết Rias không gây bất kì rắc rối nào.”

“Em được ở đây như thế này cũng là nhờ Rias-oneesama.”

Cuộc trò chuyện giữa Asia và Grayfia-san. Grayfia-san chắc đang có một cuộc tán gẫu thân mật với những thành viên sống trong căn nhà này tại phòng khách. Hội Trưởng ngồi bên cạnh tôi nở một nụ cười, nhưng trông chị ấy không được tự nhiên. Một vài người sống tại đây được tập hợp lại. Asia, Akeno-san, Koneko-chan, Xenovia và Irina đang ngồi xung quanh bàn. Nhân tiện, bố mẹ tôi không có ở nhà trong ngày hôm nay vì họ phải đi đâu đó khá xa.

“Rias cũng có hơi chút ích kỉ nên chị lo lắng rằng em ấy sẽ gây rắc rối đến cho mọi người trong nhóm.”

“Chắc chắn là không chuyện đó đâu ạ. Rias hành động như một người chỉ huy và ở tại nơi này như là một “homestay(Tra Google)”, và cậu ấy chăm sóc chúng em rất chu đáo.”

Akeno-san mỉm cười sau hành động nâng đỡ vị trí của Hội Trưởng. Như mong đợi từ một người bạn của chị ấy!

“Rias thật may mắn khi xung quanh là những người bạn tốt và những người đàn em.”

Grayfia-san nở nụ cười. Nụ cười ấy trông như chị ấy đang thật sự rất vui mừng. Nhưng chị ấy trở lại khuôn mặt nghiêm nghị và nhìn vào Hội Trưởng và ..... tôi. T...tại sao lại là tôi?

“Vấn đề còn lại là ..... quý ông này đây.”

PIRI. Sau lời nói của Grayfia-san, bầu không khí trong căn phòng như đông cứng ngay lập tức.

“Có...có phải là..... vậy mọi chuyện là như vậy ư..... ?”

Asia đang cười vui vẻ lúc này giờ đây lại mang một khuôn mặt lo âu.

“.....Có lẽ là vậy rồi. Vì Grayfia-san đã chính thức đến nơi này, đây có lẽ là một phần của việc ấy.”

Akeno-san cũng có một khuôn mặt đầy áp lực cũng với một nụ cười!

“.....Em cũng đã nghĩ ngày hôm nay cuối cùng sẽ đến mà.”

Loli-loli Koneko-chan lúc bình thường trông rất vô cảm bây giờ đang mang một dáng vẻ nghiêm túc. Xenovia và Irina trông có vẻ như họ chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra cả..... Mà thật lòng mà nói thì ngay cả tôi còn chẳng biết chuyện gì đang diễn ra nữa. Tại sao bầu không khí giữa những cô gái lại thay đổi sau những câu chữ của Grayfia-san..... ? Do trái tim phức tạp của nữ giới ư? Tôi thật sự không hiểu! Kiba và Gasper không đến đây trong ngày hôm nay. Hội Trưởng đã nói chỉ những thành viên trong căn nhà này là đủ rồi. Rossweisse-san đã rời khỏi nhà từ sáng sớm và đi mua đồ nội thất và vài thứ khác để chị ấy có thể bắt đầu sống tại nhà của tôi. Có vẻ như chị ấy là loại người chuyên sử dụng tiền bạc một cách kỹ lưỡng. Sau đó Hội Trưởng nói với Grayfia-san trong khuôn mặt đỏ ửng.

“O...Onee-sama! Chị đến đây là vì vấn đề đó à? Em tưởng là chị để lại vấn đề ấy cho em để em có thể làm nó một cách tự nhiên chứ!”

“Ara, Rias. Mẹ và chị đã từng lần nào nói vậy chưa? Em đã phá bỏ nó một lần trước đây rồi, vậy không phải đó là trách nhiệm của em với tư cách là người thừa kế tiếp theo để giúp mọi người cảm thấy nhẹ nhõm sao?”

Có vẻ như Hội Trưởng không thể nào nói lại Grayfia-san, người đơn giản chỉ nói vài câu. Chị ấy có lẽ đang nghĩ rằng mình không nên làm Grayfia-san, cái người đã đến đây với tư cách là chị gái của mình tức giận. Nhưng mà phá bỏ ... Có phải ý chị ấy đang nói về vụ phá bỏ hôn ước với người hôn phu trước đây, Raiser? Chuyện đó đã trở thành một biến cố nghiêm trọng đến nhà Gremory, và thành viên của những gia tộc khác đã bắt đầu nói sau lưng họ .....

[Cô công chúa ích kỷ của nhà Gremory đã tự ý phá bỏ hôn ước.]

Đối với những ác quỷ trong xã hội quý tộc, những người quan tâm đến vị trí xã hội và thuần huyết thì những hôn ước giữa các gia tộc là rất quan trọng. Có vẻ như sự tự do trong việc yêu đương là một thứ gì đó rất cứng nhắc đối với những đứa trẻ trong các gia tộc ác quỷ thượng cấp. Có vẻ như xã hội quý tộc phức tạp. Và nó cũng được kết thúc vào cái lúc tôi tấn công bữa tiệc đính ước, cho tên Raiser ăn hành và đem Hội Trưởng đi với tôi. Ngay cả như vậy, bố mẹ Hội Trưởng vẫn tha thứ cho chị ấy về việc phá bỏ hôn ước.

“Những ác quỷ có một tỉ lệ sinh rất thấp. Chúng ta đặc biệt không thể cắt bỏ dòng máu của gia tộc quyền quý. Một ngày nào đó, mọi người sẽ muốn thấy em trở thành đấng sinh thành cho những đứa trẻ của thế hệ tiếp theo. Đó là những gì mà Bố, Mẹ, Chị và người đó mong muốn.”

Grayfia-san nói điều ấy với Hội Trưởng với một khuôn mặt nghiêm túc. Sau đó Grayfia-san làm dấu biểu cảm của mình và mở một nụ cười nhỏ.

“Mà cho dù chị có nói như vậy, chị vẫn là người liên quan đến biến cố đó. Chị đã giúp em. Ngay cả trước đây ... Người ấy và chị cũng chia sẻ một mối tình tự do và lãng mạn. Vào lần ấy, bọn chị đã từng ở một tình huống phức tạp hơn cả em bây giờ.”

“Chuyện tình giữa hai người cứ như là một huyền thoại đối với những nữ ác quỷ vậy.”

Akeno-san nói với hai má đỏ ửng. Hmm. Tôi cũng không chắc lắm nhưng có vẻ như Grayfia-san cũng có một mối tình lãng mạn của riêng mình. Mà thật ra trông nó cũng khá hiển nhiên bởi dù gì người tình của chị ấy chính là Ma vương.

“.....Nó cũng được viết thành một vở kịch nữa.”

Koneko-chan nói. Một vở kịch ư! Wow!

“Tớ cảm thấy rất hứng thú với nó.”

Asia trông như cậu ấy khá quan tâm đến nó. Những cô gái không thể nào kháng cự lại một câu chuyện tình yêu. Grayfia-san ho một tiếng, chị ấy trông hơi ngượng ngùng và thay đổi biểu hiện của mình.

“*Cough* Bởi cái biến cố từng xảy ra giữa bọn chị. Chị quyết định đứng về phía em. Chị muốn em trở thành một thiếu nữ ác quỷ thượng cấp lộng lẫy. Chị muốn em có một trực giác mạnh mẽ với tư cách là người thừa kế tiếp theo. Để làm được điều đó, có rất nhiều thứ chúng ta cần phải sửa chữa. Cái phần mà em nghĩ mình có thể giải quyết tình ích kỉ bằng tiền bạc. Cả cái phần khi mà em hành động ngay khi sau nghĩ em nghĩ về điều nào đó. Chị nghĩ về phần mà em muốn có mọi thứ cho riêng mình đã dịu lại một chút. Ngay cả như vậy, sẽ rất khổ sở nếu em không thể hành động ngay khi em tình huống bắt buộc. Vào cái lúc có chị và người đó, bọn chị đã tiến tới ngay lập tức. Có những cô gái cỡ tuổi em đã kết hôn rồi, hãy nhớ lấy điều này. Sau khi tốt nghiệp cao trung, em sẽ được mời đến những bữa tiệc của xã hội thượng cấp nhiều hơn nữa. Nếu em bị xem là một người con gái ích kỉ, ngay cả trong tương lai, điều ấy sẽ trở thành một nỗi nhục cho nhà Gremory. Nhờ sự ảnh hưởng của những chương trình TV, em đang được ủng hộ bởi những ác quỷ tiêu biểu.....Mà dù gì đi nữa, chúng ta cần phải đẩy mạnh việc học hỏi của “đối tượng” của em ngay từ bây giờ. Ngay khi em trở thành một sinh viên, em biết là chúng ta cần phải chuẩn bị việc cưới hỏi thật nhanh chóng đúng không? Em cần phải đi tìm một người chồng ngay khi em trở thành người thừa kế sau khi tốt nghiệp đại học. Cho đến lúc đó, mọi người cần em tiếp giữ trọng trách của Bô một cách suôn sẻ. Em cũng hiểu mà đúng không? Riêng chị thì nghĩ rằng đề em ổn định từ bây giờ là ổn rồi. Rating game quan trọng, nhưng chỉ với cái ý nghĩ ấy trong đầu sẽ làm mờ đi cái phần phụ nữ trong em. Và em cũng là .....”

Aaah. Grayfia-san bắt đầu sở một tràng thuyết giảng với Hội Trưởng như súng máy..... Hội Trưởng cũng chẳng thể nói lại điều gì, chị ấy chỉ có một khuôn mặt rất đỏ khi lắng nghe những lời thuyết giảng của

Grayfia-san. Lúc bình thường thì hành động của chị ấy rất tao nhã, nhưng cách cư xử của chị ấy khi đang bị mắng như thế này trông như của một cô gái ở cùng độ tuổi vậy. Có thể chị ấy vẫn là một đứa trẻ mà gia tộc không thể để lại một mình. Nhưng Grayfia-san lúc này trông như chị ấy đang đưa ra mọi điều mà chị ấy nghĩ đến trong suốt thời gian làm hầu gái. Bài thuyết giáo của chị ấy vẫn chưa kết thúc.

“Thôi nào Grayfia. Rias vẫn đang làm khá tốt đấy chứ.”

.....! Một giọng nói bất ngờ. Nghe rất quen thuộc. Mọi người nhìn về phía cuối bàn. Đó là một người đàn ông tóc với mái tóc đỏ thẫm! Hội Trưởng đứng lên và bị sốc khi nhìn thấy người đàn ông ấy.

“Onii-sama!”

Phải! Người đàn ông với mái tóc đỏ thẫm đó chính là ..... ma vương Sirzechs Lucifer-sama! Ma vương thực sự đã xâm nhập vào nơi này rồi mọi người! Nhưng anh ta vào đây từ lúc nào vậy? Tôi chẳng cảm nhận được chút nào sự hiện diện này. Vào lúc nào mà anh ta có thể đến phòng khách của căn nhà này, ở thế giới con người chứ?

“Chào Rias, dạo này em thế nào rồi? Anh rất mừng là em vẫn làm việc rất tốt. Có vẻ như tất cả mọi người trong nhóm cũng như thế.”

Sirzechs-sama cười một cách tao nhã. Người này có công việc làm Ma vương, điều ấy làm anh ta trông khá đáng sợ. Nhưng anh ta rất tốt bụng và thoải mái.

“Tôi mang đến một vài món quà. Đây chính là bộ sưu tập những bức ảnh của Rias mà tôi đã tạo ra. Đề mục là “Cô gái với tên gọi Switch-princess – Tuyển tập về sự trưởng thành của Ria-tan”. Đây là thứ ghi lại quá trình trưởng thành của em ấy từ khi ẽm còn là một đứa trẻ cho đến khi vào trường cao trung ở Nhật.”

Anh ta bắt đầu lấy ra tập ảnh và đưa cho chúng tôi. Oh, có cả những bức ảnh khi chị ấy ở độ tuổi vào tiểu học nữa này! Vậy là vêu của Hội Trưởng đã rất to từ lúc này rồi! Aaah, mình muốn gặp Hội Trưởng lúc hồi đó quá..... Ngược lại, Hội Trưởng lúc này trở nên đồ ểng và có tịch thu những cuốn tập từ chúng tôi, chị ấy luôn miệng nói “Đừng nhìn! Mấy cậu đừng nhìn!”. Cảm ơn vì những phản ứng dễ thương này nhé Hội Trưởng!

“Sirzechs. Đáng lẽ ra hôm nay anh phải có một cuộc gặp quan trọng với Ma vương Yondai mà đúng không? Đừng nói với tôi là anh đã không đến đó!”

Đôi mắt của Grayfia-san phát sáng một cách sắc bén. Sirzechs-sama vẫn đang cười, nhưng cũng có một vài giọt nước mắt trong mắt của anh ta.

“..... Tại sao anh cứ luôn như thế này mỗi khi tôi có một ngày nghỉ vậy..... Có lẽ việc tôi có một ngày nghỉ là không nên. Có lẽ tôi nên trở lại làm một người hầu ngay bây giờ.”

Grayfia-san đang quở trách anh ta với một khuôn mặt không mấy là dễ chịu. Uwaa, chị ấy thật sự đang rất bức bối..... Tôi có thể cảm giác được một luồng ma lực lớn phát ra từ trạng thái không vui của chị ấy. Cái áp lực này..... Hèn gì Hội Trưởng lại sợ chị ấy đến thế.

Ba vòng tròn ma thuật nhỏ xuất hiện trên bàn trong khi phát ra ánh sáng.

ZA.....ZAZAZAZA.....

Ara? Thứ gì đó trông như ảnh 3D bắt đầu hiện lên trên từng chiếc vòng ma thuật. Hình ảnh kèm với âm thanh bắt đầu trở nên ổn định một chút. Sau đó, ba khuôn mặt xuất hiện từ đó.

[Sir.....zec.....hs.....Sirzechs-chan..... Anh có nghe thấy không.....? Heeeeee. Sirzechs.....chan.....]

Nó vẫn bị nhiễu bởi những tiếng động khác, nhưng tôi nhận ra cái cách nói chuyện đặc trưng này! Rồi khuôn mặt và giọng nói trở nên rõ ràng.

[Sirzechs-chan! Geez, anh vừa mới đến thế giới con người một mình đấy ư! Tôi cũng muốn đến đó!!]

Ma pháp thiếu nữ ... không, phải mà Ma vương thiếu nữ mới đúng. Serafall Leviathan-sama!

“Chào Serafall. Tôi xin lỗi. Hiện tôi đang tại nhà ở của Hyoudou Isseikun.”

Serafall-sama nhìn vào tôi sau khi nghe từ Sirzechs-sama.

[Ara ara. Anh nói đúng. Yahoo! Xích long đế vương! Rias-chan có ở đây không?]

“Chị đạo này thế nào rồi Serafall-sama.”

Hội Trưởng cũng cũng mở lời chào hỏi tới chị ấy.

[Chị vẫn ôn. Còn em thế nào Rias-chan. Geez Sirzechs-chan. Nếu anh đến đây thì ít nhất cũng nói với tôi một tiếng chứ. Ajuka-chan và Falibi-chan cũng cảm thấy kỳ lạ vì Sirzechs-chan luôn đúng giờ của mọi khi lại không có mặt ở đây!]

Ngay cả Serafall-sama cũng bức. Nhưng khuôn mặt lúc giận của chị ấy vẫn rất dễ thương nên tôi có thể cảm thấy bình an. Serafall-sama đúng là giống với Ma vương thiếu nữ thật đấy.

.....Khoan đã. Ajuka-chan ... và Falibi-chan? Tôi nghĩ mình đã nghe đến cái tên của một người mà Serafall-sama vừa nhắc đến. Hai khuôn mặt xuất hiện bên cạnh Serafall-sama là .....

[Sirzechs. Đề cậu rời khỏi buổi họp và đi đến thế giới con người. Chỉ có thể là do một sự cố đã xảy ra hoặc là một chuyện gì đó thú vị sắp sửa bắt đầu. Là cái cuối phải không?]

Cái người đàn ông siêu-đẹp-traí với khuôn mặt quyến rũ nói, cùng với đó là một nụ cười bí ẩn.

[.....Ehh.....tôi không muốn bắt cứ chuyện rắc rối nào cả. Tôi không muốn làm việc.....]

Người còn lại là một người đàn ông với khuôn mặt ngái ngủ và đang nằm dè lên gò má nghỉ ngơi. Tôi nhận ra cả hai người họ..... Khi tôi đến địa ngục, Yondai-maou đã tụ tập tại cuộc gặp mặt của những ác quỷ trẻ, trong đó có Hội Trưởng từ gia tộc thứ sáu. Tôi chỉ mới gặp được Sirzechs-sama và Serafall-sama nên nếu không nhầm thì đó chính là lần đầu tiên tôi gặp được họ! Hai người ấy chính là Ma vương! Uwaaaaaa! Có gì đó điên rồ đang diễn ra! Có tất cả bốn ma vương đang tụ tập trên chiếc bàn trong căn nhà của tôi! Đúng hơn là buổi họp mặt của tất cả các Yondai-maou! Có vẻ nghiêm trọng đây! Tôi cảm thấy lo sợ, và Sirzechs-sama nhận ra điều đó.

“Aaah, tôi vẫn chưa giới thiệu họ với Ise-kun. Người đàn ông đi cùng với bầu không khí bí hiểm kia chính là Ajuka Beelzebub. Anh ta là cố vấn trưởng cho bộ công nghệ, trong đó là chương trình Phương thức kĩ thuật.”

Ajuka Beelzebub-sama chuyển góc nhìn sang tôi.

[Có cái bầu không khí bí ẩn này là một điều rất hay, bởi nó trông thật quý quái. Oh, xin lỗi, rất vui được gặp cậu, Xích long đế vương. Ta có nghe vài lời đồn về cậu.]

“Ah..... tôi cũng rất hân hạnh được gặp ngài! Tên tôi là Hyodou

Issei!”

Ooh! Tôi bắt đầu cảm thấy lo lắng bởi cái người tôi đang trò chuyện chính là một ma vương! Vậy người này chính là Ma vương đã tham gia vào công việc tạo ra “Quân vờ ác quỷ”... Sau đó, Sirzechs-sama giới thiệu Ma vương còn lại.

“Và cái người đang ở đằng kia, cái người mà trông như anh ta chẳng muốn bận tâm vào bất cứ chuyện gì chính là Falbium Asmodeus. Cậu ta phần lớn là phụ trách những công việc quân sự.”

[.....chào. Ta là Falbium.]

Một giọng nói tẻ nhạt..... người này có thật sự là một Ma vương không vậy? Công việc quân sự..... Liệu có ổn cho một ma vương với không một chút tinh thần nào chịu trách nhiệm công việc? Tôi đang có một sự lo lắng không cần thiết.

“Rất hân hạnh được gặp ngài, Beelzebub-sama và Asmodeus-sama.
(x6)”

Những thành viên khác trong nhóm cũng mở lời chào hỏi họ.

[Này Fabli! Cậu phải chào hỏi họ một cách đàng hoàng, bởi vì họ chính là những người đầy tớ của Rias-chan và Xích long đế vương đấy!]

Ah, Anh ta đang bị mắg bởi Leviathan-sama. Vậy là Asmodeus-sama được Leviathan-sama gọi là “Fabli”.

Mặt khác, Asmodeus-sama chẳng thèm sửa lại cái thái độ thờ ơ của mình. Anh ta còn thờ dài nữa.

[.....Serafall và Sirzechs làm việc chăm chỉ quá. Tôi sống với suy nghĩ “làm việc bằng với thua cuộc”. Trừ những công việc quan trọng, còn lại thì tôi đều để lại cho những người đầy tớ giải quyết? Những lúc như thế này, ta cần phải thu nhập những người đầy tớ giỏi và cho họ làm việc..... Aah mệt quá.....]

.....Đâ...đây là... Nếu tôi nhớ không lầm thì Asmodeus hiện tại đến từ gia tộc Glasya-Labolas đúng không nhỉ? Anh ta có tính cách hoàn toàn trái ngược với anh chàng Yankee, ứng cử viên cho người thừa kế tiếp theo của gia tộc Glasya-Labolas!

“.....Asmodeus-sama đã dùng gần như cả đời mình dành cho công việc trong lúc thu nhận những đầy tớ và người có tài. Và sau đó, chỉ

nghe nói anh ta ra lệnh cho những người đầy tớ và giao phần lớn công việc của anh ta cho những người khác. Nói theo một cách khác, anh ta là loại người làm tất cả công việc trong ngày đầu tiên và sử dụng thời gian còn lại trong ngày để nghỉ ngơi. Anh ta được mệnh danh ở thế giới địa ngục là một nhà chiến lược gia tài ba nhất với những chiến thuật tuyệt vời nhất...”

Hội Trưởng thì thầm với tôi. Và cũng cảm ơn chị đã cho em một ví dụ dễ hiểu. Tôi hiểu rồi. Anh ta làm tốt nhất có thể rồi để lại nó cho những người đầy tớ giỏi giang ngay sau đó. Họ làm thế được ư? Cái hình ảnh của một Ma vương trong tôi bắt đầu sụp đổ..... Không. Từ cái lần mà tôi gặp Serafall-sama, tôi cũng phần nào tưởng tượng ra được rồi, những hình ảnh của họ lúc này chắc chắn đã vượt qua sự tưởng tượng của tôi!

“Nhân tiện, Serafall là người chịu trách nhiệm cho những công việc ngoại giao.”

“V! Cứ để việc đàm phán với các quốc gia khác cho tôi.” Serafall-sama nháy mắt và tạo trên tay một kí hiệu hòa bình. Chị ấy dễ thương thật đấy, nhưng để việc ngoại giao cho chị ấy liệu có ổn không chứ? Tôi nghĩ chị ấy đã từng định tấn công thiên đàng lúc bị sốc khi không được gọi đến buổi quan sát ở trường..... mà có cảm giác như là Sirzechs-sama đang làm phần lớn công việc của ba người kia. Nói theo một cách khác, có phải thế giới địa ngục yên bình như thế này là bởi Sirzechs-sama thường tỏ ra là một người nghiêm túc? Hmmmm. Tôi chẳng thể hiểu nổi cái cách mà thế giới của những ác quỷ hoạt động!

[Vậy thì, Sirzechs. Chuyện gì sắp xảy ra vậy?]

Beelzebub-sama hỏi Sirzechs-sama với một sự quan tâm đặc biệt. Sau khi mỉm cười, Sirzechs-sama nhìn về Hội Trưởng..... rồi đến tôi? Anh ta nhìn cả hai chúng tôi rồi nói.

“Thật ra thì, tôi đang định cho Rias thực hiện nghi lễ “ấy” tại tàn tích của “sự liên kết”.”

[Oou](x3)

Nghe thấy những lời của Sirzechs-sama, cả ba người họ mỉm cười..... Eh? Chuyện này là về việc gì thế? Cái người bị bối rối không chỉ có tôi mà còn cả Hội Trưởng nữa. Cặp lông mày của chị ấy dựng đứng lên.

“Onii-sama. Không. Lucifer-sama. Chuyện này là thế nào? Ngài đang

đề cập đến khu tàn tích quan trọng được lưu truyền từ tổ tiên của chúng ta ư?

Sirzechs-sama gật đầu trước câu hỏi của Hội Trưởng.

“Phải, những thành viên của gia tộc Gremory sẽ phải thực hiện một nghi lễ giao thiệp tại tàn tích ấy khi đủ tuổi. Cùng với một người mà họ “yêu quý”. Em biết ý của ta mà đúng không, Rias?”

Nghe được điều ấy, khuôn mặt Hội Trưởng trở nên đỏ ửng, tôi chưa từng thấy chị ấy như thế này trước đây..... Arara. Chuyện gì vừa xảy ra vậy Hội Trưởng?

[Thú vị đấy. Chuyện này còn quan trọng hơn cả cuộc họp.]

[Việc này chưa từng được thực hiện từ cái lần của Sirzechs-sama trước đây!]

[Ah, chúc mừng. Ta xin gửi trước lời chúc mừng này đến hai người.]

Arara. Trông như Beelzebub-sama, Leviathan-sama và Asmodeus-sama biết về việc này. Và có vẻ họ rất vui khi nghe về nó! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Grayfia-san đứng lên và nói với Hội Trưởng.

“Là như vậy đấy Rias. Đó chính là chỉ thị của Bố và Mẹ. Việc làm mọi người cảm thấy nhẹ nhõm thực chất chính là việc thực hiện nghi lễ này. Mọi người sẽ không cho phép em từ chối. Ít nhất thì em cũng nên cho mọi người an tâm phần nào chứ. Tuy là chồng của chị đã mang thêm vào việc này những người không cần thiết. Sirzechs, anh cũng hiểu phải không? Tái giáo dục cho anh khi chúng ta về đến nhà.”

Grayfia-san nhìn vào anh ta với đôi mắt lạnh giá và véo má anh rất mạnh! Uwaaaa, chị ấy thật đáng sợ!

“Hahaha. Là như vậy đấy Ria-tan. Hãy cố hết sức mình cùng với Ise-kun..... Đau quá, đau quá đi Grayfia.”

Sirzechs-sama không bị mất đi nụ cười ngay cả khi anh đang bị véo má! Nhưng có một tròng nước mắt đang chảy ra từ đôi mắt của anh ấy! Vậy là cái người mạnh nhất lại chính là phu nhân của Ma vương! Khoan đã.....tôi á? Tôi cũng tham gia vào nghi lễ đó ư!? Tại sao chứ!? Rồi đôi mắt của tôi bắt gặp Hội Trưởng.....

“Hauuuuu, Ise.....Ch...chị nên làm gì đây.....?”

.....! Ặ...ăn gian! Hội Trưởng! Với một khuôn mặt dễ thương và bối

rồi cùng với giọng nói như Asia! Chị chuyển hoàn toàn từ chế độ Onee-sama sang chế độ một cô gái bình thường! Chuyển viếng thăm của Grayfia-san. Cuộc gặp gỡ những Yondai-maou. Và rồi cái nghi lễ bí ẩn này nữa. Dòng chảy liên hồi của những điều không xác định cứ tiếp tục diễn ra..... Nhưng có vẻ như tôi cũng phải tham gia vào cái nghi lễ đó. Nhưng nghiêm túc mà nói thì. Tại sao tôi cứ bị dính dáng vào những chuyện như thế này chứ? Có phải bởi vì tôi là Xích long đế vương? Hmmm...

“Nhìn này! Tôi đã mua những bộ đồ dùng sinh hoạt này chỉ với 100 yên đấy! Có những cửa hàng bán những thứ chỉ với giá 100 yên, thật tuyệt vời! Rẻ là tốt nhất mà đúng không!?”

Rossweisse-san trở lại từ chuyến mua sắm 100 yên sau khi vợ chồng ma vương đã rời khỏi nơi đây.

Phần 2Đã một vài ngày trôi qua kể từ hôm ấy. Hội Trưởng và tôi cùng đến tàn tích bên trong vùng núi trong lãnh thổ của gia tộc Gremory trong thế giới địa ngục. Dù vậy những quần áo của chúng vẫn không thay đổi gì, vẫn là bộ đồng phục của học viên Kuou. Tất cả thành viên khác trong nhóm thì ở lại nhà. Những người khác muốn đi theo, nhưng họ không thể bởi nơi đây là một chốn quan trọng của gia tộc Gremory và những ai không liên quan thì sẽ không thể bước chân vào bên trong nơi này. Vậy thì câu hỏi đặt ra là tại sao tôi lại được cho phép chứ .....? Trước mặt tôi là một bề mặt đá và có một cánh cổng lớn dẫn vào khu tàn tích, nó cũng được làm bằng đá và được chạm khắc rất tinh tế. Có những cây cột được làm bằng đá ở cạnh bên. Cũng có cả những bức tượng của của từng thế hệ gia tộc Gremory ở giữa những cây cột. Sign... Kiến trúc tổng thể của nơi này được xây dựng thật lộng lẫy. Trông có vẻ như chẳng có một chút hư hại nào cả.

“Fu.....Minh nên làm gì nếu đến cuối cùng cậu ấy lại ghét mình bởi sự vội vàng này chứ.....”

Hội Trưởng bên cạnh tôi thở dài mạnh. Tôi chẳng biết nên nói gì với chị ấy nữa, nhưng tốt hơn hết là kết thúc việc này nhanh chóng và về nhà thôi.

“Sẽ ổn thôi mà Hội Trưởng. Em ở bên chị. Cứ để lại mọi việc lại cho em.....”

Việc ấy xảy ra khi tôi cố gắng chứng tỏ mình.

“Tou”

Một giọng nói bí ẩn! Khi tôi ngược nhìn lên..... thì có thứ gì đó lấp lánh trên cao. Có ai đang xuống đây! Kẻ thù ư! Một, hai, ba, bốn... năm người! Ý tôi là, hãy nhìn thứ họ đang mặc kia! Trông họ giống như những siêu anh hùng trong biệt đội siêu nhân của Nhật vậy! Đỏ, Xanh lam, Vàng, Xanh lục và Hồng! Xét từ thể dáng của họ thì Đỏ, Xanh lam và Xanh lục là nam. Vàng và Hồng là nữ. Sau khi hạ xuống, năm người họ bắt đầu tạo dáng!

DOOOOON! Phía sau họ là một vụ nổ hào nhoáng bí ẩn đi kèm với những làn khói sắc sỡ! Đó là gì thế?!

“H...họ là ai?”

Hội Trưởng cũng rất thận trọng. Tất nhiên là chị ấy phải vậy rồi! Dù có nhìn thế nào đi chăng nữa thì họ vẫn trông cực kì khả nghi! Cái người mặc đồ đỏ ở giữa tạo dáng và hô to!

“Fuhahaha! Chúng ta là những Ma vương thần bí.....”

SMACK! Cái người trong bộ đồ vàng đánh người trong bộ đồ đỏ bằng một thanh gươm gỗ. Khoan đã..... Giọng nói của cái người trong bộ đồ đỏ.....

“Xin lỗi, xin lỗi. Bắt đầu lại vậy! Chúng ta là biệt đội Ma vương, Maou-Ranger! Ta là chỉ huy, Maou-Đỏ!”

“Santan-Xanh lam!”

“Ta chẳng muốn bị quấy rầy, nhưng ta là Satan-Xanh lục.”

“Levi-ta... Ý ta là, Satan-Hồng☆”

“.....Ha, Ummmm, ta là Satan-Vàng.”

.....Cả tôi lẫn Hội Trưởng đang trong tình trạng không thể nào ngậm miệng lại được..... Không! Không! Không! Mấy người! Biệt đội Ma vương là cái quái gì chứ!? Họ chính là những Yondai-maou-samaaaaaaaaaaaaa! Dù có nhìn kiểu gì đi nữa thì, Đỏ là Sirzechs-sama, Xanh lam là Beelzebub-sama, Xanh lục là Asmodeus-sama, và Hồng là Leviathan-sama! Chỉ ít phút trước Leviathan đã định nói ra tên của mình! Vậy thì..... Vàng chính là Grayfia-san ư? Mà về cơ bản thì khẳng định là thế rồi bởi lúc này trông chị ấy đã quen với việc đánh Red, chính là Sirzechs-sama. Chị ấy cũng trông xấu hổ, vậy đây chắc hẳn là Grayfia-san rồi. Uwaaaa, chỉ nhìn vào Sirzechs-sama và Leviathan-sama cũng đã thấy rằng họ rất thích thú với việc này. Bởi vì bây giờ họ đang tạo đủ thứ tư thế.

“Thế nào? Một tư thế đẹp phải không? Tôi đã luyện tập với đứa con trai tối qua.”

“Giữ chứ! Ngay cả tôi cũng đã nghĩ ra rất nhiều tư thế dễ thương đấy☆”

Tôi cảm thấy bối rối và gục xuống đầu gối. Thế giới địa ngục thật là bình yên! Nó bình yên đến nỗi tôi muốn phát khóc. Hèn gì cái chương trình có tôi là Rồng-véu trở nên nổi tiếng. Bởi vì họ có những người vui tính này làm lãnh tụ. Aaah. Có phải Sairaorg-san muốn trở thành một Ma vương khi biết về điều này không? Chắc cậu ta muốn địa ngục trở nên một nơi nghiêm túc hơn. Ehehehe. Tôi còn chẳng biết mình nên làm gì nữa.

“H...Hội Trưởng. Chúng ta nên làm gì đây?”

Tôi hỏi Hội Trưởng. Bởi đây chính là anh trai của Hội Trưởng, nên chị ấy nhất định sẽ...

“H...họ là ai vậy...? Chị có thể cảm thấy ma lực mạnh mẽ từ họ. Một biệt đội Ma vương..... Chẳng lẽ họ thực sự đang thu nạp những người có sức mạnh ngang tầm với một ma vương ư?”

...! Chị ấy vẫn chưa nhận raaaaaa! Onee-sama! Không ổn chút nào! Tệ thật! Làm ơn hãy nhận ra họ đi! Đó chính là anh trai của chị đấy! Anh trai của Hội Trưởng! Ngay cả khi anh ta đang ăn mặc một cách kì cục và tạo dáng, đó vẫn là một Ma vương! Hơn thế nữa, tất cả những người đang đứng trước mặt chúng ta đều là chính là những Ma vương và “Hoàng hậu” tối thượng! Đây chính là tập hợp của những người bất khả chiến bại ở địa ngục! Là biệt đội siêu anh hùng giả mạo! Nhìn thấy ánh mắt đầy lúng túng của Hội Trưởng. Sirzechs-sama... không, phải là Satan-đỏ. Vậy thì mình sẽ gọi anh là Satan-đỏ từ bây giờ. Có vẻ như đây là cách mà mọi việc đang diễn ra.

“Chúng ta được gia tộc Gremory thuê. Có cả thầy ba thử thách đang chờ đợi hai người các người trong nghi lễ này. Ta muốn hai người vượt qua những thử thách này thành công bằng chính sức lực của mình. Điều quan trọng chính là tinh thần đồng đội!”

Đỏ giải thích cho chúng tôi. Và Hồng chỉ rõ về một phía.

“Ha! Một vật thể bay bí ẩn được phát hiện!”

“Giữ thế! Mọi người! Hãy tấn công cùng một lúc nào! [Ruin the Extinct](Tuyệt diệt)!”

“[Kankara formula]! Karama-equation!” ([Công thức Kankara]! Phương trình Karama!)

“Ey. [Celsius cross Trigger]!” (Tia lửa thập giá Celcius)

“.....Torya. Hãy tấn công bằng thứ gì đó giống với Asmodeus.....”

“Ummmm. Vậy thì tôi sẽ gọi đây là Phát bắn màu vàng vậy.”

BAAAAAAAAAAAAANNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNG!!

..... Quy mô của vụ nổ mà tôi chưa bao giờ thấy xảy ra ngay trên không. Cả năm người thuộc tầng lớp ma vương tấn công phía trên không cùng một lúc. Chấn động tạo ra bởi những đòn tấn công ấy không chỉ làm rung chuyển chúng tôi mà cả ngọn núi và không khí cũng bị ảnh hưởng một cách dữ dội. Những loài động vật trong khu rừng phía dưới chúng tôi đang la rống và chạy trốn..... Bầu trời bị chia cắt và tạo ra một vùng không gian đáng sợ mà tôi chưa từng thấy bao giờ, vùng không gian ấy đang lan rộng. Và lốm đốm những vùng sáng màu bao phủ lấy ngọn núi. Cùng với đó là một hiện tượng trông như cực quang được tạo ra..... Những hiện tượng hiếm thấy này tiếp tục xảy ra trước mắt chúng tôi...

“Đó chỉ là một ác linh thôi mà. Đừng hù chúng tôi thế chứ, Hồng.”

“Tehe☆”

Tất cả Ma vương vừa mới tấn công một ác linh cùng một lúc và giết nó một cách hơi quá đáng!? Một ác linh bị nhận những đòn đánh từ tất cả các Ma vương..... Ác linh đó thật sự ác đến mức nào vậy!? Geez! Tôi cảm thấy nản mấy người này rồi!? Đáng ra lúc ấy mấy người mới nên đi hạ gục Loki mới đúng!?

“Vậy những thử thách này là thế nào?”

Hội Trưởng bình thản nói như chưa có chuyện gì xảy ra!?

“H...Hội Trưởng, chị vẫn chưa nhận ra à.....!? Có vẻ như những người ngang tầm ma vương này đã tấn công một ác linh cùng một lúc đấy!?”

“Bình tĩnh nào Ise. Ác linh là những sinh vật xấu và nên được xử lý.”

“Ý em không phải vậy! Aaah! Thôi quên nó đi vậy!”

Tôi hiểu rồi! Vậy tôi sẽ xuôi theo cái dòng chảy này vậy! Tôi quyết định sẽ để mình bị cuốn theo mọi thứ ở đây, cho dù có xảy ra gì đi

chăng nữa! Ý tôi là, tinh thần của những Ma vương đang cực kì phấn chấn!

“Chúng ta sẽ đứng đợi ở mỗi thử thách! Hai người trẻ tuổi sẽ tiếp bước gia tộc Gremory! Vượt qua cả ba thử thách thành công và bước đến nơi cuối cùng của tàn tích này! Ngay bây giờ! Mọi người trong chúng ta sẽ đợi ở những khu vực nhất định của thử thách! Fuhahahahaha!”

Đỏ tiến đến khu tàn tích từ lối vào một cách nhanh chóng! Bốn người còn lại thì theo anh ta!..... Hội Trưởng và tôi thì bị bỏ lại phía sau..... Rất nhiều sự kiện bất ngờ vừa xảy ra..... Tôi không rõ mục đích của họ là gì, nhưng để cho cả bốn ma vương cùng đứng đợi tại tàn tích này.....

“Hãy tiến vào ngay thôi Ise! Đã đi được xa đến thế này, chị sẽ không khựng lại nữa! Hãy cho họ thấy mối quan hệ của chúng ta sâu lắng thế nào!”

Trông Hội Trưởng tràn đầy nhiệt huyết! Mọi chuyện đã thành ra thế này, không còn đường lùi nữa rồi! Tôi quyết định sẽ vượt qua tất cả thử thách cùng với Hội Trưởng!

Sau khi bước qua một lối đi được làm bằng đá, chúng tôi đến một căn phòng. Và Hồng đang ở đó!..... Nhưng đó là Leviathan-sama phải không nhỉ? Hồng làm một biểu tượng hòa bình sau khi nhìn thấy chúng tôi!

“Bây giờ, cả hai người☆ Đây chính là thử thách đầu tiên!”

Gulp..... Chị ấy sẽ muốn chúng ta làm gì đây nhỉ? Tôi chỉ không muốn đánh đấm thôi. Đối phương là Ma vương và có vẻ như tôi không thể nào thắng được chị ấy. Hơn thế nữa, tôi chẳng muốn đánh với Leviathan-sama để thương chút nào hết.

“Cho thử thách đầu tiên..... Ta muốn hai người khiêu vũ!”

..... Mặt tôi thộn ra sau khi nghe đến nội dung bất ngờ này. Mặc khác, Hội Trưởng thì..... chị ấy trông có vẻ đã biết trước điều này và gật đầu. Eeeeeeeh..... Đ... đây... Cái nghi lễ khiêu gì đây chứ?

“Ta muốn hai người biểu diễn cho ta thấy những bước nhảy của mình! Nếu các người cho ta thấy một điệu nhảy tuyệt vời thì các người sẽ vượt qua thành công thử thách này ☆ Nhanh nào, nhảy, nhảy đi! Để hai người tham gia vào những bữa tiệc của giới quý thượng lưu thì biết khiêu vũ là một điều rất quan trọng đấy.”

Khi Hồng tạo ra một âm thanh bằng ngón tay của mình, một hệ thống âm thanh ngay lập tức xuất hiện. Nó bắt đầu phát ra những khúc nhạc cô điển và thanh nhã. Khiêu vũ ư!? Chị nghiêm túc đấy à!?

“Đến đây Ise! Bắt đầu thôi!”

Hội Trưởng đưa tôi tay của chị ấy. Oh, tôi đã học được điều này từ mẹ của Hội Trưởng ở thế giới địa ngục. Hội Trưởng nắm lấy tay tôi và cuối chào. Sau đó, chúng tôi bắt đầu nhảy theo giai điệu của khúc nhạc.

..... Đây là thứ mà tôi đã học được trong thế giới đại ngục nên tôi có thể làm việc này một cách trơn tru. Những bước nhảy của Hội Trưởng cũng thật là hoa mỹ, và đôi lúc chị ấy cũng dẫn những đoạn mà tôi không có kinh nghiệm. Tôi tưởng mình được gọi đến đây để hỗ trợ cho Hội Trưởng chứ..... Chẳng lẽ tôi được gọi đến đây để làm bạn nhảy của chị ấy à? Tôi nghĩ về điều đó trong lúc nhảy. Rồi ánh mắt tôi gặp Hội Trưởng. Gò má của chị ấy có hơi đỏ..... Arara. Tại sao lại có phản ứng này nhỉ?

“Ise. Em đang làm tốt lắm. Có vẻ những bài học của Mẹ đúng là đã tỏ ra thành công..... Chị mừng quá. Với điều này, ngay cả những lúc như thế này.....”

CLAP CLAP CLAP CLAP.

Chúng tôi nhận được một tràng pháo tay từ Hồng.

“Ufufu, có vẻ như ta không cần phải lo lắng về điều này nữa☆ Cả hai người đã làm rất tốt!”

Cùng với những lời khen ngợi, cánh cửa làm bằng đá và mở ra ngay trước mặt chúng tôi trong lúc gập ra tiếng động.

“Vây hai người có thể tiếp tục! Hãy đến thử thách thứ hai đi nào!”

Và như thế, Hội Trưởng và tôi vượt qua thử thách thứ nhất như chưa có chuyện gì xảy ra.

Tôi vẫn còn hơi bối rối, nhưng chúng tôi lần nữa lại đến một căn phòng rộng rãi khác.

“..... Ya. Chào mừng.”

Xanh lục. Asmodeus-sama là người phụ trách thử thách thứ hai. Trông anh ấy chẳng có ý muốn làm việc này chút nào cả. Ah. Nếu tôi

nhìn kĩ hơn, có hai người phụ nữ khác xuất hiện như những người đầy tớ và đang đứng chờ lệnh. Họ đang mặc trang phục hầu gái. Nếu nhìn xung quanh thì có một cái bàn và một vài cái ghế ở đây..... Ở trên bàn là một cái đĩa, vài cái nĩa và dao được xếp thành hàng.

“Ummm, thử thách thứ hai là tác phong trên bàn. Ta sẽ quan sát từ vị trí này, vậy hãy ăn trong khi tác phong của các người được đánh giá bởi hai người hầu gái này..... Đây là hệ thống trừ điểm, các người sẽ thất bại nếu số điểm bị xuống đến 0.”

.... Tác phong trên bàn ăn? Bây giờ thì tôi hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra ở đây. Ở cái tàn tích này tồn tại kiểu nghi lễ gì thế này....? Có vẻ như họ đang kiểm tra việc học của giới thượng lưu từ thứ nhỏ nhặt nhất. Bộ nghi lễ này nhằm mục đích cho Hội Trưởng ghi nhớ về xã hội thượng cấp à? Mà Hội Trưởng đúng là người thừa kế tiếp theo. Nhưng tại sao lại là tôi? Trong đầu tôi đầy sự hoài nghi. Mà dù sao thì, tôi sẽ phải ngồi lên ghế và mở chiếc khăn ăn... và như thế này, Hội Trưởng và tôi bắt đầu ăn. Tôi đã bắt đầu xử lý chuyển động của của chiếc nĩa và dao, và cả chiếc thìa để ăn súp một cách tao nhã. Tôi đã được chị bảo những điều này bởi mẹ của Hội Trưởng và những người hầu gái. Ngay cả khi ở nhà, Hội Trưởng cũng chỉ tôi những điều này. Tất cả thức ăn đều rất thơm ngon. Nhưng tôi không thể nào cảm nhận được hương vị ấy cho tới khi chúng chạm vào cổ họng tôi, bởi tôi đang cảm thấy lo lắng. Hội Trưởng thì đang ăn một cách tao nhã bên cạnh tôi. Chị ấy đúng là một tấm gương sáng mà. Chị ấy chính là một cô công chúa! Tôi cũng sẽ hoàn thành bữa ăn mà không cho người ấy xấu hổ! Và rồi.....

“Và tới đây, việc ăn uống kết thúc. Vậy là đã chấm dứt thử thách thứ hai, Tác phong bàn ăn.”

Người hầu gái cúi đầu trước chúng tôi mà nói. Tôi cảm thấy lo lắng. Tác phong trên bàn ăn khó hơn khiêu vũ. Bởi tôi xuất thân từ một hộ gia đình thường dân, tôi không có chút quan hệ gì với việc ăn uống một cách sang trọng thế này. Tôi đã chẳng hiểu gì về việc này nếu không có mẹ của Hội Trưởng chỉ bảo cho tôi.

“Rias-sama đã vượt qua một cách hoàn hảo.”

Ouu! Đúng như kỳ vọng từ Hội Trưởng của tôi! Sau đó người hầu gái nhìn sang tôi! Tim của tôi đang đập rất nhanh!

“..... Có một vài điểm trừ..... Nhưng cậu đã hoàn thành nó với điểm số cao. Cậu làm rất tốt đấy!”

.....! Tôi mừng rỡ và co hai tay lại như ăn mừng chiến thắng! (tư thế

Gut-pose)

“Yeahhhhhhhh! Em đã cảm thấy hơi lo lắng khi tạo ra tiếng động khi khi dùng dao và nĩa! Ngay cả em cũng có thể làm tốt đến thế!”

“Em làm tốt lắm Ise!”

CHẠM!

Hội Trưởng quá vui mừng và ôm chầm lấy tôi! Cái cảm giác của bộ vêu là tuyệt nhất! Hội Trưởng thì..... rất hài lòng. Chị ấy còn có một ít nước mắt trào ra từ khóe mắt nữa, và đôi má của chị ấy trở nên đỏ hơn nữa.

“Đúng như kì vọng từ Ise. Anh chàng mà chị đã chọn. Chị vui quá..... Cứ thế này, chúng ta có thể vượt qua những thử thách còn lại.”

Wow. Có vẻ như chị ấy bị xúc động một cách sâu sắc.

“Fuaaaaaaaaaaa. Các người có thể đi. Xin chúc mừng.”

Xanh lục thở dài một tiếng rồi mở cánh cửa đến thử thách tiếp theo. Chuyện gì sẽ xảy ra với tôi và Hội Trưởng nếu chúng tôi hoàn thành những việc này nhỉ.....

Phần 3

Tôi hỏi Hội Trưởng khi chúng tôi đang trong lối đi dẫn đến thử thách tiếp theo.

“Nhân tiện, Hội Trưởng à.”

“Gì vậy?”

“Chuyện tình cảm sướt mướt giữa Sirzechs-sama và Grayfia-san đã trở thành chủ đề chính trong cả nhà, nhưng đã có chuyện gì xảy ra với họ ư?”

Đó là câu hỏi duy nhất của tôi. Nó đã ở trong tâm trí tôi một lúc rồi. Về mối tình lãng mạng giữa họ. Nếu đây là điều mà tôi không được phép hỏi, vậy thì tôi sẽ không nhắc lại nữa. Nhưng Hội Trưởng đã trả lời tôi.

“.....Cũng phải. Em có quyền được biết điều này với tư cách là thành viên của nhóm Gremory. Họ của Onee-sama là Lucifugus. Grayfia Lucifugus. Là con gái của một gia tộc thương lưu, một gia tộc đã phục vụ dưới trướng của Ma vương Lucifer qua bao nhiêu thế hệ.”

“Vậy ý chị là..... chị ấy xuất thân từ một gia tộc thân cận với ma vương?”

Hội Trưởng gật đầu trước câu hỏi của tôi.

“Như em đã biết, đã từng có một cuộc mâu thuẫn giữa các đảng phái ma vương trong quá khứ, những người muốn tiếp tục cuộc chiến với thiên thần và thiên thần sa ngã, và những người thuộc Đảng phái chống ma vương. Gia tộc Lucifugus từng phục vụ dưới trướng cựu ma vương Lucifer. Những người con trai trưởng của một giới thượng cấp nào đó đã yêu người con gái từ gia tộc Lucifugus.”

Phải Trận chiến vĩ đại xảy ra trên thiên đàng và dưới địa ngục đã để lại hậu quả, chính là mất đi cả Ma vương lẫn Chúa trời. Cả ba phe phái Ác quỷ, Thiên thần và Thiên thần sa ngã chạm đến mức suy kiệt, họ đã bị khủng hoảng trong việc duy trì nòi giống. Ngay cả như vậy, những phe phái Ma vương muốn tiếp tục Chiến tranh đã vướng vào cuộc nội chiến với Đảng phái chống Ma vương. Kết quả đã khiến những phe phái Ma vương phải chạy trốn đến nơi tận cùng địa ngục, và như vậy xã hội ác quỷ hiện tại đã được sinh ra. Ngay cả trước đây cũng đã từng có vấn đề với sự ganh ghét. Nhưng làm thế nào mà..... Họ đã rơi vào lưới tình trong cuộc nội chiến...

“Vậy họ chính là...”

Hội Trưởng tiếp lời tôi.

“Phải. Onii-sama và Onee-sama. Vào lúc ấy, Onii-sama chính là quân át chủ bài của Phe chống Ma vương. Anh ấy còn từng được gọi là một người anh hùng. Và Onee-sama chính là người từng thuộc phe Ma vương. Chị ấy cũng đã từng đứng trên tiền tuyến với tư cách là một ác quỷ hùng mạnh. Nghe nói chị ấy đã từng cạnh tranh với Leviathan-sama cho vị trí “Nữ ác quỷ tối thượng”.”

.....Vậy việc như thế đã từng xảy ra. Họ đã yêu nhau cho dù họ có là kẻ thù của nhau đi chăng nữa. Có vẻ như đã từng tồn tại những sự kiện phức tạp liên quan khác, nhưng họ đã không để tâm đến.

“Onii-sama và Onee-sama đã yêu nhau trong trận chiến ngay cả khi họ đến từ những phe phái khác nhau. Và sau cuộc chiến, tình yêu giữa họ đã trở nên sâu đậm hơn nữa. Thật tuyệt vời phải không? Chuyện tình giữa họ thật đáng ngưỡng mộ, đến nỗi nó được lan truyền giữa những người phụ nữ trong thế giới địa ngục. Chị cũng rất ngưỡng mộ họ. Có những người nghĩ rằng Onee-sama thường là hậu gái của Onii-sama dưới sự trung thành đối với Onii-sama và Đảng phái Ma vương hiện tại. Nhưng chị ấy chỉ thích những công việc nhỏ nhặt và

việc nhà mà thôi. Có vẻ như việc đi lại xung quanh với tư cách là một hầu gái để xử lý những vấn đề đơn giản sẽ dễ dàng hơn là với tư cách phu nhân của Ma vương. Khi trở thành một hầu gái, chị ấy muốn giải quyết hoàn toàn một công việc nên chị ấy cũng đã bắt đầu tạo dựng mối quan hệ hầu gái với chúng ta.”

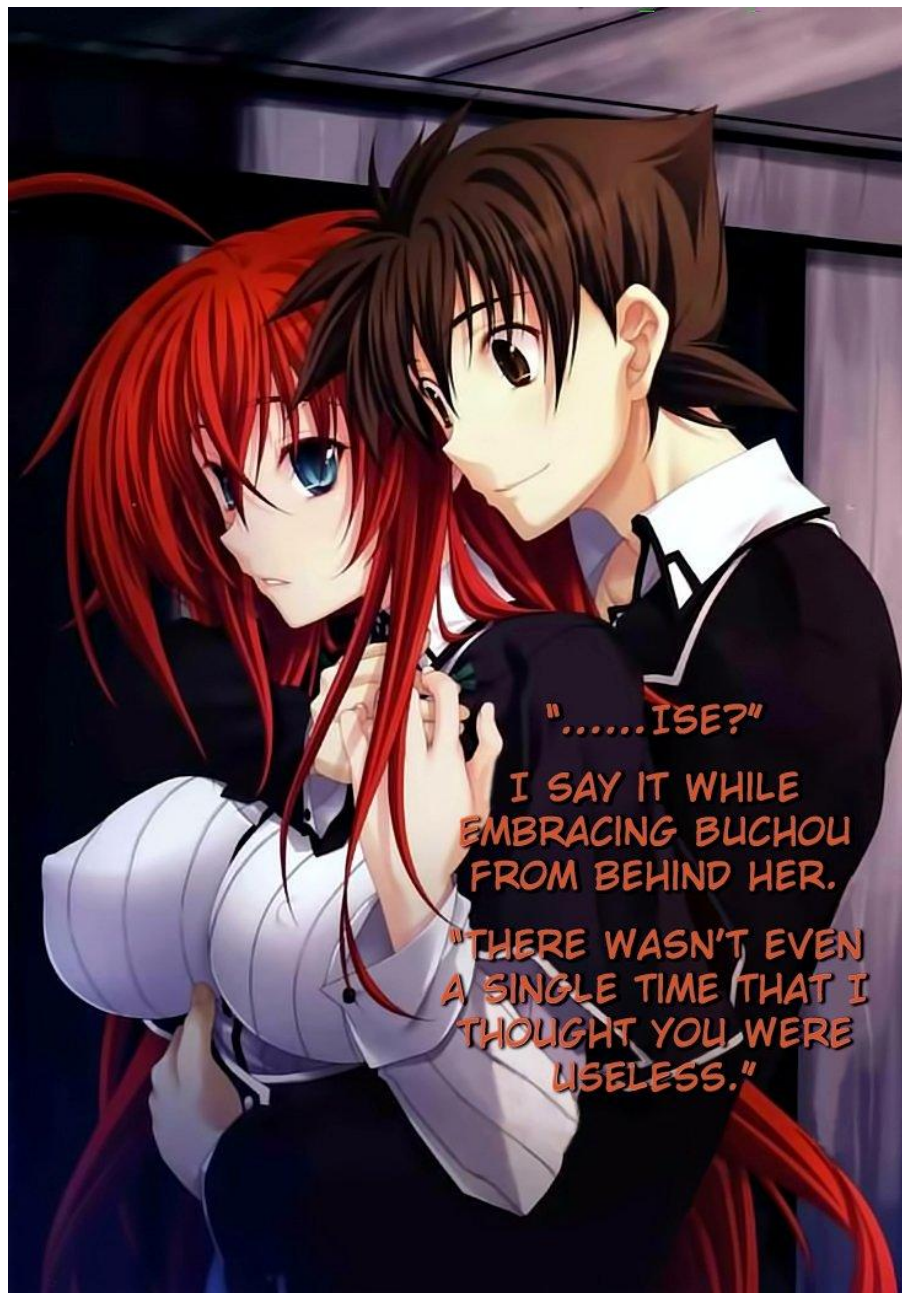
Hee. Chuyện từng giữa một người đàn ông và một người phụ nữ trong chiến tranh trông đúng là tình huống mà phụ nữ sẽ ngưỡng mộ. Và rồi điều này đột nhiên xuất hiện trong suy nghĩ của tôi. Millicas-sama được sinh ra bởi hai con người tối thượng này.... Nếu xét về tài năng thì chẳng phải cậu ta chính là đứa con tối hậu à?

“..... Cùng với sự ngưỡng mộ. Chị cũng yêu quý và coi trọng họ nữa. Nhưng em biết không Ise? Lúc này chị cũng cảm thấy lo lắng. So sánh với họ, những người có năng lực thì chị nghĩ bản thân mình là một người em gái kém cỏi. Đôi lúc chị cũng tự hỏi, liệu có ổn nếu mình trở thành người thừa kế tiếp theo hay không.”

Hội Trưởng trở nên xuống tinh thần. Tôi hiểu rồi. Suốt thời gian qua Hội Trưởng vẫn so sánh mình với hai người họ. Có lẽ chị ấy cảm thấy mình còn kém cỏi so với họ bởi anh trai và chị dâu của mình đang ở một vị trí quá cao. Và rồi đến cuối cùng chị sẽ lại so sánh bản thân cho dù có muốn hay không muốn đi chăng nữa, khi anh trai của mình là Ma vương và chị dâu là “Hoàng hậu tối thượng”. Sau khi nghe nỗi lo lắng của Hội Trưởng, lần đầu tiên tôi đã cảm nhận được điều này. Bất cứ ai cũng có nỗi lo lắng to lớn bên trong họ. Ngay cả Hội Trưởng, dù được mọi người ngưỡng nhìn, dù chị ấy là một trong “Hai Onee-sama vĩ đại” cũng có những nỗi lo lắng. Hội Trưởng vẫn là một cô gái. Đôi lúc tôi cũng tự nhắc nhở mình về điều đó. Tôi biết Hội Trưởng là một cô gái đơn độc. Nhưng tôi đã không biết chị ấy mang những nỗi lo như vậy. Tôi đã không thể nhận ra điều đó. Tôi ôm lấy hội trưởng từ phía sau.

“..... Ise?”

“Nỗi lo lắng của Hội Trưởng là một thứ gì đó mà em không thể tượng tượng ra. Nhưng chưa có bất cứ lần nào mà em nghĩ chị là một người vô dụng cả. Nếu Hội Trưởng không ở đây, em sẽ chẳng thể nào trải nghiệm một cuộc sống huy hoàng thế này cả. Chị sẽ luôn luôn ..... luôn luôn là người phụ nữ tuyệt vời nhất của em. Đó là điều mà em nghĩ, ngay cả khi em biết mọi thứ về chị. Em sẽ luôn đi theo bước chân của chị đến cuối đời mình. Đó chính là lý do. Chúng ta hãy cùng nhau vượt qua tất cả những chướng ngại phía trước nào!

".....ISE?"

I SAY IT WHILE
EMBRACING BUCHOU
FROM BEHIND HER.

"THERE WASN'T EVEN
A SINGLE TIME THAT I
THOUGHT YOU WERE
USELESS."

Đó là điều tốt nhất mà tôi có thể nói ra. Đó chẳng phải là một điều gì đó mà tôi có thể gọi là một lời động viên. Nhưng tôi muốn trở thành sức mạnh của chị ấy, cho dù là một chút. Hội Trưởng nắm lấy tay tôi.

".....Em luôn luôn nhìn chị. Phải. Em nói đúng. Chị có cảm giác mình có thể vượt qua bất cứ thứ gì nếu có em bên cạnh. Có nghĩa là chị rất say đắm em. Phải, hãy cùng vượt qua việc này. Cùng nhau. Đến vĩnh

hăng.”

Chị ấy mở một nụ cười khi quay mặt lại. Aah. Nụ cười này chính là một niềm quyết rũ của Hội Trưởng! Tôi có thể tiến lên bởi tôi biết cách mà người này, Rias Gremory mỉm cười.

“.....Nhưng chị vẫn bị gọi là “Hội Trưởng”.....”

“Chị vừa nói gì à?”

“.....Không. Không có gì đâu. Đi thôi! Hãy cùng hoàn thành thử thách cuối cùng!”

“V...vâng!”

Tôi đi theo Hội Trưởng, người vừa đi trước. Cái điều mà Hội Trưởng nói lúc này. Tôi không thể nghe được chị ấy nói gì..... Chúng tôi bước qua hành lang sau khi khôi phục lại cảm xúc của mình. Vẫn còn một thử thách nữa cho cái gọi là nghi lễ này!

“Xin chào.”

Hội Trưởng và tôi đặt chân đến nơi diễn ra nghi lễ, nơi mà Xanh lam, Beelzebub-sama đang đợi. Những thứ được bố trí một lần nữa chính là một cái bàn và những chiếc ghế. Một công cụ dùng để viết và hai tờ giấy in đang nằm trên bàn.

“Thử thách cuối cùng chính là về vấn đề viết. Đó chính là một dạng bài kiểm tra bao trùm lịch sử của gia tộc Gremory và những kiến thức phổ thông ở thế giới địa ngục.”

Kiểm tra!? Uwa! Chúng ta đã đi cả chặng đường để đến đây và thử thách cuối cùng lại là về thứ mà tôi tẹt nhất ư! Tôi trở nên trắng bệch ngay lập tức!

“Đó là lý do ta muốn các người ngồi xuống đây.”

Hội Trưởng và tôi ngồi lên ghế. Xanh lam tạo ra một chiếc đồng hồ cát lớn bằng ma lực.

“Giới hạn thời gian là một tiếng đồng hồ. Bài kiểm tra ... bắt đầu.”

Chiếc đồng hồ cát bắt đầu chạy và bài kiểm tra bắt đầu! Uo! Nó đã bắt đầu rồi! Tôi lật tờ giấy kiểm tra lên, có một vài trang..... Unnnn! Tôi nhìn vào tờ giấy kiểm tra và những giọt mồ hôi khó chịu bắt đầu nhỏ giọt từ trán của tôi. Tất cả đều là những câu hỏi khó!

.....Có một vài thứ về thứ hạng và cả về ác quỷ Cao cấp, Trung cấp, và Hạ cấp liên quan đến nó..... Ma vương, Đại vương và Thái tử là những người cực kỳ quan trọng..... Đối với ác quỷ thượng cấp thì cấp bậc được sắp xếp là Công tước, Hoàng tử, Hầu tước, Bá tước, Tử tước và Nam tước. Còn cấp bậc của Quỷ trung cấp có phải là Nam tước và Hiệp sĩ không nhỉ.....? Nó cũng khá giống với hệ thống cấp bậc của thế giới con người, nhưng nó cũng đi kèm với những ý nghĩa riêng của ác quỷ...Nu, nuuuuuuu..... Những vấn đề được nêu ra thật là phức tạp..... Cấp độ của bài kiểm tra này cũng ngang tầm tôi bởi vì tất cả những câu hỏi này là những vấn đề mà tôi có thể trả lời hoặc không thể. Hội Trưởng đang trả lời những câu hỏi một cách suôn sẻ bên cạnh tôi! Đó chính là cái mà người ta gọi là một cô gái tài năng! Vậy những vấn đề như thế này đối với chị ấy là chuyện dễ như ăn bánh! Rắc rối rồi. Nếu tôi thất bại trong bài kiểm tra này, tôi không thể nào đối mặt với Hội Trưởng và cha mẹ chị ấy! Tôi sử dụng não hoàn toàn của mình và bắt đầu liếc nhìn tờ giấy kiểm tra.

“Hãy dừng lại.”

Sau lời nói của Xanh lam, cuộc kiểm tra kết thúc. Cát trong chiếc đồng hồ cũng đã chảy hết.

..... Tôi đã sử dụng não trong một giờ đồng hồ và nghỉ ngơi trên chiếc bàn sau khi sử dụng đến mức tối đa não của mình. Tôi đã trả lời tất cả câu hỏi..... Và bây giờ tôi cần phải đợi điểm và biết số điểm cần để vượt qua bài kiểm tra này. Xanh lam bắt đầu chấm những bài kiểm tra bằng bút đỏ. Khi anh ta chấm bài của Hội Trưởng, cách di chuyển của cây bút biểu thị rằng chị ấy đã trả lời đúng tất cả các câu hỏi. Nhưng khi đến bài của tôi, trên cây bút có những cử động lạ một vài lần..... Tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ cảm thấy lo lắng khi có bài kiểm tra của mình được chấm ở ngay trước mặt..... Hội Trưởng thì rất bình tĩnh. Đúng như kì vọng từ một người chững chạc. Chị ấy nhất định đang nghĩ rằng không đời nào mình sẽ thất bại. Tôi có cảm giác như mình đã chết vậy.

“Và bây giờ”

Xanh lam sửa soạn lại những tờ giấy kiểm tra bằng cách gõ mép của những tờ giấy lên bàn. Có vẻ như anh ta đã chấm bài xong..... Tôi nuốt nước bọt.....

“Rias Gremory đã vượt qua mà không có bất cứ vấn đề gì. Và Xich long đế vương! Hyoudou Issei-kun.....”

Tại sao anh lại dừng Xanh lam-san!?

“Đặt, nhưng đây là một câu hỏi bất ngờ! Cậu sẽ xong đời ngay khi mắc lỗi! Thế nên ta muốn Hyoudou Issei trả lời!”

Cáiiiiii quái gì vậyậậậậ!? Tôi chẳng hiểu thế hiểu ý anh ta là gì!?
Làm ơn tha cho tôi đi Beelzebub-sama!

“Đối với ác quỷ chúng ta, có một thứ gọi là 72 trụ cột, nó đã tồn tại từ rất lâu rồi. Ta muốn người đọc liên tiếp tên của họ từ 1 đến 72.”

Gì chứ!? Anh tạo ra câu hỏi đó ư? Đó chính là thứ tự của những ác quỷ thượng cấp từ thuở xa xưa phải không nhỉ? Trong thời gian ở thế giới địa ngục, mẹ của Hội Trưởng đã nói với tôi về họ đến nỗi nó đã kẹt trong đầu của tôi rồi! Sau đó tôi trả lời anh ta.

“Bael, Agares, Vassago, Gamigin, Marbas, Valefor, Amon, Barbatos, Paimon, Buer, Gusion, Sitri, Beleth, Leraje, Eligos, Zepar, Botis, Bathin, Sallos, Purson, Marax, Ipos, Aim, Naberius, Glaysa-Labolas, Bune, Ronove, Berith, Astaroth, Forneus, Foras, Asmoday, Gaap, Furfur, Marchosias, Stolas, Phoenix, Halphas, Malphas, Raim, Focalor, Wepal, Sabnock, Shax, Vine, Bifrons, Uvall, Haagenti, Crocell, Furas, Balam, Alocer, Caim, Murmur, Orobas, Gremory, Ose, Amy, Oriax, Vapula, Zagan, Valac, Andras, Flauros, Andrealphus, Cimeries, Amdusias, Belial, Decarabia, Seere, Dantalion và Andromalius! Thế nào!”

Haha... Tôi đã nói tên của tất cả họ. Mẹ Hội Trưởng đã từng nói rằng tôi cần phải nhớ thứ tự này nên bà ấy đã bắt tôi học thuộc lòng cho tới khi nó kẹt trong đầu tôi. Ngay cả khi tôi không thể nhớ tất cả bọn họ trong thời gian ở thế giới địa ngục, tôi đã ghi nhớ tất cả bằng việc tập luyện sau đó! Nhưng vẫn có một số ác quỷ thượng cấp không được tính vào 72 trụ cột. Tôi nghĩ gia tộc Lucifugus, nơi xuất thân của Grayfia-san cũng thuộc về đó. Nghe nói những gia tộc như thế được gọi là “Quỷ đặc biệt”.

“Tuyệt vời. Vậy những gia tộc nào trong số họ đã bị tuyệt chủng.”

“Marbas, Valefor, Buer, Gusion, Leraje, Eligos, Botis, Bathin, Marax, Ipos, Aim, Bune, Ronove, Foras, Gaap, Marchosias, Halphas, Malphas, Raim, Wepal, Sabnock, Vine, Bifrons, Haagenti, Crocell, Alocer, Caim, Murmur, Orobas, Ose, Amy, Zagan, Andras, Flauros, Andrealphus, Cimeries, Amdusias, Decarabia, Seere, and Andromalius! T...Thế nào!”

Lần này, tôi không cảm thấy tự tin như lúc trước! Nhưng Beelzebub-sama gạt đầu

“Chính xác. Cậu đã làm rất tốt. Ta đã nghĩ rằng cậu sẽ không biết về điều này bởi vì cậu mới một ác quỷ hồi sinh gần đây. Đáng lý ra đây là một câu hỏi khó nhằn nhưng... ta sẽ cho cậu qua.”

Xanh lam cho tôi một lời tán thưởng. Câu hỏi khó nhằn của Beelzebub thực sự đã cho tôi một pha mà. Lúc này tôi đã cảm thấy rất lo lắng..... Nói thật là tôi tưởng mình xong đời rồi... Sau đó Xanh lam lớn giọng thông báo.

“Với nghi lễ này, thử thách của nam và nữ trong gia tộc Gremory đã kết thúc. Xin chúc mừng.”

“Yay!”

Hội Trưởng và tôi ôm chầm lấy nhau trong niềm vui lớn sau khi nhận được thông báo kết thúc nghi lễ này!

“Hội Trưởngggggg! Chúng ta đã hoàn thành một cách an toàn!”

“Phải! Em làm tốt lắm! Ise! Với việc này, sẽ không còn một ai có thể nghi ngờ chúng ta nữa! Aaah! Em và chị chắc chắn là cộng sự tuyệt vời nhất của nhau!”

Thực sự thì tôi không hiểu cho lắm, nhưng tôi cũng nghĩ như vậy!

CHU CHU!

Uooooooooo! Hội Trưởng bắt đầu tặng tôi rất nhiều nụ hôn trên má! Chị cần thể này thôi cũng đã đáng công sức lắm rồi!

GOGOGOGOGO.

Có vẻ như cánh cửa cuối cùng đã được mở ra. Xanh lam chỉ vào đó.

“Bây giờ! Đồ đang đợi. Các người nên đi và báo cáo về việc vượt qua nghi lễ này cho cậu ấy.”

Hội Trưởng và tôi gật đầu, và chúng tôi đi qua cánh cửa cuối cùng.

Phần 4

Có ánh sáng phát ra từ phía trước khi chúng tôi đang bước qua dãy hành lang. Khi chúng tôi bước ra khỏi đó, vách hang phía trên đã biến mất, thay vào đó là bầu trời của thế giới địa ngục..... Cửa vẻ như đây là khu vực cuối của tàn tích này, nơi này rất rộng rãi và bởi vì không hề có nóc hang nên tôi bị sốc. Đây có phải là thứ mà người ta gọi là Đấu trường La Mã không nhỉ? Nơi này có cấu trúc hình tròn, có

những chiếc ghế khán giả và sàn đấu nữa. Đỏ và Vàng đang đứng ở chính giữa sàn đấu. Nói theo một cách khác, đó là Sirzechs-sama và Grayfia-san. Chúng tôi bước xuống đây sau khi tìm thấy cầu thang dẫn xuống.

“Xin chúc mừng cả hai người.”

Vàng chào đón chúng tôi một cách nồng nhiệt. Aaah, vậy đây là kết thúc rồi phải không. Ngay lúc tôi nghĩ thế, Đỏ bước lên và hét to.

“Yosh! Người đã đến được nơi đây! Nhưng! Thử thách của gia tộc Gremory không kết thúc dễ dàng đến thế đâu! Ta muốn người, Hyoudou Issei đấu với ta. Satan-đỏ, thử thách cuối cùng thật sự! Bây giờ người hãy hạ gục ta đi nào!”

Đỏ tạo một tư thế với những luồng hào quang đỏ xung quanh anh ta! Gì chứứứứứứ! Tôi sốc đến nỗi mắt tôi như muốn rời ra bởi kết cục đột ngột này! Rõ ràng là! Đây...! Bộ tôi phải đấu với Đỏ..... Sirzechs-sama thật ư!

“Với tư cách là thủ lĩnh của biệt đội Ma vương, Satan Ranger, ta muốn đấu với Rồng vêu ít nhất một lần! Fufufufu! Hãy quyết định ai mới là người anh hùng thực sự của thế giới địa ngục!”

Satan-đỏ..... Không, Sirzechs-sama, đang nói điều gì đó thật điên rồ, xuôi theo cái dòng chảy sự việc này! Tôi không thể làm một điều gì đó liều lĩnh như đánh nhau với Ma vương-sama!

“Fufufu! Satan-đỏ! Ta không biết người là ai, nhưng Ise của ta chính là một con rồng huyền thoại, Xích long đế vương! Người có gan mới dám thách thức con rồng đã hạ gục Ác thần Tây Âu Loki đấy.”

Hội Trưởng! Cái người đang đứng trước mặt chị chính là một Ma vương đấy. Đúng là tôi đã hạ gục một vị thần từ Tây Âu, nhưng đó là nhờ vào thứ vũ khí thần thoại và đồng đội ở trường đã đi cùng tôi. Nếu chỉ có một mình tôi thì đó còn chẳng phải là một trận chiến nữa. Không đời nào một mình tôi có thể thách thức Ma vương mạnh nhất được! Đỏ bắt đầu phát ra một lượng sức mạnh hủy diệt kinh khủng vào tôi, cái người đang hoảng hốt trong tình huống ấy!

“Đối phương là Xích long đế vương, cái người đã hạ gục Loki ư! Ta bắt đầu cảm thấy lo lắng rồi! Ta chưa từng có nhiều sự mong đợi như thế này bao giờ!”

Anh ta đang nói những điều điên rồ! Tôi cần Grayfia-san giải quyết cái vấn đề này!

“.....Làm ơn, đừng có làm quá đấy.”

Huuuuuuuuuh!? Chị ổn với việc này ư? Chồng của chị đang định đánh nhau với một con quỷ duy nhất bằng sức mạnh hoàn chỉnh của anh ta đấy!?

“Tou!”

BUOOOOOOON!

“Gyaaaaaaaaaaaah!”

Sirzechs-sama bắn ra sức mạnh hủy diệt một cách không khoan nhượng! Tôi có thể né được chúng nhưng.....

BAAAAANG!

Phát bắn bay ra sau lưng tôi đã hủy diệt một phần lớn của đấu trường! Tệ đây! Tôi đã nhìn thấy sức mạnh hủy diệt của Hội Trưởng nhiều lần rồi, nhưng đây là lần đầu tiên thấy nó hủy diệt mọi thứ mà không để lại dấu vết! Và liệu có ổn khi phá hủy cái tàn tích này không!? Mà dù sao thì nếu bị bắn trúng một phát thôi cũng đủ để trừ khử tôi rồi! Nhận thấy nguy hiểm mình đang dính vào, tôi làm cho chiếc găng sắt xuất hiện và hô to cho Ddraig!

“Ddraig! Là lúc dùng Balance-Breaker!:

[Tuyệt! Ta đang chờ điều này đây!]

Thời gian bắt đầu đếm ngược và <-!-> trong suốt thời gian ấy, Sirzechs-sama đang cho tôi xem những tư thế kì lạ. Có phải bởi vì anh ấy cảm thấy tự tin hay là bởi vì anh ta thích việc tạo dáng?

“Luật là cậu không thể tấn công khi đối phương đang biến hình!”

Oh, vậy anh sẽ làm theo luật y như một người anh hùng. Cảm ơn rất nhiều.

[Welsh Dragon Balance Breaker!!!!!!]

Âm thanh rung chuyển và luồng hào quang đỏ bao quanh tôi chuyển thành một bộ áo giáp!

“Balance-Breaker Boosted Gear Scale-mail! Satan-đỏ! Mọi chuyện đã thành ra thế này, vậy tôi sẽ không do dự đâu!”

“Fufufu! Đến đây!”

Và như thế, tôi chiến đấu với Ma vương, Sirzechs Lucifer-sama.

10 phút đã trôi qua từ khi trận đấu bắt đầu. Puff.....pufff. Rõ ràng cái người đang thở dốc là tôi.

“Sao vậy Hyoudou Issei-kun! Chỉ thế này thôi ư!? Cảm xúc của người đối với Rias chỉ nhờ vậy thôi sao!?”

Satan-đồ đang tạo dáng trần đầy tự tin..... Chết tiệt! Tôi đã biết rằng anh ta mạnh hơn tôi nhiều, nhưng..... thật là điên rồ mà! Tôi còn không thể đánh trúng anh ta lần nào! Tất cả các phát bắn Dragon-shots bị hạ! Tôi bắn chúng bằng cách trộn lẫn những phát cực lớn và nhỏ nhưng Sức mạnh hủy diệt của Sirzechs-sama thật khủng khiếp. Không một đòn tấn công nào trúng đích cả! Ngay cả khi tôi bắn chúng một cách ngẫu nhiên, chúng bị sụt giảm sức mạnh đến biến mất bởi một quả cầu lơ lửng của Sức mạnh hủy diệt! Nó khá nhỏ nhưng mang sức mạnh vĩ đại. Chỉ cần chạm vào thôi cũng đủ để loại bỏ đòn tấn công của tôi. Tôi giang rộng đôi cánh rộng và nhào về phía trước để có một cuộc cận chiến, nhưng anh ta né tôi một cách dễ dàng. Sirzechs-sama cũng mạnh khủng khiếp về trận chiến về thể chất. Cú đâm với sức mạnh hủy diệt bao phủ bàn tay anh ta phá bỏ bộ áo giáp của tôi một cách dễ dàng. Nói theo một cách khác, tôi còn chẳng đáng để anh ta kháng cự lại bởi sự khác biệt lớn về sức mạnh giữa hai chúng tôi. Hehehe. Tôi nghĩ mình đã thu được sức mạnh ngay cả khi tôi như thế này. Có vẻ như vẫn còn khó cho tôi khi phải chiến đấu với Sirzechs-sama.

“Sekiryuutei-kun! Hãy cố gắng hết sức☆”

“Hãy cố lên. Trại được nhiều hơn 10 phút khi đấu với Sirzechs ở mức độ của cậu đã chứng minh rằng cậu có một tương lai đầy hứa hẹn đấy. Nói thật ra, ta chưa bao giờ nghĩ cậu sẽ làm được tốt đến thế này. Cậu là một Xích long để vương tốt hơn tôi cả kỳ vọng của ta.”

“.....ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ.....”

Những Ma vương khác đang cổ vũ cho tôi từ hàng ghế cổ vũ. Có vẻ như mấy người đang cảm thấy rất vui khi quan sát trận chiến này! Và mọi người trừ Sirzechs-sama đã gỡ bỏ tấm mặt nạ và để lộ khuôn mặt của họ! Chết tiệt! Và Asmodeus-sama chỉ đang ngủ mà thôi! Mấy người này chắc hẳn đang rất thích thú với việc này!

“.....Sức mạnh hủy diệt! Thế có nghĩa là.....!”

Có vẻ như Hội Trưởng đang suy nghĩ trong khi đặt tay của chị ấy lên cằm và đã nhận ra điều gì đó! Vậy chị cuối cùng cũng nhận ra rồi đấy à! Đúng thế! Cái người đó chính là.....

“Người đến từ gia tộc Bael!”

Vậy là chị vẫn chưa nhận ra!? Mà chị ấy cũng chẳng thể nào đoán chính anh trai của mình đang đóng vai một anh hùng..... Sau đó, đồ chỉ ngón tay về phía tôi.

“Người thích Rias phải không? Như vậy có ổn hay không? Nếu người không cho thấy một tinh thần vững mạnh để hạ gục ta, thì ta sẽ không thể để người chăm sóc cho Rias được!”

Anh nói đúng! Nhưng câu hỏi ở đây là có bao nhiêu người trên thế giới này có thể hạ gục được anh chứ!? Không thể nào làm khác được! Tôi sẽ sử dụng nó đây ông bạn già Tannin!

Tôi hít thật nhiều hơi và làm bụng của mình đầy khí Oxy. Sau đó tôi tưởng tượng ra một luồng lửa xoay tròn trong bụng. Tôi sẽ tạo ra lửa từ bên trong bụng mình bằng Ma lực! Ngọn lửa làm ma lực lớn nhất mà tôi có thể tạo ra! Tôi sẽ cho anh thấy kĩ năng mà tôi học được trong kì nghỉ hè! Sức mạnh tăng cường của một con rồng.....

[Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost! Boost!]

[Transfer!!]

Tôi chuyển sức mạnh vào ngọn lửa bên trong bụng mình và thở ra tất cả cùng một lúc từ cửa miệng! Tôi mở phần miệng của chiếc mặt nạ!

BOOOOOOOOOOOOON!

Tôi thở ra một luồng lửa cực lớn về phía Sirzechs-sama! Có thể nói đây là một sức mạnh đặc biệt của rồng mà tôi nhận được lúc luyện tập! Breath of Fire! Nó không hào nhoáng hay mạnh như của ông bạn già kia, nhưng không như Dragon-shot, kĩ năng này có tầm tấn công rất lớn! Tôi sẽ đốt cháy Sirzechs-sama bằng thứ này! Nhân tiện, tên của kĩ năng này cũng chỉ như mọi người thấy thôi, nó tên là “Flame blaze”(Ngọn lửa rực cháy)!

“Một hơi thở rồng lửa tuyệt vời, Nhưng....”

Sau khi gạt đầu, Sirzechs-sama vung tay sang một bên. Quả cầu của sức mạnh hủy diệt di chuyển và bay vào ngay giữa ngọn lửa..... Đột nhiên nó trở nên lớn hơn!

KYUUUUUUUBAAAAAAN!

Quả cầu sức mạnh hủy diệt lan rộng ra và loại trừ ngọn lửa bên trong phạm vi của nó. Quả cầu đó còn có thể trở nên to đến thế ư? Tất cả ngọn lửa tôi thở ra lúc này đã bị loại bỏ và ngọn lửa duy nhất còn lại cũng vừa biến mất.

[Cộng sự. Chiến đấu lâu dài chỉ thêm bất lợi mà thôi. Nếu cậu muốn

hạ anh ta, tốt hơn hết là hãy làm ngay lập tức đi.]

Ngay cả khi ông nói vậy Ddraig, liệu có chút cơ hội chiến thắng nào hay không?

[Sẽ khó lắm đây. Nói thật ra, ta chưa bao giờ nghĩ anh ta lại mạnh đến vậy. Có lẽ còn mạnh hơn cả cựu Lucifer? Sức mạnh và khả năng tàn phá này thật áp đảo, nhưng thứ “Sức mạnh hủy diệt” kia thì ở một cấp độ hoàn toàn khác. Anh ta đưa tất cả tài năng và nỗ lực trường phái của sự “trừ khử”. Có lẽ chẳng có thứ gì mà anh ta không thể hủy diệt bằng thứ đó.]

Tôi không cần phải nghe cái thông tin đó đâu! Trong tình thế vô vọng này, Vàng ... nói theo cách khác là Grayfia-san đang ra dấu hiệu kêu tôi lại gần. Gì vậy nhỉ? Và Hội Trưởng thì đang đứng ngay cạnh chị ấy. Tôi vội vàng chạy thẳng về phía Grayfia-san trong lúc vẫn để Sirzechs-sama trong tầm nhìn của tôi.

“C...cái gì vậy?”

Tôi nói trong khi mở phần miệng của chiếc mặt nạ ra. Grayfia-san nói.

“Ise-san. Hãy chạm vào ngực của Rias đi.”

.....! Tôi bắt đầu bị chảy máu mũi khi bị sốc bởi những lời nói ấy, và mặt của Hội Trưởng trở nên đỏ ửng! Nếu chị đột nhiên nói thế, cả em và Hội Trưởng sẽ gặp rắc rối đấy! Vàng tạo ra một căn phòng thay đồ với ma lực của mình và ném chúng tôi vào đó! Sau đó, Vàng nói với Hội Trưởng như thế chị ấy đang thuyết phục Hội Trưởng vậy.

“Hãy nghe này Rias Gremory. Đây là lời khuyên của ta. Người tin tưởng Xích Long Đế Vương hơn bất cứ ai đúng không nào? Nếu vậy thì người chắc hẳn phải biết đặc tính của cậu ấy. Phải, cậu ta có thể thay đổi hoàn toàn chỉ bằng một bộ ngực.”

Thật đau lòng khi phải nghe những điều ấy từ Grayfia-san! Chị nói đúng! Em là Rồng yếu với khả năng thay đổi nhờ vào những bộ ngực!

[Phải. Đúng như cô ta nói.....]

Ah, Ddraig với giọng ngang phè phè và không có bất cứ cảm xúc nào trong câu chữ của ông ấy! Nghiêm túc lại đi nào Xích Long Đế Vương! Hội Trưởng..... bắt đầu nghĩ về việc đó trong lúc đặt tay xuống dưới cằm. Rồi chị ấy gật đầu.

“Nhận được lời khuyên từ cô, cái người mà ta không rõ là bạn hay

địch thì có hơi khó chịu. Nhưng hiện giờ đó là cách duy nhất.”

Hội Trưởng. Chị vẫn chưa nhận ra, Vàng chính là Grayfia-san..... Sau đó, Hội Trưởng bắt đầu cởi bỏ bộ đồng phục! Làn da trắng toát cùng với vòng eo và bộ ngực khủng tự lộ ra!

BACHIN.

Vào thời điểm chị ấy tháo bộ áo ngực ra, Oppai của chị ấy cũng được giải thoát! Dù cho có nhìn bao nhiêu lần đi chăng nữa, tôi chẳng bao giờ thấy chán phần nhũ hoa hồng hào của chị ấy! Tôi bắt đầu rơi lệ của niềm vui! Bộ ngực thuần túy của Hội Trưởng thật không thể hơn được! Chúng là tuyệt vời nhất! Rồi Hội Trưởng nói với một đôi mắt cương quyết!

“Bây giờ, Ise! Nếu chúng ta có thể vượt qua thử thách này, chị sẽ sẵn lòng cho em “mượn” bộ ngực này! Chị muốn vượt qua thử thách này cùng với em, và khiến mọi người chấp nhận chúng ta! Đi thôi Ise!”

Hội Trưởngggggggg! Chị vẫn cho em những lời nói cương quyết thế này ngay cả trong lúc bộ ngực của chị đang lộ ra với em! Tôi...tôi nhất định sẽ vượt qua thử thách này cùng với Hội Trưởng

“Hội Trưởng! Rias Gremory-sama! Em sẽ chạm vào ngực của chị, cùng chị vượt qua thử thách này và đánh bại Satan-đỏ!”

Tôi làm cho phần giáp che cánh tay của tôi biến mất và nhắm bàn tay mình thẳng vào ngực của Hội Trưởng! Cả bàn tay của tôi! Tôi sẽ bóp vùi Hội Trưởng bằng cả năm ngón tay của mình!

“Ta là quân “Tốt” và là Xích Long đế vương Hyoudou Issei! Ta sẽ cho họ thấy sức mạnh ý chí của Rồng ngực!”

BÓP!

Năm ngón tay của cả hai bàn tay tôi nhận bị hút vào bởi sức mạnh khủng khiếp của bộ ngực. Tôi đảo bảo có thể tận hưởng nó một cách chậm rãi! Có cảm giác như cả hai bàn tay của tôi đang được bao phủ bởi chất lượng tối hậu của bộ ngực mềm mại này! Bóp! Bóp! Tôi bắt đầu di chuyển bàn tay mình! Một cảm giác thật tuyệt vời!

NHỎ GIỌT!

Mũi của tôi đang chảy ra một lượng máu! Aaaaah! Bộ ngực khủng và mềm mại đang kích thích bộ não của tôi! Đến đây rồi! Nghiêm túc đây! Veu của Hội Trưởng!

““.....Iyaan.”

! Tôi nghe thấy giọng nói hồng hào của Hội Trưởng, đó chính là cú kết thúc cho tôi! Hội Trưởng khóc với bàn tay của tôi!

“Uoooooooooooooooooooooooooooo!! Đây rồi! Nó đến rồi!”

Sức mạnh loài rồng bên trong tôi lan truyền khắp cơ thể!

GOOOOOOOOOOOOOOOOOOAAAN!

Tại nhiều vị trí khác nhau trên bộ giáp của tôi, luồng hào quang của rồng bùng nổ! Nhưng viên ngọc cũng phát ra ánh sáng đỏ chói! Tôi tràn đầy sức mạnh! Sức mạnh từ vêu của Hội Trưởng! Nó có thể khiến tôi mạnh đến thế này! Có lẽ đây chính là cái mà mọi người gọi là Oppai-Dragon và Switch-Princess!

“Nếu chúng ta muốn làm điều này, vậy thì chúng ta sẽ làm bằng một cú kết liễu duy nhất! Ddraig! Tôi sẽ sử dụng tất cả thứ sức mạnh này cho một phát Dragon-Shot, và tôi sẽ thổi bay Satan-đỏ!”

[Ou! Cứ để đây cho ta!]

Tôi tập trung tất cả sức mạnh của mình vào cánh tay! Mục tiêu của tôi chính là Satan-đỏ. Sirzechs-sama!

Sirzechs-sama, hãy nhận lấy cảm xúc giữa tôi và Hội Trưởng!

“Đúng vậy! Đến đây! Phát bắn tạo ra bởi tình yêu giữa em và Rias! Là một người anh trai! Và cũng là một người anh rể! Tôi rất muốn nhận lấy nó!”

Những quả cầu chứa sức mạnh hủy diệt xung quanh Sirzech-sama cũng bắt đầu tụ lại một chỗ! Anh ta đang định nhận thẳng lấy phát bắn của tôi!

“Đến đây! Sataaaaaan-đỏ! Gooooo! Phát bắn tạo ra bởi tôi và Hội Trưởng! Dragon-shot Neo Bust Bursssssssssst!”

Tôi khai hỏa phát bắn về phía trước trong lúc hét lên cái tên mà tôi vừa mới chế ra!

Phần 5

“..... Ara?”

Khuôn mặt của Hội Trưởng ở ngay trước mặt tôi khi thức dậy. Cái

cảm giác nhẹ nhàng mà tôi có thể cảm thấy phía sau gáy... đây có phải là ... đầu của Hội Trưởng? Hiểu rồi, tôi đang nhận được gối-đùi từ Hội Trưởng.

“Em tỉnh lại chưa? Ufufufu. Em đã bất tỉnh ngay sau đó đấy Ise.”

Hội Trưởng mỉm cười. Khi tôi gượng dậy phần thân trên thì thấy mình đang ở ngay giữa đấu trường. Khi tôi nhìn xung quanh, đấu trường đang trong tình trạng khá tệ!

“Có vẻ như đấu trường nát bét thế này bởi trận đấu giữa Ise và Satan-đỏ. Chốc nữa chúng ta sẽ phải gửi đội sửa chữa đến đây.”

Ah. Vậy cuối cùng thì tôi đã phá hủy nhiều đến như thế. Mà tôi chỉ đơn giản tập trung vào trận đấu nên tôi chẳng nghĩ gì về những vấn đề này.

“Ah, Satan-đỏ đâu rồi?”

“Anh ta biến mất dạng, cùng với những người khác.”

..... Không đời nào mà tôi lại hạ gục được anh ta. Và Ddraig gọi tôi trong thâm tâm.

[Cộng sự.]

“Hmm? Gì vậy Ddraig?”

[Ma vương đó, Lucifer. Anh ta đã né cú Dragon-shot mà cậu đã bắn. Tôi đã nghĩ rằng anh ta sở hữu một thứ sức mạnh bất thường đối với một ác quỷ. Nhưng anh ta lại mạnh đến thế này..... Ngay sau đó, anh ta rút lui cùng với những Ma vương khác trong vụ nổ. Mà, cậu có thể đánh được đến như thế ở giai đoạn này, điều này có nghĩa là cậu đang tiến bộ đủ tốt. Nếu là vài tháng trước thì cậu đã bị hạ gục ngay lập tức rồi.]

“!”

Nghiêm túc đấy ư? Tôi đã đưa vào đấy rất nhiều sức mạnh. Tôi cũng không xao nhãng việc luyện tập sau trận chiến với Loki. Tôi đã rất tự tin với phát bắn Dragon-shot lúc này..... Vậy việc này thật sự là không thể, ngay cả khi tôi tăng sức mạnh bằng việc chọc vều của Hội Trưởng. Nhưng tôi nghĩ bản thân mình thật tuyệt vời khi có thể chiến đấu được đến như thế. Và cách nói của Ddraig có vẻ kinh ngạc. Lần cuối cùng ông ấy nói như vậy là lúc chúng tôi chiến đấu với Fenrir. Mà việc đó cũng mới xảy ra gần đây. Vậy dù có thể nào thì Sirzechs-

sama vẫn thật tuyệt vời.

“Cả hai đã làm rất tốt.”

Giọng của Sirzechs-sama. Khi tôi quay mặt lại, Sirzechs-sama đang đứng ở đó. Grayfia-san trong trang phục hầu gái cũng ở ngay bên cạnh anh ấy.

“Onii-sama. Anh vừa mới tới đây à?”

“Phải, anh nghĩ cũng đã đến lúc em kết thúc thử thách này rồi.”

.....Hội Trưởng. Nghiêm túc đấy. Làm ơn hãy nhận ra đi. Sirzechs-sama chính là Đổ. Sirzechs-sama, anh mau nói cho chị ấy sự thật đi! Khi tôi và Hội Trưởng đứng dậy, Sirzechs-sama đặt tay lên vai của chúng tôi.

“Các em đã làm rất tốt. Cả hai đều đã vượt qua.”

Hội Trưởng và tôi nhìn nhau sau khi nghe được điều đó, chúng tôi mỉm cười. Đúng vậy! Chúng tôi đã phải vượt qua rất nhiều thử thách, và đến cuối cùng, tôi đã phải chiến đấu với Sirzechs-sama. Có vẻ như chúng tôi đã vượt qua nó rồi!

“Với việc này, cả chủ nhân lẫn phu nhân sẽ cảm thấy an tâm.”

Grayfia-sama nói vậy. Có vẻ lúc này đây như chị ấy đang hoàn toàn trong chế độ hầu gái.

“Ise-kun. Ta xin lỗi vì đã kéo cậu vào việc này một cách đột ngột như vậy.”

Sirzechs-sama nói lời xin lỗi tôi!

“K-không! Ngài không phải xin lỗi đâu! Việc này đã tạo cơ hội cho tôi chạm vào ngực của Hội Trưởng, vậy nên mọi thứ đều ổn cả!”

Sự thật là vậy. Việc ấy rất vui. Ngực của Hội Trưởng cũng rất tuyệt vời!

“Ta cảm thấy thoải mái hơn khi cậu nói như vậy. Ta cũng đã rất lo lắng về tương lai giữa cả cậu và Rias. Nhờ vào việc này, ta đã có thể nhìn thoáng thấy một tương lai tươi sáng. Ta sẽ để Rias cho cậu, Ise-kun.”

“Vâng!”

Tôi không thể hiểu những thứ phức tạp, nhưng tôi sẽ bảo vệ Hội Trưởng cả đời mình! Chị ấy chính là người phụ nữ mà tôi yêu!

“Xin chúc mừng Rias-chan!”

Leviathan-sama đột nhiên xuất hiện và nhảy vào Hội Trưởng. Arara. Chị ấy đến từ lúc nào vậy?

“.....Ah. Cuối cùng cũng đã kết thúc rồi.”

Cái người thờ dài mà nói điều đó chính là Asmodeus-sama. Ngài đã làm rất tốt công việc của một người trọng tài đây. Nhưng làm ơn hãy làm công việc của Ma vương một cách đàng hoàng nhé. Khi tôi đang nghĩ về điều này, một người đang tiến lại gần tôi. Đó chính là Ajuka Beelzebub. Anh ấy đang nhìn vào tôi một cách nghiêm trọng. Đúng hơn là anh ta đang nhìn vào Sacred Gear của tôi với một ánh nhìn thích thú.

“Liệu ta có thể nhìn vào những Quân cờ ác quỷ bên trong cờ thẻ cậu một chút được không?”

Nói điều đó, Beelzebub-sama đẩy ngón tay của anh ta lên ngực tôi và tạo ra rất nhiều vòng tròn ma thuật nhỏ. Những kí tự ác quỷ và những con số được viết trên vòng tròn ma thuật đang lưu chuyển rất nhanh.

“Hmm. Có vẻ như cậu đang thử làm một điều gì đó rất thú vị. Cậu đang đi vào sâu bên trong Sacred Gear phải không? Đó là một điều gì đó có khả năng xảy ra bởi vì đây là loại Sacred Gear với một linh hồn ẩn chứa bên trong. Cái người chỉ ra khả năng này chắc hẳn là Tổng đốc của những thiên thần sa ngã, Azazel.....”

Anh ta đang mỉm cười, trông có vẻ như anh ta đang rất vui. Anh ta có thể nói như vậy chỉ bằng việc nhìn vào đây một chút à!? Tôi cũng đã nghe nói rằng anh ta là một người có tài về lĩnh vực công nghệ, nhưng tuyệt vời đến mức này! Sensei! Ma vương này có thể hiểu rõ cái giả thuyết của ông ngay lập tức đấy!

“.....Sức mạnh của những quân cờ. Các đặc tính đang được sử dụng vào một thứ gì đó khác và chúng đang thay đổi. Đây là một hiện tượng thú vị đây. Có vẻ như chúng được ghi đè bởi một câu lệnh không được ghi trong chương trình của ta. Từ góc nhìn cá nhân, đây chắc hẳn là ảnh hưởng của “Juggernaut Drive”.....Nhưng những câu lệnh được chép đè khá lộn xộn. Với chương trình này, nó có thể dễ dàng gặp sự cố.....Phải rồi. Ta sẽ tu chỉnh Quân cờ ác quỷ bên trong cậu.”

...! Tôi bị sốc trước lời mời bất ngờ đó.

“Liệu có ổn không? Làm một việc như thế này, chẳng phải sẽ không công bằng trong Rating game hay sao?”

“Tất nhiên là ta sẽ chắc chắn nó sẽ không hoạt động trong Rating game. Nhưng chẳng phải sẽ tốt hơn nếu cậu có thể sử dụng nó trong thực chiến sao? Không. Cũng có lẽ sẽ rất thú vị nếu cậu có thể sử dụng nó trong Rating Game. Rất có thể nó sẽ nhận được những lời phản hồi tốt từ người xem thích thú với những thứ bất thường. Mà, vì là Xích Long Đế Vương nên cậu sẽ tiếp tục chiến đấu với những thế lực thù địch. Sẽ rất hay khi ở trong một môi trường mà cậu có thể sử dụng ý tưởng của những kĩ năng của cậu. Hơn thế nữa, nó sẽ rất thú vị cho người xem. Và ta cũng muốn gửi lòng biết ơn đến cậu từ việc ngăn chặn thành viên trong gia tộc ta.”

.....Thành viên trong gia tộc. Anh ấy đang nói về Diodora. Cho dù hẳn ta dính líu đến vụ việc với Asia, tôi cũng đã xử hẳn đến tận răng, và cuối cùng hẳn đã bị giết bởi một trong những lãnh tụ của phe cựu Ma vương. Beelzebub-sama xuất thân từ gia tộc Astaroth.

“Cậu không cần phải lo lắng về việc đó. Những người có lỗi là chúng tôi. Thay vào đó, ta vô cùng xin lỗi vì đã gây rắc rối cho cậu.”

Nói điều đó, anh ta tạo ra một số vòng trong ma thuật một lần nữa, và có như anh ấy đang tiếp tục điều chỉnh những Quân cờ ác quỷ bên trong tôi. Anh ta nói như thể không quan tâm mấy đến vụ việc ấy. Có lẽ cái người không bị ảnh hưởng nhiều trong vụ việc ấy chính là người này đây. Rồi tôi nói những gì tôi nghĩ.

“Xin lỗi nhưng..... Có bao nhiêu thành phần bí mật mà ngài đã thêm vào những Quân cờ ác quỷ vậy?”

“Không đời nào ta lại nói cho cậu điều đó. Ta tạo ra nó để người dùng có thể tự mình phát hiện ra.”

Anh ấy trả lời tôi như vậy. Anh ấy đúng là một người khó hiểu mà. Anh ta đang gọi những ác quỷ là “Người dùng”. Tôi có thể hiểu đôi chút về loại tính cách đặc biệt từ lời nói của anh ta. Sau đó, Sirzechs-sama nói trong lúc nở nụ cười.

“Ajuka là một loại người hiếm có trong số những ác quỷ “tạo dựng”. Nhờ điều đó mà công nghệ ở thế giới địa ngục phát triển đến gần 5 bậc. Nhưng anh ta không quan tâm đến chức vụ Ma vương cho lắm.”

“Việc chế tạo và tận hưởng niềm vui phù hợp với tôi hơn.”

Hmm, anh ta đúng là một loại quỷ khác biệt mà. Rồi Leviathan-sama thì thâm vào tai tôi.

“Sirzechs-chan và Ajuka-chan đã luôn là bạn tốt và cũng là đối thủ của nhau từ lâu lắm rồi. Cả hai bọn họ từng là ứng cử viên cho việc trở thành “Lucifer”. Nhưng bởi vì Sirzechs-chan có tài hơn trong việc thu nạp mọi người, thế là Sirzechs-chan trở thành “Lucifer” trong khi Ajuka-chan trở thành “Beelzebub”.”

Vậy là đã từng có một quá khứ như vậy... Đối thủ à. Tương tự như tôi và Vali ư? Không, chúng tôi chưa từng tỏ ra cỗi mẽ như hai người họ..... Cậu ta đơn giản là kẻ thù của tôi.

“Cả hai người làm việc nhiều quá..... Chậm lại đi..... tôi không thể theo kịp tốc độ của hai người..... Mấy cậu sẽ trở thành kẻ thua cuộc nếu làm việc đấy.....”

...Asmodeus-sama đúng là một Ma vương đặc biệt. Nghiêm túc đấy, làm ơn hãy làm việc đi.

“Được rồi. Như vậy đấy.”

Beelzebub-sama có vẻ như đã hoàn thành việc điều chỉnh, anh ta làm những vòng tròn ma thuật biến mất. Tôi bắt đầu chạm vào ngực mình..... Tôi không cảm thấy bất cứ sự thay đổi nào trong tôi cả.....

“.....Có gì đó đã thay đổi à?”

“Cái người sẽ thay đổi từ bây giờ là cậu đấy. Việc ta vừa làm chỉ là bước khởi đầu. Cái người sẽ chọn một trong những cánh cửa và mở nó ra bằng chiếc chìa khóa chính là cậu.”

.....Nói theo một cách khác, tôi vừa mới nhận được một thứ nhân tố, nhưng mọi việc xảy ra từ bây giờ sẽ phụ thuộc vào bản thân tôi.

“Trông có vẻ như Beelzebub-sama sẽ hợp với Azazel-sensei lắm.”

Tôi nghĩ cả hai người họ sẽ rất ăn cánh với nhau bởi họ đều là những nhà khoa học. Nhưng Beelzebub-sama lắc đầu.

“Không, không. Trông như chúng tôi sẽ hòa hợp với nhau nhưng không phải như vậy. Ông ta giỏi ở việc nghiên cứu và tạo dựng thứ gì đó đã tồn tại. Còn ta thì ngược lại, thích tạo dựng từ con số không. Nghe thì thấy tương tự nhưng sự khác biệt thì lại rất lớn.”

Hmm. Vậy là như thế. Tôi co rúm cổ mình. Sau đó, Beelzebub-sama

nói.

“Bây giờ, ta sẽ về nhà. Ta đã tạo ra một trò chơi ở thế giới con người và đang giám sát nó. Nếu ta không có ở đó, những khó khăn sẽ lại tăng lên.”

“Ajuka, việc “đó” là do tình thế? Hay là do sở thích của cậu vậy?”

Beelzebub-sama mỉm cười trước câu hỏi của Sirzechs-sama.

“Đúng vậy. Sở thích chính là một thứ mà tôi muốn gìn giữ. Oh phải rồi, Xích long đế vương. Cậu có muốn tham gia vào trò chơi của ta không? Đừng lo. Cậu có thể tham gia chỉ bằng một chiếc điện thoại mà thôi.”

Anh ta hỏi tôi. Nhưng trông nó có vẻ rùng rợn nên tôi.....

“K-không. Tôi sẽ phải bỏ qua thôi.”

Tôi từ chối lời mời. Beelzebub-sama mỉm cười.

“Vậy à. Thật đáng tiếc. Ta rất mong đợi lần gặp mặt tiếp theo của chúng ta. Hãy lên một tầm cao mới.”

BOOOON.

Beelzebub-sama tạo ra một vòng tròn ma thuật và biến mất trong luồng ánh sáng dịch chuyển trong lúc làm bầu không khí rung chuyển. Asmodeus-sama cũng biến mất. Có vẻ như ngài ấy đã rời khỏi đây sớm rồi.

“Bây giờ. Có một kế hoạch để bắt đầu bữa tiệc mừng việc hoàn thành thử thách. Anh đã gọi và mời những người đầy tớ của Rias đến đây rồi.”

Sirzechs-sama nói vậy. Nghiêm túc đấy ư? Vậy là mọi người đang ở thế giới địa ngục. Và một bữa tiệc mừng việc hoàn thành thử thách cho tôi và Hội Trưởng! Tôi có hơi vui mừng! Tôi có thể ăn những thứ thức ăn ngon! Tôi mới ăn lúc nãy, nhưng tôi cảm thấy đói bởi vì có quá nhiều thứ đã xảy ra hôm nay! Hmm? Grayfia-san tạo ra một vòng tròn ma thuật. Chị ấy đang tính làm gì vậy? Tôi cảm thấy thắc mắc và một sinh vật xuất hiện, không biết đó là sư tử hay đại bàng nữa. Một con Griffin.

“Đây chính là sinh vật mà Hội Trưởng và mình từng cưỡi trên lưng lúc chúng tôi thoát khỏi bữa tiệc đính ước ngày ấy!”

Sirzechs-sama gật đầu trước lời nói của tôi.

“Phải. Bọn anh sẽ trở về nhà ngay lập tức bằng vòng tròn ma thuật. Cậu và Rias hãy trở về nhà bằng thứ này.”

Tại sao? Tôi nghĩ dùng vòng tròn ma thuật sẽ nhanh và an toàn hơn đây.....Tôi cảm thấy bối rối. Rồi Grayfia-san thì thào vào tai tôi.

“Một món quà cho Ojou-sama. Đi đường cẩn thận nhé, Ise-sama.” <—
đường?—>

Q-quà...? Điều gì đó mà tôi không hiểu vẫn tiếp tục xuất hiện.

“Rias, Ise-kun. Còn một điều nữa. Anh định thông báo điều này ở bữa tiệc. Nhưng anh sẽ nói cho hai đứa biết trước. Trận đấu với Sairaorg-sama đã được quyết định rồi.”

“.....!”

“.....!”

Cả Hội Trưởng lẫn tôi bị sốc trước những lời nói của Sirzechs-sama. Tôi hiểu rồi..... Cuối cùng cũng đến rồi.....

“Ngày tháng và thời gian sẽ là ngay lúc bắt đầu Lễ hội học viện Kuou. Bọn anh sẽ thu xếp lịch trình còn lại, nhưng hãy để việc này trong đầu.”

Lễ Hội Trưởng là sau chuyến tham quan. Ngay sau khi tôi trở về từ chuyến tham quan, tôi cuối cùng sẽ có một trận chiến với người đó.

..... Hehe. Có vẻ như sẽ có rất nhiều sự kiện diễn ra trong học kì hai. Sau khi xác nhận điều đó, Hội Trưởng và tôi leo lên con Griffin và bay lên bầu trời.

Khoảng 10 phút sau khi chúng tôi bay trên trời cùng với con Griffin. Hội Trưởng và tôi bắt đầu nhìn xuống cảnh vật phía dưới trong lúc tận hưởng những làn gió dễ chịu. Điều này đem lại những kỉ ức. Thời điểm trong học kì một, tôi phá rối bữa tiệc đính ước. Rồi tôi biến thành hình dạng Balance-Breaker lần đầu tiên và đánh bại Raiser. Rồi tôi lấy Hội Trưởng mà chạy. Hội Trưởng ngồi phía sau dựa cơ thể chị ấy vào lưng tôi.

“.....Điều này đem lại những kỉ niệm của lúc ấy.”

“Cả em nữa.”

Tôi hiểu rồi. Vậy Hội Trưởng cũng đang ghi nhớ điều tương tự.

“Em có nhớ điều mình đã nói với chị trên con Griffin này không?”

“Vâng. Em sẽ cứu Hội Trưởng dù có gì đi chăng nữa. Bởi vì em là quân “Tốt” của Rias Gremory.”

“Phải.”

Hội Trưởng vòng tay chị ấy vào hông của tôi. Chị ấy dính chặt cơ thể của mình vào tôi để chắc chắn là tôi không biến mất khỏi chị ấy. Tôi cảm thấy hạnh phúc..... Ngay bây giờ tôi đang cảm thấy thật hạnh phúc. Tôi đang có một chuyến bay lên bầu trời cao xa cùng với người phụ nữ mà tôi yêu. Chẳng có niềm vui nào khác ngoài việc này cả. Ổ phải rồi, đã từng có một sự nối tiếp sự việc mà tôi từng nói trước đây.

“Vẫn chẳng thay đổi việc em muốn lấy trình tiết của Hội Trưởng, ngay cả bây giờ cũng thế!”

Tôi nói điều ấy với một giọng nói mạnh mẽ. Hội Trưởng có một khuôn mặt ngạc nhiên và chị ấy thở dài.

“..... Nghĩ về bầu tâm trạng hiện tại một chút đi chứ.”

Tôi bị mắng. Hmm. Có vẻ như tôi hơi thành thật với sự tham lam của mình rồi. Tôi sửa chữa lỗi của mình. Rồi Hội Trưởng cười nhẹ và nói.

“Chúng ta sẽ luôn bên nhau. Ise đáng yêu của chị.”

“Vâng. Chắc chắn rồi.”

Ân sâu trong trái tim. Tôi nghĩ rằng mình muốn gọi chị ấy là “Rias đáng yêu của tôi” vào một ngày nào đó.

Table of Contents

High School DxD

Tập 08 – Công việc của một con Quỷ

Illustration

Life 1 - Công việc của một con quỷ

Life 2 - Yêu cầu của thuộc hạ

Life 3 - Ký ức về vếu

Life 4 - Cuộc thi Tennis Vếu

Life 5 - Azazel, Giáo viên của địa ngục

Life 6 - 300 Ise

Extra Life - Một Gia Tộc Gremory vui nhộn